ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය
தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு கொள்கை
National Policy on Child Protection

ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය
தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை
National Child Protection Authority

ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය
2017

DRAFT

ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය

DRAFT

THANK YOU TO UNICEF SRI LANKA FOR SUPPORTING THE PRINTING OF THESE GUIDELINES.

හැඳින්වීම

විෂය පථය:

ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය 2017-2027, සියලු ම ආකාරවල අපයෝජන, නොසලකා හැරීම් සහ වෙනත් ආකාරවල හිංසා කිරීම් හා හානිවලින් සියලු ම ළමයින් වළක්වා ගැනීම තහවුරු කිරීම සඳහා යොදවා ගත හැකි ඉලක්ක, මඟ පෙන්වීමේ මූලධර්ම සහ වටිනාකම්, ප්‍රතිපත්ති ඉලක්ක සහ ප්‍රධාන ක්‍රමෝපායයන් සම්පූර්ණයෙන් ආවරණය වන පරිදි රාමුවක් ඉදිරිපත් කරයි. ශ්‍රී ලංකාවේ ළමා ආරක්ෂණය සඳහා ‘රජය හරහා වූ’ බහු-ආංශික පිවිසුමක් ලබා ගැනීමට මඟ පෙන්වීම සඳහා යෝජිත මූලධර්ම හා ආයතනික විධිවිධාන ද ප්‍රතිපත්තිය මඟින් විස්තර කෙරේ.

අදාළ සියලු ම රජයේ රේඛීය අමාත්‍යාංශ, පළාත් අමාත්‍යාංශ, දෙපාර්තමේන්තු සහ වෙනත් රජයේ ආයතනවල සහයෝගිත්වය තුළින්, ඒවා විසින් මූලික ළමා ආරක්ෂණ ප්‍රතිඵල උදෙසා දායක කිරීමට ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන අදාළ ප්‍රමුඛත්ව ක්‍රියාවන් අවධාරණය කිරීම සඳහා ගොඩ නැංවෙන බහු-ආංශික, බහු-කොටස්කරුවන් සහිත පස් අවුරුදු ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම (NAPCP) ක්‍රියාත්මක වීම ඔස්සේ ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය (NPCP) මඟින් ඉදිරිපත් කර ඇති රාමුව බලාත්මක වනු ඇත.

ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්මෙහි අන්තර්ගතය, ළමයින් සඳහා වූ ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම (NAPC) හෝ මානව හිමිකම් ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම (NHRAP) වැනි වඩා පුළුල් රාජ්‍ය ක්‍රියාකාරී සැලැසුම් සමඟ ඒකාබද්ධ විය හැකි ය. ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්මෙහි වර්ධනය සඳහා වූ ක්‍රියාවලිය මෙම ලියවිල්ල මඟින් පෙන්නුම් කරනු ලැබේ.

ප්‍රතිපත්තියේ ප්‍රධාන කාර්යය වන්නේ ‘රජය හරහා වූ’ බහු-ආංශික, බහු-නියෝජිත ළමා ආරක්ෂණ ක්‍රියාකාරකම් මෙහෙයවීම සඳහා පොදු දැක්මක්, පැහැදිලි අර්ථ දැක්වීම්, ප්‍රතිපත්ති ඉලක්ක, මඟ පෙන්වීමේ මූලධර්ම සහ සාංකල්පික රාමුවක් සැපයීම ය. එය, ළමා ආරක්ෂණයේ ප්‍රතිඵල හා බලපෑම් නිරීක්ෂණය කිරීමට හා තක්සේරු කිරීමට රාමුවක් ද සපයයි. ශ්‍රී ලංකාවේ ළමා ආරක්ෂණය සඳහා අවධානය යොමු කළ යුතු ප්‍රමුඛ ක්ෂේත්‍රයන් ප්‍රතිපත්තිය මඟින් හඳුනාගෙන ඇත. තව ද එය මඟින් ළමා ආරක්ෂණයේ මුඛ්‍ය හවුල්කරුවන් ද හඳුනාගෙන ඇත. ළමා ආරක්ෂණ සේවා සහ වැළැක්වීමේ උත්සාහයන් සැලසීමට සහ ශ්‍රී ලංකාවේ පැහැදිලි ළමා

DRAFT

ආරක්ෂණ ක්‍රමවේදයක් නිර්මාණය කිරීම උදෙසා ප්‍රතිසංස්කරණ සිදු කිරීමට අවශ්‍ය පහසුකම් සැලසීමට මඟ පෙන්වීම සඳහා ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්මක් අන්තර්ගත කිරීමට පදනම බවට අවසානයේ මෙම ප්‍රතිපත්තිය පත් වනු ඇත.

DRAFT

තාර්කිකත්වය

ළමයින් කායික, මානසික සහ ලිංගික අපයෝජනය, නොසලකා හැරීම, ආදී වශයෙන් විවිධ ආකාරවල හිංසා කිරීම් වලට ලක්වේ. ළමයින්ගේ ආරක්ෂාවට ඇති එම තර්ජන නිසා එක් එක් ළමයා බරපතල ලෙස විඳවීමට හේතු වන අතර ඔවුන්ගේ වර්ධනය හා ඔවුන්ගේ සම්පූර්ණ ශක්‍යතාව අත් කර ගැනීම කෙරෙහි ද බොහෝ විට දරුණු බලපෑම් ඇති කරයි. මෙම බලපෑම් මඟින් ඇති කරන්නේ, ඊට ගොදුරු වූ ළමයින්, ඔවුන්ගේ පවුල් සහ පුළුල් සමාජයෙහි සමාජමය, ආර්ථික හා සෞඛ්‍ය තත්ත්වය කෙරෙහි ජීවිතාන්තය දක්වා සහ පරම්පරාවන් අතර ආරවුල් පමණක් නොවේ.

ළමා ආරක්ෂාවට අයත් සීමාවෙහි ඇති ප්‍රවර්ධන, වැළැක්වීම් හා ප්‍රතිචාරවලට අදාළ කලාපයක කටයුතු කරන රජයේ විවිධ හවුල්කරුවන් (මෙන් ම රජයේ නොවන ක්‍රියාකාරීන් ද) විසින් සිදු කරන උත්සාහයන් එක්රැස් කිරීම සඳහා පුළුල් ළමා ආරක්ෂණ ප්‍රතිපත්තියක් ස්ථාපනය කිරීමේ අවශ්‍යතාව රජය විසින් හඳුනාගෙන ඇත. ආරක්ෂාවට සෘජු සම්බන්ධයක් ඇති විකල්ප සිද්ධි ප්‍රතිපත්තිය හා පවුල් ප්‍රතිපත්තිය වැනි රජයේ සෙසු අදාළ ප්‍රතිපත්ති සංවර්ධන ක්‍රියාවලියේ දී මෙම ප්‍රතිපත්තිය මඟින් එක් ස්ථානයකට යා කෙරේ. ළමා ආරක්ෂණ සේවා ක්ෂේත්‍රයේ සිදු කර ඇති වැදගත් ප්‍රගතීන් හඳුනා ගනිමින්, ළමා ආරක්ෂණ ගැටලු වැළැක්වීමට හා ප්‍රතිචාර දැක්වීමට සියලු හවුල්කරුවන් සිදු කරන ක්‍රියාවන් සමඟ අනුගත වීමට මෙම ප්‍රතිපත්තිය ඉලක්ක කරයි.

ළමයින්ගේ ආරක්ෂාව තහවුරු කිරීමේ දැඩි අවශ්‍යතාව හා සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකා රජයේ දැක්ම මෙම ප්‍රතිපත්තිය විසින් ආවරණය කෙරෙන අතර මෙය සාක්ෂාත් කර ගැනීම සඳහා විශේෂිත ඉලක්ක ස්ථාපනය කෙරේ. රජය හරහා සිදු කරන බහු-ආංශික, බහු-ස්ථර වූ සම්බන්ධීකෘත මැදිහත්වීම් ඔස්සේ මෙන් ම සිවිල් සමාජය, පෞද්ගලික අංශය හා මාධ්‍ය හවුල්කරුවන් යොදා ගනිමින් මෙම ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාවට නැංවේ.

ළමා ආරක්ෂණ මැදිහත්වීම් සියල්ලට මෙන් ම සෙසු අදාළ ප්‍රතිපත්ති, වැඩසටහන් හා ළමා ආරක්ෂාවට සම්බන්ධකම් ඇති ක්‍රියාකාරකම්වලට අවශ්‍ය මඟ පෙන්වීමේ මූලධර්ම මෙම ප්‍රතිපත්තිය විසින් සකසනු ලැබේ. වෙනත් අංශවල ළමා ආරක්ෂණ සලකා බැලීම් ඇතුළත් කිරීම සඳහා කාලය, සම්පත් හා තාක්ෂණික යෙදවීම් අවශ්‍ය වන බව හඳුනාගෙන, ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ පස් අවුරුදු ක්‍රියාකාරී සැලැස්මේ යාන්ත්‍රණය තුළින් සිය ඉලක්ක හා

මූලධර්ම වර්ධනාත්මකව සාක්ෂාත් කර ගැනීමට ක්‍රමවේදයක් ද මෙම ප්‍රතිපත්තිය විසින් සපයා ඇත.

මෙම ප්‍රතිපත්තිය සාර්ථකව ක්‍රියාත්මක කරවීම මඟින් ඵලදායී සේවාවන් සැපයීම තහවුරු කරන අතර ළමයින්ගේ ආරක්ෂාවට තර්ජනයක් වන පුළුල් පරාසයකින් ළමයින්ට සිදු වන හානි අවම කිරීමට හා වැළැක්වීමට හැකි ආධාරකාරී පරිසරයක් ද තහවුරු කෙරේ. එමෙන් ම එක් එක් පුද්ගලයන්ට, පවුල්වලට හා පුළුල් සමාජයට ප්‍රතිලාභ ලබා දෙමින් ළමයින්ගේ ආරක්ෂාකාරී හා සෞඛ්‍ය සම්පන්න වර්ධනය ප්‍රවර්ධනය කෙරේ.

DRAFT

ළමා ආරක්ෂාව පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තියේ දැක්ම සහ ඉලක්ක

සමස්ත ප්‍රතිපත්තියේ දැක්ම - ශ්‍රී ලංකාවේ සියලු ම ළමයින් අපයෝජනයෙන්, සූරා කෑමෙන්, නොසලකා හැරීමෙන් හා ප්‍රචණ්ඩත්වයේ හා හානියේ අනෙක් ස්වරූපයන්ගෙන් සුරක්ෂිත වීම සහ පීඩාවට පත් වූ ළමයින් වැඩිහිටි බවට වර්ධනය වන විට ඔවුන්ට නිසි සැලකිල්ල සහ ආධාරය ලැබීම

ප්‍රතිපත්ති ඉලක්ක 1: ළමා ආරක්ෂණයේ මූලධර්ම තහවුරු කරන්නා වූත්, අපයෝජනයට, අවභාවිතයට, නොසලකා හැරීමට සහ වෙනත් ආකාරවල ප්‍රචණ්ඩත්වයට හා හිංසාවට ලක් වීමේ අවදානමකට ළමයින් පත් කරවන විවිධ මූලික හේතූන් කෙරෙහි අවධානය යොමු කරවන්නා වූත්, ප්‍රතිවාදී අත්දැකීම්වලින් තමන් ආරක්ෂා කර ගැනීමේ හා ඊට ඔරොත්තු දීමේ හැකියාවන් ඇති කර ගැනීමට පවුල් හා ළමයින් සවිබලගන්වන්නා වූත් සාක්ෂි මත පදනම් වූ ප්‍රතිපත්ති සහ වැඩසටහන් සියලු ම හවුල්කරුවන් විසින් යොදා ගනු ලැබේ.

ප්‍රතිපත්ති ඉලක්ක 2: ළමා වියේ දී මුහුණදුන් අපයෝජන, අවභාවිත, නොසලකා හැරීම් හා වෙනත් ආකරවල ප්‍රචණ්ඩත්ව හා හිංසාවලින් මුදවා ගන්නා ලද අයට උචිත රැකවරණය හා ආධාරය සැපයීමට පවුල්වලට හා ප්‍රජාවට හැකියාව ඇති බවට තහවුරු කර ගැනීම සඳහා ප්‍රතිපත්ති හා වැඩසටහන් සියලු ම අදාළ හවුල්කරුවන් විසින් යොදා ගනු ලැබේ.

ප්‍රතිපත්ති ඉලක්ක 3: ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන ප්‍රතිපත්ති හා වැඩසටහන් මඟින් මෙම ජාතික ප්‍රතිපත්තියේ ජීවය සාක්ෂාත් වන බව තහවුරු කර ගැනීම සඳහා සියලු ම හවුල්කරුවන් විසින් තමන්ගේ මූලික අවධානයේ ළමා ආරක්ෂණ අංගයට විශේෂිත වූ හා ළමා ආරක්ෂාව සඳහා වූ පොදු ජාතික රාමුව ඇතුළත වූ කුසලතා, දැනුම හා ආකල්ප සිය ආයතන ඇතුළත වර්ධනය කර ගනු ලැබේ.

ප්‍රතිපත්ති ඉලක්ක 4: සුදුසු, වගකිව යුතු සහ හොඳින් සම්බන්ධීකරණය වූ ක්‍රමවේදයක් මඟින්, අපයෝජනය, අවභාවිතය, නොසලකා හැරීම හා වෙනත් ආකාරවල ප්‍රචණ්ඩත්වය හා හිංසනය වැළැක්වීම හා අඩු කිරීම සඳහා අවදානමට ලක් විය හැකි පවුල්වලට සහ ළමයින්ට ඉලක්කගත සේවාවන් සැපයේ.

DRAFT

ප්‍රතිපත්ති ඉලක්ක 5: පවුල පදනම් වූ සුරැකුමේ සංදර්භය ඇතුළත, අපයෝජනය, අවභාවිතය, නොසලකා හැරීම හා වෙනත් ආකාරවල ප්‍රචණ්ඩත්වය හා හිංසනය ආදී අත්දැකීම්වලට ලක් වන ළමයින් ආරක්ෂා කෙරෙන බව හා ඔවුන්ගේ යහපැවැත්ම හා වැඩිහිටි භාවයට දක්වා අභිවෘද්ධිය තහවුරු වන පරිදි රැකවරණයත් ආධාරයත් ලැබෙන බව තහවුරු කර ගැනීම උදෙසා හොඳින් සම්බන්ධීකරණය වූ, මනා සම්පත්වලින් සමෘද්ධිමත් සහ අනුකූල ළමා ආරක්ෂණ සේවා ක්‍රමවේදනයක් හැකි සෑම අවස්ථාවක දී ම ඍජුව ම ලබා දීම.

DRAFT

මඟපෙන්වීමේ මූලධර්ම හා වටිනාකම්

පහත දැක්වෙන මූලධර්ම හා වටිනාකම් මෙම ප්‍රතිපත්තියට මඟ පෙන්වනු ඇති අතර, ළමා ආරක්ෂණය උදෙසා යම් ක්‍රියාවක් ඉටු කිරීමේ දී ඒවා සලකා බැලිය යුතු වේ. රජය, සිවිල් සමාජය, පෞද්ගලික අංශ හා මාධ්‍ය ද ඇතුළුව, ළමයින් හා කටයුතු කරන සියලු ම හවුල්කරුවන්ට මෙම මූලධර්ම හා වටිනාකම් අදාළ වේ. මෙම මූලධර්ම හා වටිනාකම් ශ්‍රී ලංකාවේ නීතියෙන් (ඇමුණුම 1 බලන්න.), අන්තර්ජාතික නීතිය යටතේ ශ්‍රී ලංකාවේ වගකීම්වලින් (ඇමුණුම 2 බලන්න.) හා ගෝලීය වශයෙන් ළමා ආරක්ෂණ ක්ෂේත්‍රය තුළ ඇති හොඳ ම ව්‍යවහාරයන්ගෙන් ශක්තිමත් වී ඇත.

1. **ජීවිතය, නිදහස, යහපැවැත්ම සහ සංවර්ධනය**

   සෑම ළමයකුට ම ජීවිතයට, නිදහසට සහ පුද්ගලයකුට හිමි ආරක්ෂාවට මෙන් ම සාධාරණ යහපැවැත්ම හා සංවර්ධනය සඳහා වූ අවස්ථාවන් සඳහා අයිතියක් ඇත. කිසිදු ළමයකු අපයෝජනයට, නොසලකා හැරීමට හෝ බලහත්කාරයෙන් වැඩ ගැනීමට ලක් නොවිය යුතු ය. කිසිදු ළමයකු වද දීමට හෝ කෲර, අමානුෂික හෝ පහත් කොට සැලකීම්වලට හෝ දඬුවමට ලක් නොවිය යුතු අතර, නීතිය ඉදිරියේ ළමයකු වශයෙන් සෑම තැනක දී ම හඳුන්වනු ලැබීමට වයස අවුරුදු 18ට අඩු පුද්ගලන්ට අයිතියක් ඇත.

2. **සමානතාව, විවිධත්වය හා වෙනස් කොට සලකනු නොලැබීම**

   යටත්විජිත යුගයේ ‘දූගී නීති’වලින් උරුම කර ගත් යල්පැනගිය හා හානිදායක පිවිසුම් ඇතුළුව ළමයින් අවදානමකට ඇද දමන ව්‍යූහගත අසමානතා සහ පද්ධතිමය ගැටලු පිළිබඳව රජය අවධානය යොමු කරනු ඇත. වෙනස් කොට සලකනු නොලැබීම හා තිරසාර සමානතාව ළමා ආරක්ෂණ ප්‍රතිපත්තියේ පදනම විය යුතු අතර, එමඟින් සියලු ළමයි, විශේෂයෙන් ම නොවැදගත් ලෙස සලකන ලද හෝ ප්‍රචණ්ඩත්වයෙන් බේරා ගනු ලැබූවෝ, සමාජ-ආර්ථික තත්ත්ව, ආගම, ස්ත්‍රී පුරුෂ බව, ලිංගිකත්වය, ආබාධිත බව, ජාතිකත්වය සැලකිල්ලට නොගෙන සේවාවන් හා උපකාර ලැබිය යුත්තෝ වෙති. ශ්‍රී ලාංකික ළමයින් සියලු දෙනාට ම සාධාරණ ප්‍රතිඵල භුක්ති විඳීමේ අයිතිය ඇති බව රජය තරයේ හඳුනාගෙන ඇත.

3. ළමයාගේ උපරිම යහපතට අදාළ වන දේ

ළමයින්ගේ ජීවිතවලට බලපෑමක් ඇති සියලු ම තීරණවල දී යොමුගත ළමයාට වැඩි වශයෙන් ම අදාළ වන ආකාරයට මූලික අවධානය යොමු කළ යුතු ය. ළමයාගේ ජීවිතයට බලපෑමක් ඇති කරතැයි සිතෙන එක් එක් ක්‍රියාවන් හෝ තීරණ හා සම්බන්ධ, ළමයාගේ ආරක්ෂාවට හානි සිදු වීමට ඇති කෙටි හා දිගු කාලීන යන අවදානම් දෙවර්ගය ම, යහපැවැත්ම හා සංවර්ධන අවශ්‍යතාවන් තක්සේරු කිරීම, යම් ළමයකුට ඔහුගේ උපරිම යහපතට ඇතුළත් වේ. එක් එක් විශේෂිත සන්දර්භයෙහි හා සිද්ධියෙහි තිබිය හැකි තර්ජන තක්සේරු කිරීමට අමතරව, මැදිහත් වීම් සඳහා වන වෙනස් වූ වරණයන් හා ඒකාබද්ධ වී පවත්නා සම්පත් හා උපකාර සමාලෝචනය කිරීම ද වැදගත් වේ. ළමයාගේ උපරිම යහපත තීරණය කිරීමේදී මෙම කරුණු සැලකිල්ලට ගැනීම ප්‍රබල විය හැකි අතර, ළමයාගේ තත්ත්වය සම්බන්ධයෙන් පුරුද්දක් වශයෙන් සිදු කෙරෙන නිරීක්ෂණ හා සමාලෝචනය ද එලෙසින් ම වැදගත් ය.

ළමයාගේ උපරිම යහපතට අදාළ දෙය තීරණය කිරීමේ දී, ළමයාට ඇතිකෙටි හා දිගු කාලීන ප්‍රතිලාභ, අවදානම සමඟ සමබර කිරීමට රජය සලකා බැලිය යුතු ය. යම් මැදිහත් වීමක් 'හානි නොකරන්න' යන මූලධර්මය උල්ලංඝනය කරන්නේ නම් ළමයකු කෙරෙහි එවැනි මැදිහත් වීමක් සිදු නොකළ යුතු ය. තව දුරටත් ගත් කල, ළමයාට වැඩි වශයෙන් ම අදාළ වන දෙය තීරණය කිරීමේ දී ඒ ඒ ළමයාගේ පරිණාමය වීමේ හැකියාවට සමගාමීව ළමයාගේ දෘෂ්ටිකෝණය හැම විට ම සලකා බැලිය යුතු ය.

4. ළමයින්ගේ සහභාගිත්වය

තමන්ගේ ජීවිතවලට බලපෑමක් ඇති කරන තීරණවල දී සහභාගි වීමේ අයිතිය සෑම ළමයකුට ම ඇත. ළමයින්ගේ සහභාගිත්වයේ ස්වභාවය, වර්ධනය වීමේ වයස හා පළපුරුද්ද සමඟ ළමයාගේ පරිණාමය වීමේ හැකියාව සැලකිල්ලට ගත යුතු ය. තමන්ට හැකි උපරිම මට්ටමින් තීරණ ගැනීමෙහි නිරත වීමට අවශ්‍ය දැනුම හා කුසලතා ළමයින්ට අත්පත් කර ගැනීමට හැකි උචිත ක්‍රියාවලියක් ඵලදායී සහභාගිත්වයට අවශ්‍ය විය හැකි ය.

අවසර ලබා දීමට නොහැකි වන බරපතල හේතුවක් නොමැති නම්, (උදා.:-

අපරාධකරුවා රැකවල්කරු නම් හෝ අනුබල දුන් බවට සැක සහිත නම්) පීඩාවට පත් වූ ළමයින්ට සම්බන්ධ සමීප රැකවල් වගකීම් ඇති තැනැත්තන් ද තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලියට සහභාගි විය යුතු ය.

ස්වතන්ත්‍ර වීමට ළමයාට ඇති අයිතිය හඳුනාගනිමින් හා හානි විඳවීමේ අවදානමක් ඇති වීමේ හැකියාවන් මත උචිත වැදගත්කමක් දෙමින් ළමා සහභාගිත්වයට, ළමා සහභාගිත්වයේ තොරතුරු දැනුම් දිය යුතු ය. එය අසම වූත්, අවබෝධයේ සහ නිරත වීමේ බරපතලකමක් සහිත වූත් නිරත වීමේ ක්‍රියාවලියක් විය හැකි ය. මතය විමසීමේ උපදේශාත්මක ක්‍රියාවලික සිට ළමයා වෙනුවෙන් සම්පූර්ණ තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලියක් දක්වා පරාසයක පැතිරීමට සහභාගිත්වයට හැකි ය.

ළමයාගේ ධාරිතාව ගොඩ නැංවීමට ළමා සහභාගිත්වයට උපකාර අවශ්‍ය විය හැකි බවත්, ළමයාගේ සමීපතමයන් ද ළමා සහභාගිත්ව ක්‍රියාවලියට සම්බන්ධ විය යුතු බවත් (උදා.:- ළමයාට හානියක් සිදු කිරීමේ අපරාධකරුවා රැකවල්කරු වන හෝ ඊට අනුබල දුන් බවට සැක සහිත අවස්ථාවන්) රජය විසින් හඳුනාගෙන ඇත.

අදාළ ළමා හවුල්කරුවන්ට උචිත හා අර්ථවත් ළමා හිතකාමී ක්‍රියාවලි ඔස්සේ, ළමයින්ගේ ජීවිත හා බැඳුණ වැඩසටහන හා ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාවලි ඇතුළත, ළමා සහභාගිත්වය ද තහවුරු වනු ඇත.

5. ළමයින්ගේ රැකවරණය හා ආරක්ෂාව සඳහා මූලික ඒකකයක් වශයෙන් පවුල

ළමයින් සඳහා ආරක්ෂාව, පෝෂණය හා රැකවරණය සලසන මූලික සමාජ ආයතනය ලෙස පවුල්වල භූමිකාව රජය විසින් හඳුනාගෙන ඇත. පරිණාමය වන සමාජ සන්දර්භයක් තුළ පවුල්වල විවිධ ආකාර සහ සිය ළමයින්ගේ ආරක්ෂාවට උචිත පරිදි උපකාර කිරීම හා පෝෂණය කිරීම උදෙසා එක් එක් පවුලක වෙන් වශයෙන් වූ විශේෂිත ශක්තීන් හා දුර්වලතා රජය විසින් හඳුනාගනු ඇත. තමන්ගේ පවුල් තුළින් ළමයින්ට අවාදානම් ඇති වන අවස්ථාවල දී ළමයින්ට වඩා, තර්ජනයක් ඇති කළ හැකි වැඩිහිටියන් පවුලෙන් ඉවත් කිරීමට වැඩි වැදගත්කමක් ලැබේ. ළමයින් ආයතනගත කිරීම අවසාන පිහිට වන අතර - වැඩි වශයෙන් ම අදාළ වන දෙය තීරණය කිරීමේ පදනම මත - අතිශයින් බරපතල වන අවස්ථාවල දී හැර ක්‍රියාවට නංවනු නොලැබේ. එය ද අවශ්‍ය අවස්ථාවන්හි දී හැකි තාක් අවම කාල පරිච්ඡේදයක් සඳහා ය.

6. ළමා ආරක්ෂාව සඳහා වැළැකීම, ප්‍රවර්ධනය හා ප්‍රතිචාර

ප්‍රචණ්ඩත්වය, සූරා කෑම, නොසලකා හැරීම හෝ අපයෝජනයේ වෙනත් ආකාරවලට ගොදුරු වූ හෝ හානියක අවදානමක් ඇති ළමයින්ට ප්‍රතිචාර දැක්වීමේ සිය විශේෂ වගකීමට අමතර වශයෙන් ඊට සමාන වූ මූලික භූමිකාවක්, ශ්‍රී ලංකාවේ සියලු ම ළමයින්ට ඇති අවදානම්වලින් වැළැක්වීම සහ ඒවා තුරන් කර දැමීම සම්බන්ධයෙන් තමන්ට ඇති බව රජය විසින් හඳුනාගෙන ඇත. ඕනෑ ම ළමයකු විසින් සිය ආරක්ෂාවට තර්ජන, අත්දැකීමට හැකි බැවින්, හානි අත්විඳීමට ඔවුන්ගේ ඇති ප්‍රවණතාව අඩු කිරීමට උපකාර වන විශ්වීය වැළැක්වීමේ ක්‍රමවේදයන් ශ්‍රී ලාංකික සියලු ළමයින් වෙනුවෙන් ස්ථානගත කිරීම අවශ්‍ය ය. ජීවිතයේ අභියෝගවලට මුහුණදීම සඳහා කුසලතා හා දැනුමෙන් ළමයින් සවිබලගැන්වීම, ඔවුනගේ රැකවරණකරුවන් දෙමව්පිය කුසලතාවලින් සන්නද්ධ කිරීම, ප්‍රජාවගේ උපකාරය ඇති කැපකරු පද්ධති සහ සේවාවන් ලබා ගැනීමට ඇති පහසුකම් දියුණු කිරීම තුළින්, අනතුරකට ලක් වීමේ හැකියාව අඩු කිරීමට හා තමන් හානිකර සිදු වීමක් අත්දුටුව ද ළමයින් තුළ ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව ප්‍රවර්ධනය කිරීමට හැකි ය. ඊට අමතරව, විශේෂිත සමාජ සහ ආර්ථික හේතු විසින් සමහර ළමයින් යම් යම් ආකාරයේ හානිවලින් අනතුරට ලක් වීමේ හැකියාව විශේෂයෙන් වැඩි කළ හැකි අවස්ථාවල දී, එම විශේෂ ළමයින් වර්ගය නැතහොත් කණ්ඩායම ඉලක්ක කොට ගෙන ඔවුන් වෙනුවෙන් වැළැක්වීමේ වැඩසටහන් සකස් කිරීමෙහි ලා තමන්ට භූමිකාවක් රඟ දැක්වීමට ඇති බව රජය හඳුනාගෙන ඇත. අවදානමට ලක් විය හැකි යැයි ළමයින් හෝ පවුල් හඳුනාගෙන ඇති විට, එම විශේෂිත ළමයින්ට හානි වැළැක්වීමට හෝ හානිය අවම කිරීමට හෝ උත්සාහ කිරීමට මෙම විශේෂිත අවස්ථාවන් උදෙසා ම සකස් කරන ලද ආධාර ලබා දීමක් හෝ මැදිහත් වීමක සේවාවන්ගේ අවශ්‍යතාවක් පවතී. ළමයින් දැනට මත් අපයෝජනයට, සූරා කෑමට, නොසලකා හැරීමට හෝ වෙනත් ආකාරක ප්‍රචණ්ඩත්වයකට මුහුණදී ඇති විට, ළමයාගේ ආරක්ෂාව තහවුරු කිරීමට ප්‍රතිචාර දැක්වීමේ හා තමන් ලද අත්දැකීමෙහි බලපෑමෙන් මිදීමට ළමයින්ට අවශ්‍ය රැකවරණය හා ආධාරය ලබා දීමට වගකීමක් රජයට ඇති අතර, ඒ සඳහා සැලකිය යුතු කාලයක් ගත වන බව හඳුනාගත යුතු ය.

7. සම්බන්ධීකරණය හා සහයෝගය අවශ්‍ය වන බහු-ආංශික, බහු-හවුල්කාරික වගකීම

ළමයින්ගේ ආරක්ෂාව කිසියම් තනි රජයේ ආයතනයක කාර්යයක් නොව බහු-ආංශික පද්ධතියක් තුළ වෙනස් වූ ප්‍රශංසාත්මක භූමිකාවන් හා වගකීම් ඇති විවිධ නියෝජිතායතන රැසක වගකීමක් බවට රජය හඳුනාගෙන ඇත. මෙම කාර්යයන් වටා ඇති පැහැදිලි බව ආරක්ෂා කර ගනිමින්, වෙනස් වූ රජයේ ආයතන අතර සම්බන්ධීකරණය හා සහයෝගය ඇති කරන ඵලදායී ක්‍රියාවලි හා පද්ධති පිහිටුවීම, ළමයින්ගේ ආරක්ෂාව සඳහා වැදගත් වේ. සියලු ම ආකාරවල ප්‍රචණ්ඩත්වය හා හානිවලින් වැළැක්වීම, ආරක්ෂාව සහ එරෙහි වීමේ හැකියාව ප්‍රවර්ධනය කිරීම හා අවශ්‍ය අවස්ථාවල දී රැකවරණය හා උපකාරය සැපයීම උදෙසා වූ සිය භූමිකාව ඉටු කිරීම පිණිස අදාළ සියලු ම රජයේ ආයතන සංවිධානය කරමින් ළමයින් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ක්‍රමවත් පිවිසුමකට රජය කැප වී සිටී. ශ්‍රී ලංකාවේ ළමයින් වෙනුවෙන් නුවණින් දකින්නා වූ ප්‍රතිඵල ළඟා කර ගැනීම සඳහා ළමයින්, පවුල්, ප්‍රජාවන්, රාජ්‍ය නොවන ආයතන, පෞද්ගලික අංශය සහ මාධ්‍ය සංවිධාන සමඟ හවුල්කාරීත්වයෙන් කටයුතු කිරීමේ අවශ්‍යතාව ද රජය විසින් හඳුනාගෙන ඇත.

8. ජීවන චක්‍ර ප්‍රවේශය

ළමා ආරක්ෂණයට අදාළ වන්නේ ළමා වියේ අත්දැකීම් හා ළමා වියේ පශ්චාත් අවධියේ දී හා වැඩිහිටි දිවියේ දී යන දෙකෙහි දී ම ඒවායින් සිදු විය හැකි බලපෑම් හා ප්‍රතිඵල බද්ධ කිරීම පමණක් නොව, වැඩිහිටියන්ගේ ජීවන අත්දැකීම්වල අන්තර් පාරම්පරික ස්වභාවය සහ ඔවුන්ගේ ම දෙමව්පිය භාවයේ තත්ත්වයට හෝ වෙනත් ළමයින්ට සලකන ආකාරයට ඒවායින් ඇති විය හැකි බලපෑම් ද අදාළ වන බව ජීවන චක්‍ර ප්‍රවේශය මඟින් හඳුනාගෙන ඇත. උදාහරණයක් වශයෙන්, පීඩාවකට ලක් වීම අත්දැක ඇති ළමයින්ට තමන්ගේ ම ඇතිදැඩි වීමේ දුෂ්කරතා තිබිය හැකි අතර, ළමා ආරක්ෂණය කෙරෙහි ජීවන චක්‍ර ප්‍රවේශයක් ගැනීමට රජය කැප වී සිටී. ඒ ආකාරයට ම දෙමව්පියන් අතර ඇති වන ගෘහස්ත ප්‍රචණ්ඩත්වයට නිරාවරණය වීම ළමයින්ගේ යහපැවැත්මට බරපතල බලපෑමක් ඇති කළ හැකි අතර ඔවුන් ළමාවියේ දී හෝ වැඩිහිටියන් වශයෙන් අපරාධකරුවන් හෝ ප්‍රචණ්ඩත්වයේ ගොදුරු බවට පත් වීමේ හැකියාව ද ඊට ඇතුළත් වේ.

9. ළමයාගේ පෞද්ගලිකත්වය හා මාධ්‍යය

විශේෂිත තනි ළමයින් හෝ ළමා කණ්ඩායම් හා බැඳුණු පෞද්ගලිකත්වය හා රහස්‍යභාවය, පොදු තොරතුරු ලබා දීමේ හා බෙදා ගැනීමේ සේවා සම්බන්ධ සියලු ම අවස්ථාවල දී පවත්වා ගෙන යා යුතු ය. වෙන් වෙන් වශයෙන් වූ ළමා අපයෝජන අවස්ථාවන් ජනමාධ්‍ය ඔස්සේ වාර්තා කිරීම රජය විසින් පොදු නීතියක් වශයෙන් ක්‍රියාකාරී ලෙස අධෛර්යයට පත් කර ඇත. වාර්තා කිරීමේ ප්‍රතිලාභ, වාර්තා නොකර සිටීමට වඩා බැලූ බැල්මට ම අතිශයින් වැඩි බවට තදබල සාක්ෂි ඇති අවස්ථාවල දී (නැති වූ ළමයකු සොයා ගැනීම වැනි) එවැනි විශේෂිත ළමා අපයෝජන අවස්ථා පිළිබඳව වාර්තා කිරීමට මාධ්‍යයට හැකි ය. අපයෝජනයට ලක් වූ ළමා වින්දිතයන් හෝ එවැනි අවදානමකට ලක් වීමේ ප්‍රවණතාවක් ඇති ළමයින් පිළිබඳව ඔවුන්ගේ අනන්‍යතාව අනාවරණය වන හෝ ඔවුන් බලවත් අවදානමකට පත් කරවන අන්දමට වාර්තා කිරීම කිසිදු තත්ත්වයක් යටතේ සිදු නොකළ යුතු ය.

10. සාක්ෂි මත පදනම් වූ ව්‍යවහාරය හා ප්‍රතිපත්තිය

ළමයින් හානිවලින් වැළැක්වීමේ, ආරක්ෂා කිරීමේ සහ එහි බලපෑමෙන් සුවපත් වීමට ආධාර කිරීමේ ප්‍රතිපත්ති, වැඩසටහන් හා ක්‍රියාකාරකම්, ශ්‍රී ලංකාවේ හා ගෝලීය විමර්ශන ලේඛන ඇතුළත තත්ත්ව විමර්ශන සාක්ෂි මත පදනම්ව සැලසුම් කිරීම හා ක්‍රියාත්මක කිරීම සිදු කෙරෙනු ඇත. ඊට අමතරව, විශේෂයෙන් ළමයින්ගේ ජීවිත කෙරෙහි බලපෑමෙහි මට්ටමෙන් සිය ඉලක්කයන් සපුරා ගැනීමට ඇති හැකියාව තහවුරු කිරීම උදෙසා මෙම ප්‍රතිපත්ති, වැඩසටහන් හා ක්‍රියාකාරකම් ක්‍රමානුකූල නිරීක්ෂණයන්ට හා විධිමත් තක්සේරු කිරීමකට ලක් කෙරේ.

11. ළමා ආරක්ෂණ සේවාවල වගකිවයුතු බව හා වෘත්තීයමය බව

ළමයින්ගේ ආරක්ෂාවට අදාළව සියලු ම හවුල්කරුවන්ගේ (තනි පුද්ගලයන් හා ආයතන මට්ටමින්) වෙන් වෙන් වශයෙන් වූ භූමිකාවල වගකිවයුතු බව තහවුරු වන ක්‍රමවේදයන් තුළට ළමා ආරක්ෂණය පිළිබඳ පැවැතුම් විධික්‍රම සහ වෙනත් රජයේ උපදේශවලට අනුකූලව කටයුතු කිරීම ද ඇතුළත්ව ප්‍රතිපත්ති, වැඩසටහන් හා මෙහෙයුම් ක්‍රියාවලි ද (උදා.:- රාජකාරි ලැයිස්තු, චක්‍රලේඛ, වැඩි වශයෙන් ම අදාළ වන දේ තීරණය කිරීම

ආදී), ඇතුළත් වනු ඇත. ළමයින්ට අදාළ රජයේ ආයතන අතර වගකිවයුතු බව සඳහා වන යාන්ත්‍රණ සහ ක්‍රියාවලි ද මෙයට ඇතුළත් වේ. ළමා ආරක්ෂණයට අදාළ රජයේ ආයතන විසින් ද තමන් අනිවාර්යයෙන් ම එක්ව ක්‍රියා කිරීමට බැඳී සිටින ළමයින්, පවුල්, ආයතන හා ප්‍රජාවන් උදෙසා වන සිය වගකිවයුතු බව තහවුරු කිරීමේ අභ්‍යන්තර නිරීක්ෂණ සහ අධීක්ෂණ යාන්ත්‍රණ පිහිටුවනු ඇත.

විශේෂඥ ළමා ආරක්ෂණ සේවාවන් සඳහා අදාළ කුසලතා, දැනුම හා උපකාරක පද්ධති ඇති තාක්ෂණික දැනුමින් යුතු පුද්ගලයන් අවශ්‍ය වේ. වර්තමානයේ සේවයෙහි යෙදී සිටින හා අනාගතයේ දී බඳවා ගැනීමට නියමිත තැනැත්තන් ද ඇතුළුව ළමා ආරක්ෂණ භූමිකාවෙහි විශේෂඥ වූ සියල්ලන් වෘත්තීයකරණය කිරීමේ අවශ්‍යතාව රජය විසින් හඳුනාගෙන ඇත. ළමා ආරක්ෂණයට අදාළ වූ සහාය හෝ විශේෂඥ නොවූ භූමිකාවන් ඉටු කරන සෙසු පුද්ගල කාණ්ඩවලට ද යෝග්‍ය පුහුණුවක් හා ආධාරයක් ලබා දිය යුතු ය. ළමා ආරක්ෂණ සේවා සපයන්නන්ට ළමයින්, පවුල් සහ ප්‍රජාවන් සමඟ සිය කාර්යය සිදු කර ගෙන යාමට අවශ්‍ය ආයතනික සහයෝගය දීම (උදා.:- ප්‍රවාහන, අධීක්ෂණ, කාර්ය මණ්ඩල රැකවරණය, උපකරණ ආදී) තහවුරු කිරීමට රජය බැඳී සිටින අතර ඊට ආරක්ෂා කිරීමේ ක්‍රමවේදයන් හා විනාශ වී ගිය දේට ප්‍රතිචාර දැක්වීම සහ කාර්යයට අදාළ වෙනත් ප්‍රතිඵල ද ඇතුළත් වේ. මෙහි දී ළමයින් සමඟ කටයුතු කරන සියලු පුද්ගලයන් සඳහා අනිවාර්යයෙන් සිදු කළ යුතු පසුබිම් පරීක්ෂාවන් හා යෝග්‍ය මනෝවිද්‍යාත්මක පරීක්ෂාවන් තිබිය හැකි ය. ළමයින් කෙරෙහි වගකීම හෝ බලය පාවිච්චි කිරීම සඳහා වන ධුරයන්ට නුසුදුස්සන් පත් කරනු ලැබීමට හෝ අපයෝජන සිදු වීමට ඇති අවදානමට එරෙහිව ආරක්ෂාව සැලසීම සඳහා එමඟින් සියලු ම රජයේ ආයතන හරහා ප්‍රමිතිකරණයක් ඇති වනු ඇත.

12. ප්‍රවේශය

ළමා ආරක්ෂණ අවශ්‍යතාවලට ප්‍රතිචාර දැක්වීම හා ප්‍රවර්ධනය කිරීම සඳහා වූ සේවාවන් හා වැඩසටහන්වලට ප්‍රවේශ වීමට ළමයින්ට හා ඔවුන්ගේ පවුල්වලට අයිතියක් ඇත. මෙම සේවා හා වැඩසටහන් යහපත් ප්‍රමිතියකින්, ප්‍රවේශ වීමට හැකි පරිදි (වියදම, භෞතික පිහිටීම, තොරතුරු හා වෙනස් කොට නොසැලකීම් යනාදී) විය යුතු අතර ළමයින්ට හා පවුල්වලට පිළිගත හැකි පරිදි, උදා.:- ළමයාට හා පවුලට හිතකර ක්‍රමවේද අනුගමනය කර තිබිය යුතු ය. අවශ්‍ය අවස්ථාවල දී සේවාවන් ලබා ගැනීමට හැකි වන පරිදි ළමයින්ගේ හා පවුල්වල ධාරිතා සංවර්ධනය ද ප්‍රවේශයේ මූලධර්මයට ඇතුළත්

වේ.

ළමා ආරක්ෂණය සඳහා වූ ජාතික ප්‍රතිපත්ති රාමුව

ශ්‍රී ලංකාවේ ළමයින්ට ආරක්ෂාව පිළිබඳව ඇති තර්ජන වැළැක්වීමට හා ඒවාට ප්‍රතිචාර දැක්වීමට රජය ඔස්සේ සේවා හා ක්‍රියාකාරකම් සැලසුම් කිරීමට, අධීක්ෂණය කිරීමට හා සම්බන්ධීකරණය කිරීමට උපකාර විය හැකි කාර්ය රාමු, පහත සඳහන් අංශය මඟින් ඉදිරිපත් කෙරේ.

<u>ශ්‍රී ලංකාවේ ළමා ආරක්ෂණය සඳහා කාර්ය රාමුව</u>

- **ළමා ආරක්ෂණ ක්‍රියාකාරකම් සඳහා සංකල්පමය කාර්ය රාමුව**

ශ්‍රී ලංකාවේ ළමයින්ගේ ආරක්ෂාව තහවුරු කිරීම සඳහා රජයේ ආයතන විසින් කළ හැකි වෙනස් වූ මට්ටම් හතරකින් යුත් මැදිහත්වීම්/ ක්‍රියාවන් මෙම කාර්ය රාමුව මඟින් අනුමාන කෙරේ.

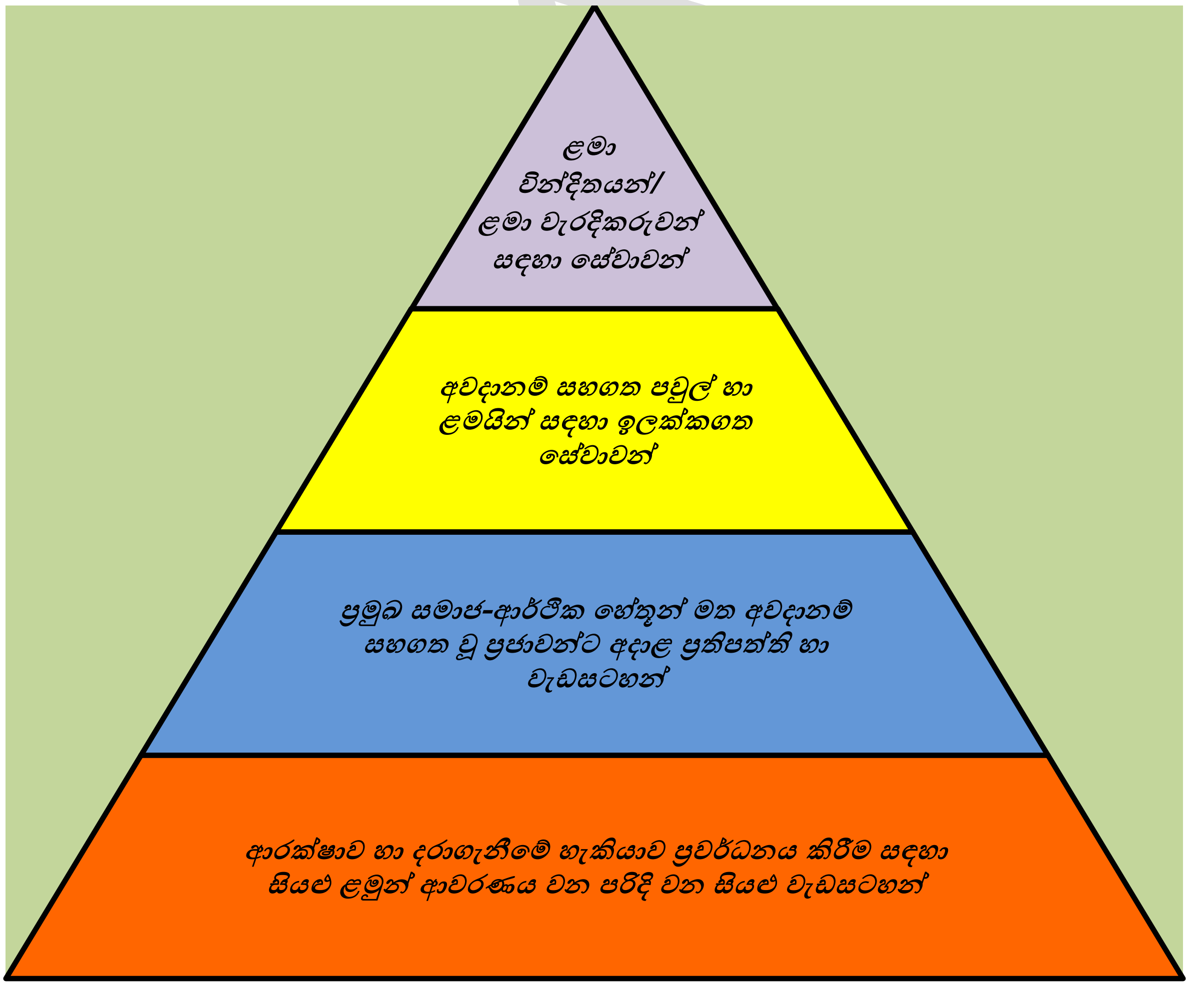

ශ්‍රී ලංකාවේ සියලු ම ළමයින් අපයෝජනයෙන්, සූරා කෑමෙන්, නොසලකා හැරීමෙන් හා ප්‍රචණ්ඩත්වයේ හා හානියේ අනෙක් ස්වරූපයන්ගෙන් සුරක්ෂිත වීම සහ පීඩාවට පත් වූ

දැක්ම - ශ්‍රී ලංකාවේ සියලු ම ළමයින් අපයෝජනයෙන්, සූරා කෑමෙන්, නොසලකා හැරීමෙන් හා ප්‍රචණ්ඩත්වයේ හා හානියේ අනෙක් ස්වරූපයන්ගෙන් සුරක්ෂිත වීම සහ පීඩාවට පත් වූ ළමයින් වැඩිහිටි බවට වර්ධනය වන විට ඔවුන්ට නිසි සැලකිල්ල සහ ආධාරය ලැබීම

මට්ටම 1: *ආරක්ෂාව හා දරාගැනීමේ හැකියාව ප්‍රවර්ධනය කිරීම සඳහා වූ විශ්වීය වැඩසටහන්*

මේවා, ළමයින් තුළ ආරක්ෂාව ප්‍රවර්ධනය කිරීමට *දරාගැනීමේ හැකියාව* වර්ධනය කිරීමට ඍජුව ම හා වක්‍රව යන දෙආකාරයෙන් ම ක්‍රියාකාරීව දායක වන බහුවිධ අංශ හා ක්ෂේත්‍ර (උදා.:- මූලික අධ්‍යාපනය, පෝෂණය හා මහජන සෞඛ්‍යය, අධ්‍යාපනය, නීතියේ ආධිපත්‍යය ආදී) හරහා සියලු ම පුරවැසියන්ට සලසනු ලබන රජයේ වැඩසටහන් හා සේවාවන් ය.

මට්ටම 2: *ප්‍රමුඛ සමාජ-ආර්ථික නිර්ණායකය හා පවුල් හා ප්‍රජා මට්ටමින් ඇති අවදානම්වලට හේතූන් උදෙසා වූ වැළැක්වීමේ ප්‍රතිපත්ති හා වැඩසටහන්*

මේවා, ළමයින්ට ඇති ආරක්ෂාවේ අවදානම වැඩි කරවන සමාජ-ආර්ථික හේතු වැළැක්වීමට හෝ තුරන් කිරීමට, විශේෂ ප්‍රජාවක් හෝ අනතුරට ලක් වීමේ හැකියාව ඇති කණ්ඩායම් ඉලක්ක කොට ගත් (උදා.:- තනි මාපිය පවුල් උදෙසා සමාජ සුබසාධන ප්‍රතිපාදන ඇතුළත වූ වැඩසටහනක්), නැතහොත් ළමයින්ට ඇති ආරක්ෂාවේ අවදානම වැඩි කරවන සමාජ හා අනෙකුත් හේතූන් වැළැක්වීමට හෝ තුරන් කිරීමට, පවුල් හා ප්‍රජාවන්ගෙන් යුත් විශේෂ කණ්ඩායම් ඉලක්ක කොට ගත් (උදා.:- අඩු වයස් විවාහ ප්‍රවණතාව අඩු කිරීමට විශේෂිත ප්‍රජාවකට උපකාර කරන වැඩසටහනක්) රජයේ වැඩසටහන් හා සේවාවන් ය.

මට්ටම 3: *අවදානම් සහගත පවුල් හා ළමයින් සඳහා ඉලක්කගත සේවාවන් (ළමා වින්දිතයන් / මුදා ගනු ලැබූවන් ඇතුළුව)*

මේවා, හානියට පත් වීමේ ඉහළ අවදානමක් ඇති ලෙස හඳුනාගනු ලැබූ හෝ අතීතයේ දී හානියට පත් වූ සහ ඒ හේතුවෙන් අනතුරට ලක් වීමේ හැකියාව ඇති (උදා.:- ගෘහස්ත හිංසනයට නිරාවරණය වීමේ අවදානම ඇති ළමයකු සිටින පවුලකට දෙනු ලබන සමාජ සේවකයකුගේ ආධාරය; අපයෝජනයකට ලක් වූ ළමා වින්දිතයකු නැවත අධ්‍යාපනයට අනුගත කර ගැනීමට හා අපකීර්තිය අඩු කර ගැනීමට පාසල් ගුරුවරුන්, දෙමව්පියන් හා සමානයන් සමඟ මැදිහත් වීම) වෙන් වෙන් වශයෙන් වූ පවුල් හා ළමයින් විශේෂයෙන් ඉලක්ක කොට ගෙන ඇති සේවාවන් ය.

මට්ටම 4: *ළමා වින්දිතයන් / මුදා ගනු ලැබූවන් සඳහා ව්‍යවස්ථාපිත සේවා*

මේවා, හානියක් අත්දැක ඇති ළමයින්ට ඔවුන්ගේ ආසන්නත ම ආරක්ෂාව, රැකවල හා යථා තත්ත්වයට පත් කිරීම උදෙසා සලසනු ලබන රජයේ සේවාවන් ය. (උදා.:- ළමා අපයෝජන නඩු විභාග කිරීමට අධිකරණ - නෛතික ප්‍රතිචාර රාමුව ඇතුළත ළමයින්ට සංවේදී වූ ක්‍රියාවලියක් තිබීම; තමන්ගේ නිවෙස හෝ ප්‍රජාව තුළ අවදානමක් ඇති ළමයින් ආරක්ෂාකාරී රැකවලක්

සැලසීම)

- **ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික ළමා ආරක්ෂණ පද්ධතියේ සංරචක**

වර්තමානයේ ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික ළමා ආරක්ෂණ පද්ධතියක් සඳහා විධිමත් අර්ථ දැක්වීමක් නොමැති නමුත්, ළමයින්ගේ ආරක්ෂාවට අදාළව ඍජු හා වක්‍ර භූමිකාවක් නිරූපනය කරන විවිධ වූ රජයේ ආයතනවලට සිය ප්‍රශංසාත්මක භූමිකාවන් සඳහා සංස්ථානික පර්යාලෝකයක් තුළින් පිළිගැනීමක් ලබා ගැනීමට හැකි වන අන්දමේ ක්‍රියා රාමුවක් සකස් කිරීම සඳහා මෙම ප්‍රතිපත්තිය මඟින් විමර්ශනය කෙරේ.

රාජ්‍ය අංශ (පවත්නා අමාත්‍යාංශ හා දෙපාර්තමේන්තුවල ට අංශයන් හරහා බහුවිධ භූමිකාවන් තිබිය හැකි බව සලකන්න.)	**මට්ටම 1:** *ආරක්ෂාව හා දරාගැනීමේ හැකියාව ප්‍රවර්ධනය කිරීම සඳහා වූ විශ්වීය වැඩසටහන්*	**මට්ටම 2:** *ප්‍රමුඛ නිර්ණායක හා අවදානම්වලට හේතුන් උදෙසා වූ වැළැක්වීමේ ප්‍රතිපත්ති හා වැඩසටහන්*	**මට්ටම 3:** *අවදානම් සහගත පවුල් හා ළමයින් සඳහා ඉලක්කගත සේවාවන්*	**මට්ටම 4:** *ළමා වින්දිතයන් සඳහා ව්‍යවස්ථාපිත සේවා*
අධ්‍යාපනය	**අධ්‍යාපන අමා., කාන්තා හා ළමා නටයුතු අමා. හා ළමා මහලේකම් කාර්යාලය ආපදා කළමනාකරණ අමා.**	**අධ්‍යාපන අමා. තරුණ කටයුතු හා කුසලතා සංවර්ධන අමා.**	**අධ්‍යාපන අමා.**	
සෞඛ්‍යය	**සෞඛ්‍ය අමා. කාන්තා හා ළමා කටයුතු අමා.**	**සෞඛ්‍ය අමා.**	**සෞඛ්‍ය අමා.**	**සෞඛ්‍ය අමා. නීතිය හා සාමය අමාත්‍යාංශය හා පොලිසිය**
සමාජ සේවා හා රැකවරණය	**සමාජ සේවා අමා.**	**සමාජ සේවා අමා.**	**සමාජ සේවා අමා.**	**සමාජ සේවා අමා.** DPCC
නීතිය බලාත්මක කිරීම, අධිකරණ හා නීතිමය අයිතීන්	**අධිකරණ අමා. නීතිය හා සාමය අමා. කාන්තා හා ළමා කටයුතු අමා.**	**අධිකරණ අමා.** DPCC NCPA	**අධිකරණ අමා.** DPCC NCPA	**අධිකරණ අමා. නීතිය හා සාමය අමාත්‍යාංශය හා පොලිසිය** DPCC, NCPA
ශ්‍රමය හා සංක්‍රමණය	**කම්කරු අමා. කාන්තා හා ළමා කටයුතු අමා. විදේශ රැකියා අමාත්‍යාංශය**	**විදේශ රැකියා අමාත්‍යාංශය**	**විදේශ රැකියා අමාත්‍යාංශය**	**නීතිය හා සාමය අමාත්‍යාංශය හා පොලිසිය**
ආර්ථික සංවර්ධනය	**කාන්තා හා ළමා කටයුතු අමා. ජාති ප්‍රතිපත්ති හා ආර්ථික කටයුතු අමාත්‍යාංශය පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශය**	**කාන්තා හා ළමා කටයුතු අමා.**	**සමාජ සේවා අමා.**	
මාධ්‍ය හා තොරතුරු තාක්ෂණය	**කාන්තා හා ළමා කටයුතු අමා. ජනමාධ්‍ය සන්නිවේදන අමාත්‍යාංශය**	**කාන්තා හා ළමා කටයුතු අමා. ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යාංශය විදුලි සංදේශ හා ඩිජිටල් යටිතලපහසුකම් අමාත්‍යාංශය**		
ආපදා කළමනාකරණ, නැවත පදිංචි කිරීම	**ආපදා කළමනාකරණ අමාත්‍යාංශය නැවත පදිංචි කිරීමේ අමා. කාන්තා හා ළමා කටයුතු**	**ආපදා කළමනාකරණ අමාත්‍යාංශය**	**ආපදා කළමනාකරණ අමාත්‍යාංශය**	

හා නැවත ඉදිකිරීම	**අමා.**			
වෙනත් පොදු සේවා (උදා.:- ප්‍රවාහන ආදී)	**කාන්තා හා ළමා කටයුතු අමා.** **ආගමික කටයුතු අමාත්‍යාංශය** **ප්‍රවාහන අමාත්‍යාංශය** **පාරිභෝගික සුබසාධන අමා.** **ක්‍රීඩා අමාත්‍යාංශය** **නාගරික සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය**			

DRAFT

ජාතික ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා වූ යාන්ත්‍රණය

ළමා ආරක්ෂාව පිළිබඳ ක්‍රියාකාරී සැලැසුම් සම්බන්ධීකරණය හා බලාත්මක කිරීමටත්, රජය ඔස්සේ ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීමටත් වගකියන්නා වූ ඉහළ මට්ටමේ ජාතික මෙහෙයුම් කමිටුවක් ස්ථාපනය කිරීම ඔස්සේ මෙම ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම සාක්ෂාත් කර ගනු ලැබේ.

- **ජාතික ළමා ආරක්ෂණ ප්‍රතිපත්තය සඳහා මෙහෙයුම් කමිටුව**

ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කිරීම ඉහළ මට්ටමේ මෙහෙයුම් කමිටුවක් මඟින් අධීක්ෂණය කරනු ලැබේ. මෙය, අනුශාසක වශයෙන් විධායක බලතල සහිත ජාතික නායකයකු ද (උදා.:- ජනාධිපති හෝ අගමැති), සභාපති වශයෙන් කාන්තා හා ළමා කටයුතු ලේකම් ද සිටින, අදාළ එක් එක් ජාතික හා පළාත් අමාත්‍යාංශයෙහි ලේකම්වරුන් හා අදාළ විෂය ක්ෂේත්‍රයන් ක්‍රියාත්මක කිරීම පිළිබඳව වගකිව යුතු අදාළ ජ්‍යෙෂ්ඨ නිලධාරීන්ගෙන් සමන්විත වේ. කාන්තා හා ළමා කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය වෙනුවෙන් ජාතික ළමා ආරක්ෂණ අධිකාරිය විසින් මෙම මෙහෙයුම් කමිටුවේ කැඳවීම හා ක්‍රියා කිරීම සඳහා ආධාර කරනු ඇත.

- **මෙහෙයුම් කමිටුවට තාක්ෂණ මඟ පෙන්වීම හා ආධාරය සැපයීම සඳහා වූ විශේෂඥ මණ්ඩලය**

තමන්ගේ ම හා මෙම ප්‍රතිපත්තියේ අරමුණුවලට අදාළව NAPCP ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා මඟ පෙන්වීමට හා අධීක්ෂණය කිරීමට NCPA විසින් කැඳවන ලද තාක්ෂණ විශේෂඥයන්ගෙන් යුත් ස්වාධීන මණ්ඩලයක්, පත් කරනු ලැබේ. එය NAPCP සඳහා වූ මෙහෙයුම් කණ්ඩායම වෙත සෘජුව ම වාර්තා කරනු ඇත.

- **ළමා ආරක්ෂාව සඳහා වූ ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම සඳහා කාර්ය රාමුව**

- **ළමා ආරක්ෂාව සඳහා වූ ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම ගොඩනැඟීම සඳහා මාර්ගෝපදේශය**

ළමා ආරක්ෂාව සඳහා වූ ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම (NAPCP) සංවර්ධනය කිරීම සඳහා NCPA විසින් පහසුකම් සපයනු ඇති අතර පහත සඳහන් මඟ පෙන්වීම් අනුගමනය කරනු

DRAFT

ඇත.:-

1) ආරම්භක **NAPCP** පස්-අවුරුදු කාලයක් සඳහා වන අතර මෙම ප්‍රතිපත්තියේ සමස්ත කාලසීමාව ආවරණය වන පරිදි වැඩි දුර අවුරුදු 5ක් සඳහා වෙනත් **NAPCP**ක් ක්‍රියාත්මක වනු ඇත.

2) ළමයින්ගේ ආරක්ෂාව හෝ ඔවුන්ගේ යහපැවැත්ම සහ සෞඛ්‍ය සම්පන්න වර්ධනයට ඍජු හෝ වක්‍රව අදාළත්වයක් ඇති සියලු ම ජාතික හා පළාත් අමාත්‍යාංශ, දෙපාර්තමේන්තු සහ අනෙකුත් රජයේ ආයතනවලට අදාළ වන සංරචක **NAPCP**හි අඩංගු වේ.

3) මෙම ප්‍රතිපත්තියේ පෙන්වා දී ඇති මූලධර්ම හා සමගාමීව ක්‍රියාකාරී සැලැස්මෙහි ඇති සිය සංරචක විධිමත්ව දැක්වීම සඳහා ඉහත රජයේ ආයතනවලට තාක්ෂණික සහාය හා ආධාරය **NCPA** මඟින් ලබා දෙනු ඇත. එකිනෙකා සමඟ සිය සැලසුම් සම්බන්ධීකරණය කිරීම හා ගැලපීම සඳහා **NCPA** විසින් හවුල්කාර ආයතනවලට සහාය වනු ඇත.

4) හවුල්කාර ආයතන සමඟ බහුපාර්ශ්විකව හා ද්විපාර්ශ්විකව ගොඩනැඟුණ NAPCP පරිණාමයට පත් වන්නා වූ ක්‍රියාවලියකි. පැවරෙන කාර්යයන්ගේ විෂය පථය හා අදාළ අංශ විශාල සංඛ්‍යාවක් සමඟ සිදු කරන කාර්යයන්ගේ සංකීර්ණතාව සලකා බලන කල, ඉතා සමීප වශයෙන් අදාළ වන්නා වූ හා මෙම ක්‍රියාවලිය සමඟ කටයුතු කිරීමට සූදානම් අමාත්‍යාංශ හා දෙපාර්තමේන්තුවලින් ආරම්භ වන මෙම ක්‍රියාවලිය සාධනීය ය.

5) අනුමැතිය ලබා ගැනීමට සහ ක්‍රියාත්මක කිරීම උදෙසා සම්පත් වෙන් කරනු ලැබීම සඳහා **NAPCP** අමාත්‍ය මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කරනු ඇත.

DRAFT

DRAFT

ශ්‍රී ලංකාවේ ළමයින් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ක්‍රියාත්මක වීමේ දී ප්‍රමුඛතාව දිය යුතු අංශ

ශ්‍රී ලංකාවේ ළමයින් වඩා හොඳින් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ක්‍රියාත්මක වීම අවශ්‍ය වන අවස්ථාවල දී ප්‍රමුඛතාව දිය යුතු මුඛ්‍ය අංශ, ළමා ආරක්ෂාව පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය විසින් පැහැදිලිව දක්වා ඇත. මෑතක දී කරන ලද ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලසුම්, අවස්ථා සමාලෝචන හා උපදේශන ක්‍රියාවලි සලකා බැලීම තුළින් මෙම මුඛ්‍ය අංශ හඳුනාගෙන ඇත. මෙම එක් එක් මුඛ්‍ය අංශයක් - මෙන් ම වෙනත් ඒවා ද - යටතේ කර ගෙන යනු ලබන සහ අනාගත විස්තරාත්මක ක්‍රියාවන් හඳුනා ගැනීම, මෙම ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය තුළ පෙන්වා දෙන ළමා ආරක්ෂණය සඳහා වූ ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම ගොඩ නැඟීමේ ක්‍රියාවලිය ඔස්සේ සිදු වනු ඇත.

I. **ළමා ආරක්ෂාව සඳහා ආයතනගත විධිවිධාන ශක්තිමත් කිරීම**

අ. ළමා ආරක්ෂාව සඳහා වූ රජයේ ක්‍රියාවන් නිරීක්ෂණය කිරීම හා සම්බන්ධීකරණය කිරීම සඳහා ඉහළ මට්ටමේ අන්තර්-අමාත්‍යාංශ යාන්ත්‍රණයන් පිහිටුවීම

ආ. ජාතික, පළාත්, දිස්ත්‍රික්, ප්‍රාදේශීය සහ ග්‍රාම නිලධාරි කොට්ඨාශ මට්ටම් ඇතුළත හා එකිනෙක අතර, ඒ ඒ මට්ටමේ ක්‍රියාත්මක වන ළමා ආරක්ෂණ ක්‍රියාවන් ක්‍රියාවට නැංවීමට උපකාර කිරීම සඳහා ඵලදායී අන්තර්-ආංශික සම්බන්ධීකරණ යාන්ත්‍රණ පිහිටුවීම

ඇ. ද්විත්වකරණය වැළැක්වීම, වගකිවයුතු බව හා ප්‍රශංසනාත්මක බව තහවුරු කිරීම, සහයෝගය දිරිගැන්වීම හා ඵලදායි බව හා සේවාවල කාර්යක්ෂම බව උපරිම කිරීම උදෙසා, ළමා ආරක්ෂාවට සම්බන්ධ අදාළ ආයතනවල හා නිලධාරින්ගේ භූමිකාවන් හා කාර්යයන් පැහැදිලි කිරීම

ඈ. ජාතික, පළාත්, දිස්ත්‍රික් සහ ප්‍රාදේශීය මට්ටම්වල හවුල්කරුවන් සමඟ උපදේශාත්මක සාකච්ඡා පැවැත්වීම තුළින් ළමා ආරක්ෂාවට අදාළ සේවාවන් සඳහා ආයතනගත විධිවිධාන ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීම සහ ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීම

ඉ. විශේෂිත කාර්යයන් ඉටු කරන්නා වූ රජයේ නිලධාරීන් සඳහා තාක්ෂණික හැකියාවන්, සුදුසුකම් හා වෘත්තීය මංපෙත් වැඩි දියුණු කිරීම සහ ළමා ආරක්ෂාව හා සම්බන්ධ කාර්යයන් ඉටු කරන්නා වූ විශේෂඥ නොවන නිලධාරීන් හා පුද්ගලයන්

සඳහා පුහුණු කිරීම් හා සහතික කිරීම් දියුණු කිරීම තුළින් ළමා ආරක්ෂක සේවා වෘත්තීයමය කිරීම

ඊ. ක්‍රියාවට නැංවීමේ අංශය අනුව හා ක්‍රියාකාරකමේ ස්වරූපය අනුව එකතු වී නොමැති ළමා ආරක්ෂාව සඳහා වන ජාතික හා පළාත් අයවැය ප්‍රතිපාදන හඳුනාගැනීම

උ. ළමා ආරක්ෂණ සලකා බැලීම් ඇතුළත්ව එහෙත් ඇතුළත් විමකට පමණක් සීමා නොවූ දිළිඳුකම තුරන් කිරීමේ යෝජනා ක්‍රම ඇතුළත, අදාළ අංශ හරහා සිදු කෙරෙන ළමා ආරක්ෂණ ක්‍රියාකාරකම් ඉටුකිරීම සඳහා ප්‍රමාණවත් අයවැය ප්‍රතිපාදන ලැබෙන බවට සහතික වීම

ඌ. ළමා ආරක්ෂණ සේවාවන් සඳහා භෞතික ධාරිතාව, අවම ප්‍රමිතිය සහ යටිතල පහසුකම්වල තත්ත්වය පිළිබඳව සමාලෝචනය කිරීම සහ අවශ්‍ය තැන්වල දී පිළියම් වශයෙන් වූ පියවර ගැනීම

එ. ළමා ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් සමාන මට්ටම්වලින් ක්‍රියා කරන බාහිර ආයතන (උදා.:- ප්‍රජා කණ්ඩායම්, රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන, පෞද්ගලික අංශය සහ අන්තර්ජාතික නියෝජිතායතන) සමඟ රජයේ සේවා ජාතික, පළාත්, දිස්ත්‍රික් සහ ප්‍රාදේශීය මට්ටමෙන් ඵලදායී ලෙස සම්බන්ධීකරණය කිරීම හා සහයෝගය දැක්වීම සඳහා යාන්ත්‍රණ පිහිටුවීම හා දියුණු කිරීම

II. **ළමා ආරක්ෂණය හා සම්බන්ධ නීති, ප්‍රතිපත්ති සහ නියාමන කාර්ය සැකිලි සමාලෝචනය, පුනරීක්ෂණ, අවලංගු කිරීම, විධිමත් කිරීම සහ සම්මත කර ගැනීම**

අ. ශ්‍රී ලංකාවේ ළමා ආරක්ෂණය දියුණු කිරීම සඳහා නීති, ප්‍රතිපත්ති සහ නියාමන කාර්ය සැකිලි සමාලෝචනය, පුනරීක්ෂණ, අවලංගු කිරීම, විධිමත් කිරීම සහ සම්මත කර ගැනීම සඳහා දැනට කර ක්‍රියාත්මක වූ ක්‍රියාවලි හා මූලික ක්‍රියාකාරකම් වේගවත් කරවීම

ආ. ළමයින් සමඟ සෘජුවම කටයුතු කරන සියලු ම රජයේ නිලධාරීන් සහ තැනැත්තන් උදෙසා පසුබිම් පරීක්ෂා හා මනෝවිද්‍යාත්මක පරීක්ෂණයක් සඳහා ඵලදායී

DRAFT

ක්‍රියාවලියක් ස්ථාපනය කිරීම

ඇ. ළමයින් කෙරෙහි අවධානය යොමු කරන ප්‍රතිපත්ති හා නීති විධිමත් කිරීම, ශ්‍රී ලංකාවේ සමීක්ෂණ හා ඉතා ම යහපත් ව්‍යවහාර හා වෙනත් අදාළ සංදර්භවල විධිමත් සමාලෝචනයන්ට අනුකූල වන බවට සහතික වීම

ඈ. වඩා යහපත් ප්‍රතිඵල අත්පත් කර ගැනීම සඳහා ප්‍රතිපත්ති හා ව්‍යවහාර අඛණ්ඩව දියුණු කිරීමට රජයේ නිලධාරින්, ප්‍රතිපත්ති සකස් කරන්නන් හා ව්‍යවස්ථා සම්පාදකයන්ට හැකි වන පරිදි, ප්‍රතිපත්ති හා නීති ක්‍රියාත්මක කිරීම ළමයින්ගේ ජීවිත මතට බලපාන ආකාරය පිළිබඳව සාක්ෂි පදනම් වූ සමාලෝචනයන් කඩිනම්ව දියත් කිරීම

ඉ. අවදානමට ලක්ව ඇති ළමයින් වෙනුවෙන් සිදු කරන කටයුතු අධීක්ෂණය කිරීම ඇතුළුව ළමා ආරක්ෂණ පද්ධතියේ සෑම මට්ටමක ම ඇති සියලු ම සේවා හරහා සිදු වන මූලික කාර්ය සාධන දර්ශකයන් පිළිබඳව විසිරී පවතින දත්ත, ආචාර ධර්මීය මඟ පෙන්වීම් සමඟ අනුකූලව ළමයින්ගේ හා පවුල්වල ආරක්ෂාව හා පෞද්ගලිකත්වය සුරැකෙන පරිදි පුරුද්දක් වශයෙන් එකතු කොට විශ්ලේෂණය කිරීම

ඊ. සේවාවල තත්ත්වය අඛණ්ඩව නඟා සිටුවීම සඳහා දැනුම් කළමනාකරණය හා අධ්‍යයනය සඳහා ක්‍රමවේදයන් හා ක්‍රියාවලි, ප්‍රධාන ආයතන ඇතුළත ස්ථාපනය කිරීම

III. **අවදානමට ලක් වීමේ හැකියාව ඇති ළමයින්ගේ ජීවිත මත අඛණ්ඩව බරපතල ලෙස බලපෑම් එල්ල කරන මුල් බැස ගත් ප්‍රශ්නවලට අදාළ ප්‍රතිසංස්කරණ වේගවත් කිරීම**

අ. ළමයින්ට වර්තමානයේ පවත්නා හානි ප්‍රභව ඉවත් කිරීම හා ළමයින්ට සංවේදී හා ළමා හිතකාමී ක්‍රියාවලි ක්‍රියාත්මක කිරීම මඟින් ළමා වින්දිතයන්, නීතිය සමඟ ගැටෙන ළමයින් හා අපරාධ අධිකරණ සීමාව ඇතුළත ළමා සාක්ෂිකරුවන් ආදීන්ට අදාළ ද්විතීය වින්දිතකරණය හා ප්‍රතිවින්දිතකරණය පිළිබඳව සැලකිල්ලට භාජනය කිරීම

ආ. වළක්වාලීමේ වැඩසටහන් හා වෙන මඟකට යොමු කිරීම, ප්‍රමිතියකින් යුත් විකල්ප රැකවරණ සැපයීම මඟින්, ළමයින් අත්‍යවශ්‍ය නොවන ආයතනගත රැකවරණයට පත් කිරීම තුළින් ඇති වන හානි අඩු කිරීම සහ ළමයින් නිවාසගත රැකවරණ ඇතුළත තැබීමට අවශ්‍ය වන අවස්ථාවල දී, ආයතනගත කිරීම සිදු වන්නේ අවශ්‍ය වන අවම කාලසීමාවක් සඳහා බවටත්, රැකවරණය සහ ආධාරය සඳහා අවම තත්ත්ව ප්‍රමිති සම්පූර්ණ කර ඇති බවටත්, ආයතනගත කිරීමෙන් ඉවත් කොට සුරක්ෂිත පවුල් හෝ ප්‍රජා මූලික වටපිටාවකට නැවත අනුගත කිරීම හැකි තරම් කඩිනමින් සිදු කෙරෙන බවටත් වගබලා ගැනීම

ඇ. ඉලක්කගත මැදිහත් වීම් සහ පවුලේ සාමාජිකයන්, සමවයසේ පසුවන්නන්, ගුරුවරුන් හා වෙනත් හවුල්කරුවන් විසින් යෝග්‍ය උපකාර සැපයීමට හැකි වන පරිදි ඔවුන්ගේ ධාරිතා සංවර්ධනය කිරීම සඳහා වන පුළුල් වැඩසටහන් ඔස්සේ, අපයෝජනයක ළමා වින්දිතයන්ට ප්‍රජා වටපිටාව ඇතුළත සිදු වන කොන් කිරීම්, ගර්හාවට ලක් කිරීම් හා අනතුරට ලක් වීමේ හැකියාව ආදියට අවධානය යොමු කිරීම

ඇ. සංක්‍රමණයට පෙර, සංක්‍රමණයේ දී හා සංක්‍රමණයෙන් පසුව ඇති වන ආරක්ෂාවේ අවදානම් තක්සේරු කිරීම, ලිහිල් කර ගැනීම හා ඒවාට යෝග්‍ය පරිදි ප්‍රතිචාර දැක්වීම සඳහා සංක්‍රමණිකයන්ට, ඔවුන්ගේ ළමයින්ට හා පවුලේ සෙසු සාමාජිකයන්ට යෝග්‍ය උපකාර ස්ථාපනය කිරීම

ඉ. ආරක්ෂාවේ අවදානම ලිහිල් කිරීමට හා විකල්ප ජීවන / රැකවරණ විධිවිධාන සහ ඉගෙන ගැනීමේ අවස්ථාවන් කෙරෙහි යොමු කිරීමට මංපෙත් වර්ධනය කිරීමට මාවතේ ළමයින් වෙනුවෙන් වැඩසටහන් ස්ථාපනය කිරීම

ඊ. ශ්‍රී ලංකාවේ ආපදා සහ ගැටුම් වැනි අර්බුද අවස්ථා මඟින් පීඩාවට පත් ළමයින් ඉන් සුවපත් කර ගැනීම සහ ආරක්ෂාවට ඇති තර්ජන ඉලක්ක කර ගත් මුල පිරීම් හා ක්‍රියාදාම ශක්තිමත් කිරීම

උ. පවුල, ප්‍රජාව සහ ආයතනික පසුබිම් ඇතුළත ආබාධ සහිත ළමයින්ට අපයෝජන, නොසලකා හැරීම් හා වෙනත් ආකාරවල හානිවලට ඇති අවදානම ඉලක්ක කර ගත් කටයුතු වර්ධනය කිරීම

ඌ. සූරා කෑමේ හා ජාවාරම් කිරීමේ අයහපත් ම ආකාර ද ඇතුළත්ව සියලු ආකාරවල ළමා වහල් මෙහෙයන් වැළැක්වීමට හා ඒවාට ප්‍රතිචාර දැක්වීමට ඇති මුල පිරීම්

DRAFT

ශක්තිමත් කිරීම

DRAFT

தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு கொள்கை
2017

DRAFT

தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை

சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய தேசியக் கொள்கை – வரைவு

அறிமுகம்

விடயப்பரப்பு:

சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பான தேசியக் கொள்கை 2017 -2027, அனைத்து பிள்ளைகளும் அனைத்து வடிவத்திலுமான துஷ்பிரயோகங்கள், புறக்கணிப்பு மற்றும் ஏனைய வகையிலான தவறான நடாத்துகைகள் அத்துடன் தீங்குகள் ஆகியவற்றிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுகின்றார்கள் என்பதனை உறுதிசெய்யும் பொருட்டு ஈடுபடுத்திக்கொள்ளக்கூடிய குறிக்கோள்களின் ஒட்டுமொத்த சட்டகம், வழிகாட்டும் கோட்பாடுகள், விழுமியங்கள், கொள்கைசார்ந்த குறிக்கோள்கள் மற்றும் மூலோபாயங்கள் ஆகியவற்றை வழங்குவதுடன் இக்கொள்கை இலங்கையில் சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பான விடயத்தில் அரசின் அனைத்து செயற்பாடுகளிலும் பல் துறைசார்ந்த பிரவேசமொன்றை ஈடுபடுத்திக்கொள்வதற்கு வழிகாட்டும் பொருட்டு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள கோட்பாடுகள் மற்றும் தாபன ரீதியிலான ஏற்பாடுகள் ஆகியவற்றையும் விவரிக்கின்றது. மேலும், இக்கொள்கை இவ்விடயம் சம்பந்தமாக அரசின் அனைத்து முயற்சிகளிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்படவிருக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கும் வகுக்கப்படும் திட்டங்களுக்கும் வழிகாட்டும் பொருட்டு அவசியமாக அமையக்கூடிய அணுகுமுறைகள் சார்ந்த விதப்புரைகள், எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவுகள். உள்ளிட்டதாக சிறுவர் பாதுகாப்பு சம்பந்தமான தொழிற்பாட்டு ரீதியிலான பொருள்கோடலொன்றையும் எடுத்துரைக்கின்றது

சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பான தேசியக் கொள்கையினால் உருவாக்கப்படும் இச்சட்டகம் பல் துறை மற்றும் பல் தரப்பு பங்கீடுபாட்டாளர்களை உள்ளடக்கும் சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பான 5 ஆண்டு கால தேசிய செயல் திட்டமொன்றை நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலமாக செயலுறுவுக்கு கொண்டுவரப்படவிருப்பதுடன் இத்திட்டம் சம்பந்தப்பட்ட அரச நிரல் அமைச்சுக்கள், மாகாண அமைச்சுக்கள், திணைக்களங்கள் மற்றும் ஏனைய அரச நிறுவனங்களின் ஒத்துழைப்புடன் ஆக்கப்படுவதுடன் இவை பிரதான சிறுவர் பாதுகாப்பு விளைவுகளை அடைந்துகொள்வதற்கு பங்களிப்பு வழங்கும் வகையில் அதற்கேதுவான முன்னுரிமைப்படுத்தப்பட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு வழிசமைப்பதற்காக இவ்வாறு ஆக்கப்படுகின்றது.

DRAFT

இந்த தேசியத் திட்டம் சிறுவர்களுக்கான தேசிய செயல் திட்டம் அல்லது தேசிய மனித உரிமைகள் செயல் திட்டம் போன்ற விரிவான அரச செயல்திட்டங்களை தனது உள்ளடக்கதில் உள்வாங்கியிருக்கின்றது. இந்த ஆவணம் சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பான தேசிய செயல்திட்டத்தை உருவாக்கும் செயன்முறையை எடுத்தியம்புகின்றது.

இக்கொள்கையின் பிரதான நோக்கம் யாதெனில் சிறுவர் பாதுகாப்பு விடயத்தில் அரசின் அனைத்து துறைகளிலும் வியாபிக்கின்ற பல்துறைசார்ந்த, பல்முகவர்களை உள்ளடக்கிய செயற்பாடுகளுக்கு வழிகாட்டும் பொருட்டு பொதுவானதொரு தொலைநோக்கையும், பொருள்விளக்க ரீதியிலான தெளிவினையும் கொள்கைசார்ந்த குறிக்கோள்களையும் வழிகாட்டும் கோட்பாடுகளையும் எண்ணக்கரு ரீதியிலான சட்டகமொன்றையும் வழங்குவதாகும். மேலும் இது சிறுவர் பாதுகாப்பு சம்பந்தப்பட்ட விடயத்தின் விளைவு மற்றும் தாக்கம் ஆகியவற்றை மதிப்பிடுவதற்கும் கண்காணிப்பதற்குமான சட்டகமொன்றையும் வழங்குகின்றது. இலங்கையில் சிறுவர் பாதுகாப்பினை மேற்கொள்ளும் போது விளித்துரைக்கப்படவிருக்கும் முன்னுரிமைத் துறைகளை யாவை என்பதையும் சிறுவர் பாதுகாப்பு விடயத்தின் பிரதான பங்கீடுபாட்டாளர்கள் யாவரென்பதையும் இக்கொள்கை இனங்காண்பதற்கு முயலும் அதேவேளை இறுதியில் இக்கொள்கை சிறுவர் பாதுகாப்பு சேவைகளை வழங்குவதற்கும் தடுப்பு முன்னெடுப்புகளுக்கும் வழிகாட்டும் பொருட்டும் இலங்கையில் சீரானதொரு சிறுவர் பாதுகாப்பு முறைமொன்றை தோற்றவிப்பதற்கு வசதியளிக்கும் பொருட்டும் அவசியமாக அமையக்கூடிய சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பான தேசிய செயல் திட்டமொன்றை உருவாக்கும் விடயத்திற்கான அடிப்படையாக மாற்றமடைகின்றது.

DRAFT

காரண விளக்கம்

பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தலாக அமையும் பௌதீக, உளவியல் மற்றும் பாலியல் துஷ்பிரயோகங்கள், சுரண்டல் மற்றும் ஏனைய வடிவங்களிலான தவறனா நடத்துகைகள் தனிப்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு பாரிய இன்னல்களை ஏற்படுத்தி அவர்களின் அபிவிருத்திக்கு பாரிய தாக்கம் ஏற்படுத்துவது மாத்திரமின்றி அவர்களின் முழுமையான உள்ளார்ந்த ஆற்றல்களை அடைந்துகொள்வதிலும் பாரிய குந்தக நிலையயை ஏற்படுத்துகின்றது. இவ்வாறான தாக்கங்கள் அந்நிலைக்கு உள்ளாகிய பிள்ளைகளுக்கு சமூக, பொருளாதார, சுகாதார நிலைகளுக்கு பாதிப்பு ஏற்படுத்துவது மாத்திரமின்றி அவர்களின் குடும்பங்களுக்கும் பரந்தளவிலான சமூகத்திற்கும் தாக்கம் விளைவிக்கின்றது.

இந்நிலையில், சிறுவர் பாதுகாப்பினை மேம்படுத்துதல், அதற்கு பாதகமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும் காரணிகளை தடுத்துநிறுத்துதல், பதிற்செயற்பாடு ஆற்றுதல் போன்ற சிறுவர் பாதுகாப்பு சம்பந்தமான துறைகளில் பணியாற்றும் பல்துறைசார் அரச பங்கீடுபாட்டாளர்களின் (அரச சார்பற்ற செயற்பாட்டாளர்களையும்) முயற்சிகளை ஒன்றுதிரட்டும் பொருட்டு விரிவானதொரு தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு கொள்கையினை தாபிப்பதற்கான தேவையை அரசாங்கம் இனங்கண்டுள்ளது. இக்கொள்கையானது ஏற்கனவேயுள்ள ஏனைய சம்பந்தப்பட்ட கொள்கைகளையும் தற்போது விருத்தியாக்கும் செயன்முறைக்கு உள்ளாகியிருக்கும் மாற்று சம்பவக் கொள்கை மற்றும் குடும்பக் கொள்கை போன்ற பாதுகாப்புடன் நேரடி தொடர்புடையதாக அமையும் கொள்கைளையும் ஒன்றிணைக்கின்றது. சிறுவர் பாதுகாப்பு சேவைகள் விடயத்தில் அடைந்துகொண்டுள்ள முன்னேற்றங்களை கருத்திற்கொண்டு இக்கொள்கை சிறுவர் பாதுகாப்புடன் தொடர்புடைய பிரச்சினைகளை தடுத்து நிறுத்துவதற்கும் பதிற்செய்பாடாற்றுவதற்கும் நோக்கம் கொண்டதாக அனைத்து பங்கீடுபாட்டளாளர்களினதும் செயற்பாடுகளையும் ஒத்திசையச் செய்கின்றது.

இக்கொள்கை சிறுவர் பாதுகாப்பினை உறுதிசெய்வதற்கான நெருக்கடிமிக்க தேவையின் பால் இலங்கை அரசாங்கம் கொண்டுள்ள தொலைநோக்கினை எடுத்துக்காட்டுவதுடன் இதனை அடைந்துகொள்வதற்கான திட்டவட்டமான குறிக்கோள்களை நிறுவுகின்றது. இக்கொள்கை அரசாங்கத்தின் அனைத்து துறைகளிலும் ஒருங்கிணைங்கப்பட்ட பல்துறை, பல்மட்ட, இடையீடுகள் மூலமாகவும் சிவில் சமூகம், தனியார் துறை மற்றும் ஊடக பங்கீடுபாட்டாளர்களை ஈடுபடுத்திக்கொள்வதன் ஊடாகவும் நடைமுறைப்படுத்தப்படும்.

இக்கொள்கை சிறுவர் பாதுகாப்பு சார்ந்த அனைத்து இடையீடுகளுக்கும் அத்துடன் சிறுவர் பாதுகாப்பின் மீதி செல்வாக்கு செலுத்தக்கூடிய கொள்கைகள், நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் மற்றும் செயற்பாடுகளுக்கும் கட்டாயமாக விழிப்புணர்வு வழங்கவேண்டிய வழிகாட்டல் கோட்பாடுகளை உருவாக்குகின்றது. ஏனைய

துறைகளில் சிறுவர் பாதுகாப்பு சம்பந்தப்பட்ட கரிசணைகளை உள்வாங்குவதற்கு காலம், வளங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்ப உள்ளீடுகள் தேவையாகவிருக்கின்றது என்பதை கருத்திற்கொண்டு இக்கொள்கை தனது குறிக்கோள்களையும் கோட்பாடுகளையும் வெற்றிகரமாக அடைந்துகொள்வதற்கு வழிசமைக்கும் வகையில் சிறுவர் பாதுகாப்பு சம்பந்தமான 5 ஆண்டு கால தேசிய செயல்திட்டத்தின் பொறிமுறை ஊடாக வழிமுறையொன்றையும் வழங்குகின்றது.

இக்கொள்கையின் வெற்றிகரமான நடைமுறைப்படுத்தல் சிறுவர்களின் பாதுகாப்பிற்கு பரந்ததொரு வீச்சில் ஏற்படும் அச்சுறுத்தல்களினால் விளையும் குந்தகங்களை குறைப்பதற்கும் அவற்றை தடுத்துநிறுத்துவதற்கும் தேவையாக அமையக்கூடிய ஒத்துழைப்புமிக்க சூழமைவொன்றை கட்டியெழுப்புவதற்கும் பயனுறுதிமிக்க சேவைகள் வழங்கப்படுவதை உறுதிசெய்வதற்கும் வழிவகுக்கின்றது.

DRAFT

சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய தேசியக் கொள்கையின் தொலைநோக்கும் குறிக்கோள்களும்.

ஒட்டுமொத்த கொள்கை தொலைநோக்கு. இலங்கையிலுள்ள அனைத்து சிறுவர்களும் துஷ்பிரயோகம், சுடண்டல், புறக்கணிப்பு மற்றும் ஏனைய அனைத்துவ வடிவங்களிலுமான வன்முறைகள் மற்றும் தீங்குகளிலிருந்தும் பாதுகாக்கப்பட்டிருத்தல் அத்துடன் பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளைகள் பராயமடைதலை நோக்கி விருத்தியடையும் போது உரிய பராமரிப்பையும் உதவியையும் பெற்றுக்கொள்ளுதல்

கொள்கைக் குறிக்கோள் 1. அனைத்து சிறுவர்களும் துஷ்பிரயோகம், சுடண்டல், புறக்கணிப்பு மற்றும் ஏனைய அனைத்துவ வடிவங்களிலுமான வன்முறைகள் மற்றும் தீங்குகளுக்கு இட்டுச்செல்லக்கூடிய பல்தரப்பட்ட அடிப்படைக் காரணங்களை விளித்துரைப்பதற்கும் குடும்பங்களுக்கும் சிறுவர்களுக்கும் அவர்களை பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கு தேவையான ஆற்றலை வழங்கி வலுவூட்டுவதற்கும் பாதூரமான அனுபவங்களிலிருந்து மீள்வருவதற்குள்ள ஆற்றலை விருத்திசெய்வதற்கும் சிறுவர் பாதுகாப்புக் கோட்பாடுகளை பேணிகாக்கின்ற ஆதாரங்களின் அடிப்படையிலான கொள்கைகளையும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களையும் அனைத்து பங்கீடுபாட்டாளர்களும் அங்கீரத்து ஏற்றுக்கொள்ளுதல்

கொள்கைக் குறிக்கோள் 2. பிள்ளைப்பருவத்தில் துஷ்பிரயோகம், சுடண்டல், புறக்கணிப்பு மற்றும் ஏனைய அனைத்துவ வடிவங்களிலுமான வன்முறைகள் மற்றும் தீங்குகளிளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு பெரருத்தமானவகையில் பராமரிப்பு மற்றும் உதவிகளை வழங்குவதற்கு குடும்பங்களுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் ஆற்றல் இருக்கின்றது என்பதை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டு கொள்கைகளையும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களையும் சம்பந்தப்பட்ட பங்கீடுபாட்டாளர்கள் ஏற்புடையதாக்கிக்கொள்ளுதல்.

கொள்கைக் குறிக்கோள் 3. அனைத்து பங்கீடுபாட்டாளர்களும் சிறுவர் பாதுகாப்பு சார்ந்த விடயத்தில் அவர்களின் முதன்மையான கவனத்திற்கு உள்ளாகியுள்ள விடயங்கள் தொடர்பாகவும் சிறுவர் பாதுகாப்பு தொட்பான தேசிய சட்டகம் மற்றும் அதன் கோட்பாடுகளுடன் பகிர்ந்துகொள்ளும் விடயங்கள் தொடர்பாகவும் திட்டவட்டமான வகையில் ஏற்புடையதாக அமையும் அறிவு திறன் மனப்பாங்கு ஆகியவற்றை தங்களின் நிறுவனத்திற்குள்ளே விருத்தியாக்கிக்கொள்ளுதல்.

கொள்கைக் குறிக்கோள் 4. துஷ்பிரயோகம், சுடண்டல், புறக்கணிப்பு மற்றும் ஏனைய அனைத்துவ வடிவங்களிலுமான வன்முறைகள் மற்றும் தீங்குகள் போன்றவற்றை குறைத்தல் அல்லது தடுத்துநிறுத்துதலின் பொருட்டு இடர்வரு நிலையிலுள்ள சிறுவர்கள் மற்றும் குடும்பங்கள் இலக்காக் கொண்ட தரமிக்கதும், வகைப்பொறுப்புடையதும் சிறந்த முறையில் ஒருங்கிணைக்கப்படடதுமான முறைமையின் மூலம் சேவைகள் வழங்கப்படுதல்

கொள்கைக் குறிக்கோள் 5. துஷ்பிரயோகம், சுடண்டல், புறக்கணிப்பு மற்றும் ஏனைய அனைத்துவ வடிவங்களிலுமான வன்முறைகள் மற்றும் தீங்குகனையும் எதிர்நோக்குகின்ற சிறுவர்கள் பராயமடைதலை நோக்கி விருத்தியடையும் போது அவர்களின் நல்வாழ்வும் அபிவிருத்தியும் உறுதிப்படுத்தப்படும் பொருட்டு குடும்ப

அடிப்படையிலான பராமரிப்பு சாத்தியமாகும் சூழமைவில் சிறந்த முறையில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டதும் வளங்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளதும் பதிற்செய்பாடாற்றக்கூடிய திறன் உடையதுமான நேரடி சிறுவர் பாதுகாப்பு சேவைகள் முறைமையயொன்று காணப்படுதல்.

DRAFT

வழிகாட்டும் கோட்பாடுகளும் விழுமியங்களும்

பின்வரும் கோட்பாடுகளும் விழுமியங்களும் இந்த கொள்கைகக்கு வழிகாட்டுவதுடன் சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பாக ஏதேனும் பணியொன்றை ஈடேற்றும் போது அவை கருத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அரசு, சிவில்சமூகம், தனியார்துறை மற்றும் ஊடகங்கள் உள்ளிட்ட பிள்ளைகளுடன் பணியாற்றுகின்ற அனைத்து பங்கீடுபாட்டாளர்களுக்கும் இந்த கோட்பாடுகளும் விழிமியங்களும் ஏற்புடையதாகும். இந்த கோட்பாடுகள் மற்றும் விழுமியங்கள் இலங்கையின் சட்டங்கள் (இணைப்பு 1ஐ பார்க்க) சர்வதேச சட்டத்தின் கீழ் இலங்கையின் பொறுப்புக்கள் (இணைப்பு 2ஐ பார்க்க) மற்றும் உலகளாவிய ரீதியிலான சிறுவர் பாதுகாப்புத் துறைக்குள் காணப்படும் சிறந்த வழக்கங்கள் போன்றவற்றினால் வலுவடைந்துள்ளது.

1. உயிர்வாழ்வதற்கான உரிமை, சுதந்திரம், நல்வாழ்வு மற்றும் அபிவிருத்தி

அனைத்து பிள்ளைகளுக்கும் உயிர்வாழ்வதற்கான உரிமை சுதந்திரம் மற்றும் தனிநபருக்குரிய பாதுகாப்பு அத்துடன் நியாயமான நல்வாழ்வு மற்றும் அபிவிருத்திக்கான வாய்ப்புகளுக்கு உரிமை உண்டு. எந்தவொரு பிள்ளையும் துஷ்பிரயோகம், புறக்கணிப்பு அல்லது பலாத்காரமாக ஊழியத்தைப் பெறுதல் போன்றவற்றிற்கு உள்ளாகுதல் கூடாது. எந்தவொரு பிள்ளையும் குரூர, மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான நடாத்துகைகளுக்கோ அல்லது தண்டனைக்கோ உள்ளாகக்கூடாது என்பதுடன் சட்டத்தின் முன் பிள்ளை என்று இனங்காணப்படுவதற்கு 18 வயதிற்கு குறைந்த எந்தவொரு ஆளுக்கும் உரிமை உண்டு.

2. நியாயம், பல்வகைமை மற்றும் பாரபட்சம்

காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் எமக்கு கிடைத்த நலிவடைந்த நிலையில் உள்ள காலம் கடந்த மற்றும் குந்தகம் மிக்க அணுகுமுறைகள் உள்ளிட்ட பிள்ளைகளை இடர் நிலைக்கு இட்டுச் செல்லுகின்ற கட்டமைப்பு ரீதியிலான சமத்துவமின்மை மற்றும் கட்டமைப்பு ரீதியிலான பிரச்சினைகள் பற்றி அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி உள்ளது. பாரபட்சம் காட்டப்படாமை மற்றும் தன்னிலையான சமத்துவம் சிறுவர் பாதுகாப்பு கொள்கையின் அடிநாதமாக இருக்க வேண்டுமென்பதுடன் அதன்மூலமாக அனைத்து பிள்ளைகளும் குறிப்பாக புறக்கணிக்கப்பட்டவர்கள் அல்லது வன்முறையினால் பாதிக்கப்பட்டவரகள் அவர்களின் சமூக பொருளாதார நிலைமைகள் மதம், பால் சமூகநிலை, பால்நிலை இயலாமை போன்றவற்றைக் கருத்திற் கொள்ளாமல் சேவைகளையும் உதவிகளையும் பெற தகுதியுடையவர்களாகும். இலங்கையின் அனைத்து பிள்ளைகளுக்கும் நியாயமான விளைவுகளை அனுபவிப்பதற்கான உரித்து உள்ளதென அரசாங்கம் உறுதியாக இனங்கண்டுள்ளது.

3. பிள்ளைக்கான மிகச்சிறந்த நலன்

பிள்ளையுடைய வாழ்க்கைக்கு தாக்கம் விளைவிக்கக்கூடிய அனைத்து தீர்மானங்களின் போதும் ஏற்புடைய பிள்ளையின் மிகச் சிறந்த நலன் பற்றி அடிப்படை கவனம் செலுத்தப்படுதல் வேண்டும். பிள்ளையின் வாழ்க்கைக்கு தாக்கம் விளைவிக்கக்கூடியதென கருதக்கூடிய ஒவ்வொரு செயல்களும் அல்லது தீர்மானங்களும் சம்பந்தமாக பிள்ளையின் பாதுகாப்புக்கு

DRAFT

குந்தகம் ஏற்படக்கூடிய குறுகிய மற்றும் நீண்டகால எனும் இரண்டு வகையிலான நலன் மற்றும் அபிவிருத்தி தேவைகளை மதிப்பீடு செய்தல் ஏதேனும் ஒரு பிள்ளையின் மிக சிறந்த நலனை பற்றிய தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் விடயத்தில் உள்ளடங்குதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு விசேட சூழமைவுகளிலும் சம்பவங்களிலும் காணக்கிடைக்கக் கூடிய அச்சுறுத்தல்களை மதிப்பீடு செய்வதற்கு மேலதிகமாக இடையீடு செய்வதற்கான ஏனைய தெரிவுகள் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய மற்றைய வளங்கள் அத்துடன் உதவிகள் ஆகியவற்றை மீளாய்வு செய்வதும் முக்கியமானதாகும். மிகச் சிறந்த நலன் எனும் விடயத்தை தீர்மானிக்கும் போது இவ் விடயங்களைக் கருத்திற் கொள்ளுதல் மிகவும் தீர்க்கமானதாக அமையக்கூடும் என்பதுடன் பிள்ளையின் நிலை சம்பந்தமாக வழக்கம் போல மேற்கொள்ளப்படுகின்ற அவதானிப்புகளும் மீளாய்வுகளும் அவ்வாறாகவே முக்கியமானவைகளாகும்.

மிகச் சிறந்த நலன் எனும் விடயத்தை தீர்மானிக்கும் போது பிள்ளைக்குரிய குறுங்கால மற்றும் நீண்டகால பயன்கள் இடர்வரு நிலைகள் ஆகியவற்றை சமநிலையில் பேணிக் கொள்வதற்கு அரசாங்கம் கரிசனை செலுத்துதல் வேண்டும். ஏதெனுமொரு இடையீடு 'குந்தகம் விளைவிக்காமல் இருத்தல்' எனும் கோட்பாட்டினை மீறுகின்ற வகையில் அமையுமாயின் பிள்ளை சம்பந்தமாக அவ்வாறானதொரு இடையீட்டினை மேற்கொள்ளுதல் கூடாது. மேலும், பிள்ளைக்கான திறந்த நலனை தீர்மானிக்கும் விடயத்தில் அந்தந்த பிள்ளையின் பரிணாமம் அடையக்கூடிய ஆற்றலுக்கு ஏற்ற வகையில் பிள்ளையின் கண்ணோட்டத்தில் அனைத்து சந்தர்ப்பங்களிலும் இவைகள் கருத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

4. பிள்ளைகளின் பங்கேற்பு

தங்களுடைய வாழ்க்கைக்கு தாக்கம் விளைவிக்கக்கூடிய தீர்மானங்களின் போது பங்கேற்பதற்குள்ள உரிமையை அனைத்துப் பிள்ளையும் கொண்டுள்ளனர். பிள்ளைகளின் பங்கேற்பின் தன்மை வளர்ச்சியடையும் வயது மற்றும் அனுபவத்துடன் பிள்ளையின் பரிணாமம் அடையும் ஆற்றல் போன்றவற்றை கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும். தங்களுக்கு ஆற்றலுடைய உச்ச மட்டத்தில் தீர்மானம் மேற்கொள்வதில் ஈடுபடுவதற்கு தேவையான அறிவு மற்றும் திறனை பிள்ளைகள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பளிக்கக்கூடிய பொருத்தமான செயன்முறை ஒன்று பயனுறுதி மிக்க பங்கேற்பொன்றிற்கு அவசியமாக அமையக்கூடும் என்பது முக்கியமானதாகும்.

அனுமதி அளிப்பதற்கு இயலாத நிலையை உருவாக்குகின்ற ஏதேனும் பாரதூரமான காரணங்கள் இல்லாதிருக்கும் பட்சத்தில் (உதாரணம்: குற்றச்செயலை செய்தவர் பாதுகாப்பை வழங்கியவராக அல்லது அவ்வாறான குற்றச்செயலுக்கு உதவி வழங்கியதாக சந்தேகிக்கக் கூடியவராக இருக்கும் பட்சத்தில்) பாதிப்புக்குள்ளாகிய பிள்ளையுடன் தொடர்புடைய மிக நெருக்கமான பாதுகாப்பு வழங்கக்கூடிய பொறுப்புடைய நபரும் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் செயன்முறைக்கு பங்கேற்றல் வேண்டும்.

தன்னாட்சி உடையதாக செயற்படுவதற்கு பிள்ளைக்குள்ள உரிமையை அங்கீகரித்து தீங்கு ஏற்படுவதற்கான இடர்வரு நிலை ஏற்படக்கூடிய நிகல்தகவிற்கு அதிக முக்கியத்துவம்

வழங்குதல் வேண்டும். இது தனியாக அமைய வேண்டிய ஆயினும் ஆழமான புரிந்ததுணர்வினையும் ஈடுபாட்டினையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். பங்கேற்பு எனும் விடயம் கலந்தாய்வுடன்கூடிய கருத்தாய்வு செயன்முறையில் தொடங்கி ஒட்டுமொத்த தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் செயன்முறை வரையிலான பாரிய வீச்சில் அமைவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கின்றது.

பிள்ளையின் ஆற்றலைக் கட்டியெழுப்புதல் விடயத்தில் பிள்ளையின் பங்கேற்பிற்கு உதவி தேவைப்படக்கூடுமெனவும் பிள்ளைக்கு மிக நெருக்கமானவர்களும் பிள்ளையின் பங்கேற்பு செயன்முறைக்கு தொடர்புள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டுமென அரசாங்கத்தினால் இனங்காணப்பட்டுள்ளது. (அவ்வாறானவர்கள் கலந்து கொள்ளாமல் இருப்பதற்கு பாரதூரமான ஏதேனும் காரணங்கள் இருக்குமாயின் உதாரணமாக பிள்ளையின் பாதிப்பு நிலைக்கு அவர்கள் காரணமாக அமைந்திருப்பார்களாயின் அல்லது அவ்விடயத்திற்கு அவர்கள் ஒத்தாசை வழங்கியுள்ளார்கள் என சந்தேகிக்கும் நிலையில் இருப்பார்களாயின் தவிர)

பிள்ளையின் வாழ்கையுடன் தொடர்புடைய நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் மற்றும் கொள்கை செயன்முறைகளில் பிள்ளையின் பங்கேற்பு சம்பந்தப்பட்ட பிள்ளைசார்ந்த பங்கீடுபாட்டாளர்களின் பொருத்தமானதும் அர்த்தபுஷ்டியுடையதுமான செயன்முறைகளின் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்படும்.

5. பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பு மற்றும் பராமரிப்பு சம்பந்தப்பட்ட விடயத்தில் குடும்பம் ஒரு அடிப்படை அலகாக அமைதல்

பிள்ளையின் பாதுகாப்பு போசாக்கு பராமரிப்பு ஆகியவற்றை வழங்குகின்ற அடிப்படை சமூக நிறுவனமாக குடும்பத்தின் வகிபாகத்தை அரசாங்கம் இனங்காண்கின்றது. புரிணாமமடையும் சமூக சூழமைவுக்குள் குடும்பங்களின் பல்வேறு வடிவங்களை அரசு அங்கீரிப்பதுடன் தங்களுடைய பிள்ளைகளின் பாதுகாப்புக்கு பொறுத்தமானவாறு உதவி வழங்குதல், போசாக்கு வழங்குதல் ஆகியவற்றிற்கு ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் தனித்துவமான விசேட ஆற்றல்களும் பலவீனங்களும் உள்ளன என அரசாங்கம் உணர்ந்துகொள்கின்றது. தங்களுடைய குடும்பங்களினால் பிள்ளைகளுக்கு இடர்வரு நிலைமை ஏற்படுகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் பிள்ளைகளை அவ்வாறான குடும்பங்களிலிருந்து அகற்றுவதை பார்க்கிலும் பிள்ளைகளுக்கு பெருமளவிலான அச்சுறுத்தல்களை ஏற்படுத்தக்கூடிய வயதுவந்தவர்களை குடும்பத்தில் இருந்து அகற்றுவதற்கு அதிக முன்னுரிமை வழங்கப்படுகின்றது. பிள்ளைகளை நிறுவனங்களில் சேர்த்தல் என்பது இறுதியான மாற்றுவழியாக இருக்க வேண்டுமென்பதுடன் பிள்ளையின் உச்சமட்ட நலனின் அடிப்படையில் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் அடிப்படையில் மிகவும் பாரதூரமான சந்தர்ப்பங்களை தவிர்ந்த ஏனைய சந்தர்ப்பங்களில் நிறுவனத்தில் சேர்க்கும் விடயம் நடைமுறைப்படுத்தப்படக் கூடாது. அவ்வாறு சேர்க்கப்படும் விடயமும் அத்தியாவசியமான சந்தர்ப்பங்களாக அமையுமெனினும் அவ்வாறாக நிறுவனத்தில் சேர்க்கப்படும் காலமானது இயன்றளவு குறைந்ததொரு காலமாக அமைதல் வேண்டும்.

6. பிள்ளையின் பாதுகாப்புக்குரிய ஊக்குவித்தல், தடுத்து நிறுத்துதல் மற்றும் பதிற் செயற்பாடு அணுகுமுறைகள்

வன்முறை சுரண்டல் புறக்கணித்தல் அல்லது துஷ்பிரயோகம் அல்லது வேறு வழிவகைகளின் மூலம் பாதிப்படைந்த அல்லது பாதிப்படையக்கூடிய இடர்வரு நிலையில் உள்ள பிள்ளைகளுக்கு கரிசனை காட்டுதல் சார்ந்த தனது விசேட பொறுப்பிற்கு மேலதிகமாக அதற்கு சமனான அடிப்படையிலான ஒரு வகிபாத்திரமொன்றை இலங்கையின் அனைத்து பிள்ளைகளுக்கும் உள்ள இடர்வரு நிலைகளை தடுத்தல் மற்றும் அவற்றை இல்லாதொழித்தல் சம்பந்தமாக தனக்கு ஒரு பாரிய பொறுப்புள்ளதென இலங்கை அரசாங்கம் இனங்கண்டுள்ளது. எந்தவொரு பிள்ளையினதும் பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்புள்ளதென்பதால் அவ்வாறாக அவர்கள் இன்னலுக்கு உள்ளாவதற்கான வாய்ப்பினை குறைத்துக்கொள்வதற்கு வழிசமைக்கும் வகையில் அவ்வாறான விடயங்களை தடுத்துநிறுத்தக்கூடிய உலகளாவிய தடுத்துநிறுத்தல் வழிவகைகளை இலங்கை வாழ் பிள்ளைகளுக்கும் ஏற்படுத்துவது அத்தியாவசியமானதாகும். ாகும். வாழ்க்கையின் சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்கக்கூடிய திறன்கள் மற்றும் அறிவின் மூலமாக பிள்ளைகளை வலுவூட்டுதல் அவர்களின் பாதுகாவலர்களாகிய பெற்றோரின் திறன்களை வலுப்படுத்துதல் சமுதாயத்தின் உதவியுடன் கூடிய தாபரிப்பு முறைமைகள் மற்றும் சேவைகளை பெற்றுக்கொள்வதற்குரிய வசதிகளை மேம்படுத்துதல் போன்றவற்றின் ஊடாக இடர்வரு நிலைமைக்கு உள்ளாவதை குறைப்பதற்கும் தாங்கள் இடர்வரும் நிலைகளுக்கு முகம்கொடுத்தாலும் அவற்றுக்கு முகம் கொடுப்பதற்கான ஆற்றலை மேம்படுத்துவதற்கும் தேவையான சூழமைவினையும் ஆளுமையினையும் பிள்ளைகள் மத்தியில் உருவாக்க முடியும். இதற்கு மேலதிகமாக விசேடமான சமூக மற்றும் பொருளாதார காரணங்களின் நிமித்தமாக சில பிள்ளைகள் சிற்சில வகையிலான பாதிப்புகளினால் இடர்வரு நிலைக்கு உள்ளாகக்கூடிய வாய்ப்பு அதிகமாக நேரிடக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களில் அவ்வாறான விசேட வகையிலான பிள்ளைகள் அல்லது குழுவினை இலக்கு வைத்து அவ்வாறான விடயங்களை தடுத்து நிறுத்துவதற்கான நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை ஆக்குவதற்கு தனக்கு ஒரு வகிபாகம் உண்டென அரசு இனங்கண்டுள்ளது. இடர்வரும் நிலைக்கு முகம்கொடுக்க வாய்ப்புள்ளது என கருதக்கூடிய பிள்ளைகள் அல்லது குடும்பங்கள் இனங்காணப்பட்டுள்ள சந்தர்ப்பத்தில் அவ்வாறான பிள்ளைகளுக்கு பாதிப்பு ஏற்படுவதை தடுப்பதற்கு அல்லது பாதிப்பினை இயன்றளவு குறைப்பதற்கு முயற்சி செய்வதற்கு வழிசமைக்கும் வகையிலான உதவி வழங்கும் அல்லது இடையீடு செய்யும் சேவைகளின் தேவைப்பாடும் காணப்படுகின்றது. பிள்ளைகள் தற்போது போதைவஸ்து துஷ்பிரயோகம் சுரண்டல் புறக்கணிப்பு அல்லது வேறு வகையான வன்முறைக்கு முகங்கொடுத்துள்ளார்களாயின் அவ்வாறான பிள்ளையின் பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்வதற்கும் தான் முகம் கொடுத்துள்ள நிலையில் தாக்கத்தில் இருந்து விடுபடுவதற்கு பிள்ளைக்கு தேவையான பாதுகாப்பு மற்றும் உதவியினை வழங்குவதற்கும் அரசாங்கம் பொறுப்பினை கொண்டுள்ளதுடன் இவ்வாறான விடயங்களுக்கு கணிசமான காலம் எடுக்குமெனவும் உணரப்பட்டுள்ளது.

7. ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் ஒத்துழைப்பு தேவையாக அமையக்கூடிய பல்துறை பல்பங்கீடு பாட்டாளர்களைக் கொண்ட பொறுப்பு

பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பு எனும் விடயம் எந்ததொரு அரசாங்கத்தின் தனி நிறுவனம் ஒன்றினதும் ஒட்டுமொத்த பொறுப்பாக அமையாத அதேவேளை பல்துறை சார்ந்த பல்பங்கீடுபாட்டாளர்களைக் கொண்ட ஒரு முறைமையொன்றின் ஊடாக பகிரப்பட்ட வகிபாத்திரங்கள் மற்றும் பொறுப்புக்களைக் கொண்ட பல்வேறு முகவர் நிலையங்களின் பொறுப்பாக இது அமையும் என்பதனை அரசாங்கம் இனங்கண்டுள்ளது. இந்த பணிகளில் காணப்படுகின்ற தெளிவான தன்மையைப் பாதுகாத்து பல்வேறுவிதமான அரச நிறுவனங்களுக்கிடையில் ஒருங்கிணைப்பையும் ஒத்துழைப்பினையும் ஏற்படுத்துகின்ற பயனுறுதி மிக்க செயன்முறைகள் மற்றும் முறைமைகளை தாபித்தலும் பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பிற்கு முக்கியமானதாகும். அனைத்து விதத்திலுமான வன்முறை மற்றும் குந்தகத் தன்மைகளையும் தடுத்து நிறுத்துதல் பாதுகாப்பு மற்றும் தாக்குப்பிடிப்பதற்கான ஆற்றலை மேம்படுத்துதல் அத்துடன் தேவையான சந்தர்ப்பங்களின் போது பராமரிப்பு மற்றும் உதவிகளை வழங்குதல் ஆகியவற்றின் பால் தனது வகிபாகத்தை ஈடேற்றும் பொருட்டு சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து அரச நிறுவனங்களையும் ஒருங்கிணைத்து சிறுவர்களை பாதுகாப்பதற்காக முறையானதொரு அணுகுமுறையொன்றை பின்பற்றுவதற்கு அரசாங்கம் அர்ப்பணிப்பினை கொண்டுள்ளது. இலங்கையின் சிறுவர்களுக்காக தொலைநோக்கு சிந்தனையுடன் உணரத்தக்கவகையிலான விளைவுகளை அடைந்து கொள்வதற்காக பிள்ளைகள் குடும்பங்கள் சமுதாயங்கள் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் தனியார் துறை மற்றும் ஊடக ஒழுங்கமைப்புகளுடன் பங்களிப்புடன் பணியாற்றும் தேவையினை அரசாங்கம் இனங்கண்டுள்ளது.

8. வாழ்க்கை வட்ட அணுகுமுறை

சிறுவர் பாதுகாப்பிற்கு ஏற்புடைய விடயமாக அமைவது பிள்ளைப் பராயத்தின் அனுபவங்கள் மற்றும் பிள்ளைப் பராயத்திற்கு பின்னரான கட்டத்தில் அத்துடன் வளர்ந்தவர்களாக இருக்கும் கட்டத்தில் அவற்றினால் ஏற்படக்கூடிய தாக்கங்கள் மற்றும் விளைவுகள் ஆகியவற்றிற்கிடையிலான தொடர்புகளில் மாத்திரம் தங்கியிருப்பதில்லை. வயது வந்தவர்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்கள் அவர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை வளர்க்கும் விடயத்திலும் ஏனைய சிறுவர்களின் மீது கரிசணை காட்டும் விடயங்களிலும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்துவதாக அமைகின்றதென வாழ்க்கை வட்ட அணுகுமுறையினூடாக இனங்காணப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக பாதிப்பிற்கு உள்ளாகியுள்ள பிள்ளைகள் வயதுவந்தவர்களாக வளரச்சியடைந்த பின்னர் தாங்கள் பெற்றோராக பிள்ளையொன்றை வளர்ப்பதில் சிரமங்களை எதிரநோக்குவதனால் அரசு பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பிற்கு வாழ்கை வட்ட அணுகுமுறையை பின்பற்றுவதற்கு கடப்பாடுடையதாக இருக்கின்றது. மேலும் இதைப்போலவே பெற்றோருக்கிடையில் ஏற்படுகின்ற வீட்டு வன்முறைகளை காண்பதின் ஊடாக பிள்ளைகளின் நல்வாழ்விற்கு பாரதூரமான தாக்கம் ஏற்படக்கூடும் என்பதுடன் அவர்கள் பிள்ளைப்பருவத்தில் அல்லது வளர்ந்தவர்களாக இருக்கும் கட்டத்தில் குற்றம் இளைப்பவர்களாகவோ அல்லது வன்முறைக்கு இரையாவதற்கோ வாய்ப்பு இருக்கின்றது என்பதும் இதில் உள்ளடங்குகின்றது.

9. பிள்ளைகளின் அந்தரங்கத்தன்மை மற்றும் ஊடகம்

சேவைகளை வழங்குதல் மற்றும் பொது தகவல்களை பெற்றுத்தருதல் ஆகிய சூழமைவுகளின் அனைத்து சந்தர்ப்பங்களிலும் தனிநபர் அல்லது குறிப்பிட்ட சிறுவர் குழுக்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரத்தியேகத்தன்மை மற்றும் அந்தரங்கத்தன்மை அனைத்து சந்தர்ப்பங்களிலும் பேணப்படுதல் வேண்டும். சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் சம்பந்தப்படட தனிச்சம்பவங்கள் வெகுசன ஊடகங்கள் வாயிலாக பொது விடயமாக அறிக்கையிடப்படுவதை அதைரியப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் செயலூக்கத்துடன் செயலாற்றுகின்றது. அறிக்கை இடுவதன் மூலம் கிடைக்கின்ற விளைவு அறிக்கையிடாமல் இருப்பதை விட நன்மை தருவதாக இருப்பின் அதனை அறிக்கையிடலாம். (காணமற் போன ஒரு பிள்ளையை கண்டு பிடிப்பது போல) துஷ்பிரயோகத்திற்கு உள்ளாகிய பிள்ளைகள் சம்பந்தமாக அறிக்கையிடும் போது அப்பிள்ளைகளை மற்றையவர்கள் யாரென இனங்காண்பதற்கு வழிவகுக்கும் வகையில் அறிக்கையிடுதல் எந்த நிலைமையின் கீழும் மேற்கொள்ளப்படுதல் கூடாது.

10. சாட்சி அடிப்படையிலான நடைமுறை வழக்கம் மற்றும் கொள்கைகள்

சிறுவர்களை தீங்கில் இருந்து பாதுகாப்பதற்கும் அவ்வாறான தீங்குகளை தடுத்து நிறுத்துவதற்கும் அவ்வாறான தீங்குகளுக்கு உள்ளாகியுள்ள பிள்ளைகளை மீட்டு எடுப்பதற்கும் ஏதுவான கொள்கைகள் நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் மற்றும் செயற்பாடுகள் போன்றவை இலங்கை மற்றும் சர்வதேச ரீதியிலான் பண்பியல் சார்ந்த ஆராய்ச்சி ஆவணங்களின அடிப்படையில் வடிவமைக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். மேலும், இந்நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகள் அத்துடன் செயற்பாடுகள் பிள்ளைகளின் வாழ்க்கைக்கு தாக்கம் ஏற்படுத்துகின்ற மட்டத்தில் அவற்றினால் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றதான குறிக்கோள்களை வினைத்திறன் மிக்க வகையில் அடைந்துகொள்ளும் ஆற்றலை கொண்டுள்ளதா என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக முறையான மேற்பார்வை மற்றும் முறைசார்ந்த மதிப்பீட்டு நடவடிக்கைகள் காணப்படுதல் வேண்டும்.

11. சிறுவர் பாதுகாப்பு சேவைகள் சார்ந்த வகைப்பொறுப்பு மற்றும் தொழில்வாண்மைபடுத்துதல்

கொள்கைகள் நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் மற்றும் தொழிற்பாட்டு நடைமுறைகள் சிறுவர் பாதுகாப்புடன் சார்ந்த விடயங்களுக்கு ஏதுவான வகிபாகங்களில் வகைப்பொறுப்புடையதாக இருக்கின்றன என்பதனை உறுதிப்படுத்துவதற்கு வழிமுறைகளை உள்ளடக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என்பதுடன் இவை சிறுவர் பாதுகாப்பு சார்ந்த ஒழுக்கநெறிமுறைக் கோவைகளுக்கும் ஏனைய அரச வழிகாட்டிகளுக்கும் இசைந்தொழுகுவதையும் உள்ளடக்கியதாக அமைதல் வேண்டும். இவ்விடயம் பிள்ளைகளுடன் தொடர்புடைய அரச நிறுவனங்களின் வகைப்பொறுப்புக்குரிய பொறிமுறைகளையும் செயன்முறைகளையும் உள்ளடக்கியதாக காணப்படும். அரச நிறுவனங்கள் அவை பணியாற்றுவதற்கு பணிப்பாணை வழக்கப்பட்டுள்ள பிள்ளைகள், குடும்பங்கள் நிறுவனங்கள் மற்றும் சமுதாயங்களுக்கு அவை கொண்டிருக்கும் வகைப்பொறுப்பினை உறுதிப்படுத்துவதற்காக உள்வாரியான மேற்பார்வை மற்றும் கண்காணித்தல் வழிமுறைகளை தாபிப்பதற்கு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

சிறப்பியல்புடைய சிறுவர் பாதுகாப்பு சேவைகள் தொழில்நுட்ப தேர்ச்சியும் அறிவும் கொண்ட ஆளணியையும் உதவி முறைமைகளையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். இந்த விடயத்தில் தரமான சேவை வழங்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டு பொருத்தமான ஆட்சேர்ப்பும் சேவைக்கு முந்திய பயிற்சியும் உள்வாரியான சேவை பயிற்சிகளும் தொடர்ச்சியான தொழில்வாண்மை ரீதியான விருத்திகளும் கட்டாயமாக தேவைப்படுகின்றன என்ற விடயத்தை அரசாங்கம் இனங்கண்டுள்ளது. சிறுவர் பாதுகாப்பு சம்பந்தமாக பணியாற்றுகின்ற உதவி வழங்குதல் மற்றும் சிறப்புரிமை சாராத வகிபாத்திரங்களை ஈடேற்றுகின்ற ஏனைய வகைப் பிரிவுகளைச் சார்ந்த ஆளணியும் சம்பந்தப்பட்ட பயிற்சி மற்றும் உதவிகளை கொண்டிருத்தல் வேண்டும். சிறுவர் பாதுகாப்பு சேவைகளை வழங்குபவர்கள் பிள்ளைகளுடனும் குடும்பத்துடனும் சமுதாயங்களுடனும் அவர்களின் பணிகளை மேற்கொள்ளும் விடயத்தில் தேவையான நிறுவன ரீதியான உதவியை உறுதிப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் அர்ப்பணிப்புடன் பணியாற்றுவதுடன் இப் பணிகளுடன் தொடர்புடைய ஏனைய விளைவுகளை பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கும் பதிற் செயற்பாடு ஆற்றுவதற்கும் தேவையான வழிவகைகளையும் இது உள்ளடக்குகின்றது. பிள்ளைகளுடன் பணியாற்றுகின்ற ஆட்களின் பின்னணி சம்பந்தமாக ஆராய்ந்து அறியும் நடவடிக்கைகளும் பொருத்தமான உளவியல் ரீதியான ஆராய்வுகளும் கட்டாயமானதாக இருப்பதுடன் இவ்விடயம் சிறுவர்களுடன் பணியாற்றுபவர்களினால் சிறுவர்கள் துஷ்பிரயோகத்திற்கு உள்ளாவதில் இருந்து அவர்களை பாதுகாப்பதற்கும் பிள்ளைகள் மீது அதிகாரம் செலுத்தக்கூடிய அல்லது பிள்ளைகள் சம்பந்தப்பட்ட பொறுப்பு வாய்ந்த பதவிகளில் தவறானவர்கள் நியமிக்கப்படுவதை தவிர்ப்பதற்கும் ஏதுவானதாக அமைகின்றது.

12. அடைந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பு

சிறுவர் பாதுகாப்பு சார்ந்த தேவைகளை மேம்படுத்துவதற்கும் அது சம்பந்தமாக பதிற் செயற்பாடு ஆற்றுவதற்கும் தொடர்புடைய சேவைகளையும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களையும் அடைந்து கொள்வதற்கு பிள்ளைகளுக்கும் அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் உரித்துண்டு. இவ்வாறான சேவைகளும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களும் சிறந்த தரமுடையதாகவும் பிள்ளைகளுக்கும் அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் அடைந்து கொள்ளக்கூடியதாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதுடன் உதாரணமாக அவை சிறுவர் மற்றும் குடும்ப நேயம் மிக்க நடைமுறைகளை பின்பற்றுதல் வேண்டும். அடைந்து கொள்ளுதல் சார்ந்த கோட்பாடு இவ்வாறான சேவைகள் அவர்களை சென்றடைவதையும் இவ்வாறான சேவைகள் தேவைப்படும் இடத்து பிள்ளைகளும் குடும்பங்களும் இந்த சேவைகளை அடைந்து கொள்வதற்கான ஆற்றலை கட்டியெழுப்புவதற்கான ஆற்றலையும் உள்ளடக்குகின்றது.

DRAFT

சிறுவர் பாதுகாப்பிற்கான தேசிய கொள்கை சட்டகம்

இலங்கையில் சிறுவர்களுக்கு உள்ள அச்சுறுத்தல்களை தடுத்து நிறுத்துவதற்கும் அவற்றிலிருந்து அவர்களை பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கும் வழிசமைக்கின்ற பின்வரும் பகுதியில் எடுத்துரைக்கப்படுகின்ற சட்டகம் அரசாங்கத்தினால் ஆற்றப்படுகின்ற சேவைகளையும் செயற்பாடுகளையும் ஒருங்கிணைப்பதற்கும் கண்காணிப்பதற்கும் திட்டமிடுவதற்கும் உதவியளிப்பதாக அமைகின்றது

இலங்கையில் சிறுவர் பாதுகாப்பு சம்பந்தப்பட்ட சட்டகங்கள்

- **இலங்கையில் சிறுவர் செயற்பாடுகளுக்கான எண்ணக்கரு ரீதியிலான சட்டகம்**

இலங்கையில் சிறுவர் பாதுகாப்பினை அடைந்து கொள்ளும் முகமாக அரச நிறுவனங்களினால் பொறுப்பேற்று நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய நான்கு வித்தியாசமான மட்டங்களைக் கொண்ட இடையீடுகள் / செயற்பாடுகளை இச்சட்டகம் எண்ணக்கருவுக்கு உள்ளாக்குகின்றது.

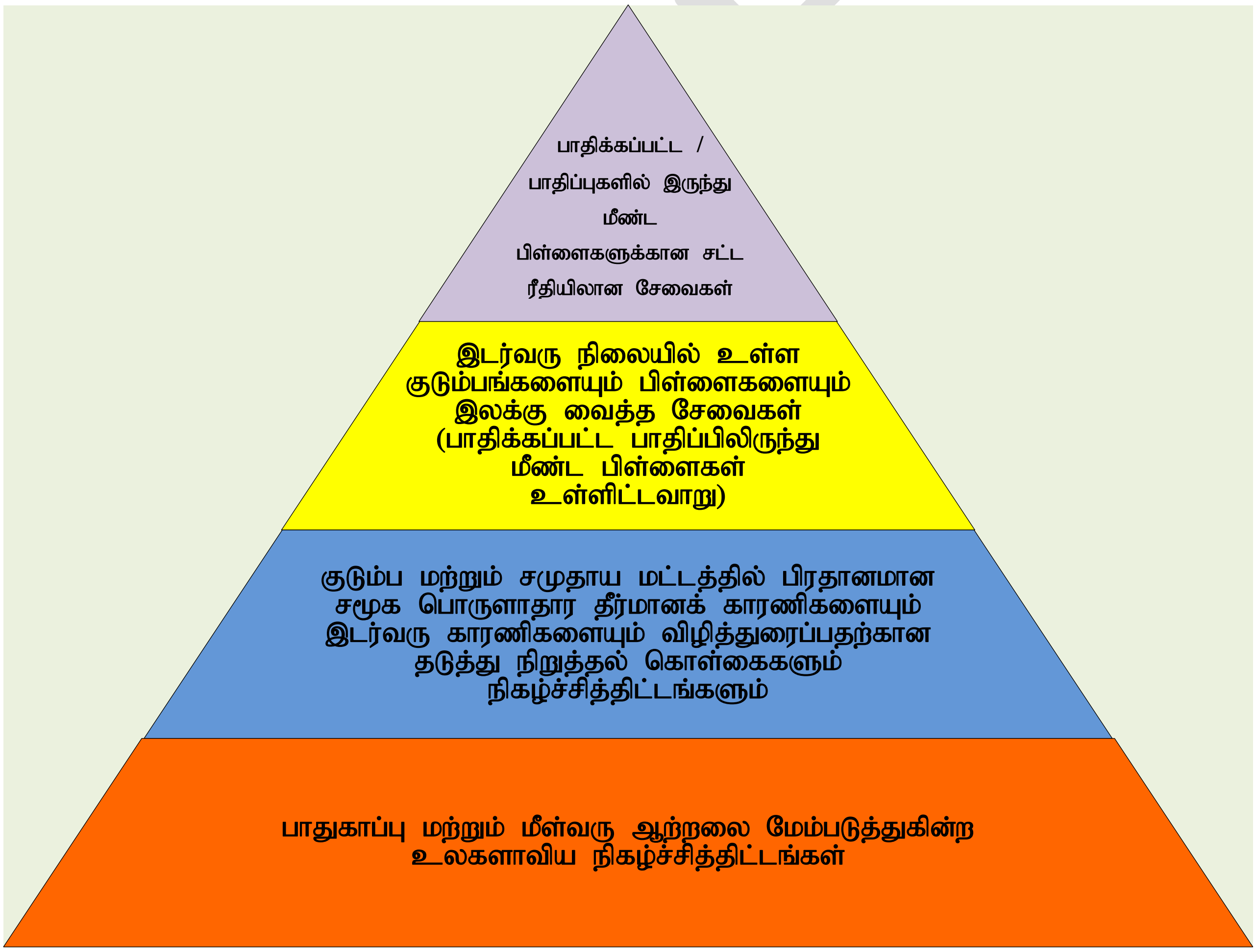

இலங்கையிலுள்ள அனைத்து பிள்ளைகளும் துஷ்பிரயோகம் சுரண்டல் புறக்கணிப்பு மற்றும் ஏனைய வடிவங்களிலான தீங்கு மற்றும் வன்முறைகளில் இருந்து பாதுகாக்கப்படுதல் அத்துடன் பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளைகள் வளர்ந்தவர்களாக வளர்ச்சி அடையும் போது பொருத்தமான பராமரிப்பினையும் உதவியினையும் பெற்றுக் கொள்ளுதல்

கட்டம் 1 : மீள்வரும் ஆற்றல் மற்றும் பாதுகாப்பினை மேம்படுத்துவதற்கான உலகளாவிய நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள்

பிள்ளைகளுடைய பாதுகாப்பு மற்றும் மீள்வரு ஆற்றல் விருத்தியினை மேம்படுத்துவதற்கு செயலூக்கமான முறையில் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பங்களிப்பு வழங்குகின்ற அனைத்து பிரசைகளுக்கும் பல்வேறு துறைகள் மற்றும் அரங்குகள் வாயிலாக அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படுகின்ற நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் மற்றும் சேவைகள் இந்த வகையில் உள்ளடங்குகின்றன.

கட்டம் 2 : *குடும்ப* மற்றும் சமுதாய மட்டத்தில் காணப்படும் பிரதான சமூக பொருளாதார நிலைகளை நிர்ணயிக்கும் காரணிகள் மற்றும் இடர்வரு காரணிகளை விளித்துரைப்பதற்கான தடுத்து நிறுத்தல் கொள்கைகளும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களும்

பிள்ளைகளின் பாதுகாப்புக்கு இடர் ஏற்படுத்துகின்ற விடயங்களை உயர்வடையச்செய்கின்ற சமூக பொருளாதார காரணிகளை தடுத்து நிறுத்துவதற்கு அல்லது தணிப்பதற்கு குறிப்பிட்ட சமுதாயங்கள் அல்லது எளிதில் பாதிப்படையக்கூடிய குழுக்களை இலக்கு வைத்ததாக அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களும் சேவைகளும் இந்த நிகழ்ச்சித் திட்டத்தினுள் உள்ளடங்குகின்றன. இதன் கீழ் குறிப்பிட்ட குடும்பப் பிரிவுகளை அல்லது சமுதாயத்தினை இலக்கு வைத்து பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பிற்கு இடர்வரு நிலைமையை அதிகரிக்க செய்கின்ற சமுக மற்றும் ஏனைய காரணிகளை தடுத்து நிறுத்துவதற்கு அல்லது தணிப்பதற்கு வழங்கப்படுகின்ற அரச நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் அல்லது சேவைகள் இதன்கீழ் உள்ளடங்குகின்றது. (குறிப்பிட்ட வயதிற்கு முன்னர் திருமணம் செய்து கொள்ளும் வழக்கங்களை குறைப்பதற்கு குறிப்பிட்டதொரு சமுதாயத்திற்கு உதவி வழங்கும் நிகழ்ச்சித்திட்டம்.)

கட்டம் 3 : இடர்வரு நிலையில் உள்ள குடும்பங்கள் மற்றும் பிள்ளைகளை இலக்கு வைத்த சேவைகள் (பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்கள் / தப்பிக்கொண்டவர்கள் உள்ளிட்டவாறு)

இடர்வரு நிலையில் உள்ளதாக இனம் காணப்பட்டுள்ள அல்லது ஏற்கனவே பாதிப்புக்கு உள்ளாகி இதன் விளைவாக தற்போது எளிதாக பாதிப்படையும் நிலையில் இருக்கின்றதான தனிப்பட்ட குடும்பங்கள் அல்லது பிள்ளைகளை இலக்கு வைத்து வழங்கப்படுகின்ற சேவைகள் இதன் கீழ் உள்ளடங்குகின்றன. (உதாரணம் : குடும்ப வன்முறைக்கு உள்ளாகக்கூடிய இடர் நிலையில் உள்ள ஒரு பிள்ளை சார்ந்துள்ள குடும்பத்திற்கு சமூக பணியாளர் ஒருவர் உதவி வழங்குதல், துஷ்பிரயோகத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளையொன்றின் பாடசாலை ஆசிரியர்கள் பெற்றோர் மற்றும் சமவயது உடையவர்களுடன் இடையீடு செய்தல் ஊடாக சமுகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற களங்கத்தை குறைப்பதற்கும் கல்வியில் மேல் இணைவதற்கும் உதவுதல்)

கட்டம் 4 : பாதிக்கப்பட்ட பிள்கைளகளுக்கான சட்ட ரீதியிலான சேவைகள்

தங்களுடைய உடனடிப் பாதுகாப்பு பராமரிப்பு மற்றும் மீள்வருதல் விடயத்தில் பாதிப்புகளை அனுபவித்துள்ள பிள்ளைகளுக்கு அரசினால் வழங்கப்படுகின்ற சேவைகள் இதன்கீழ் வழங்கப்

படுகின்றன (சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் சார்ந்த விடயத்தில் சட்ட ரீதியான பதிற்செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படும் போது சிறுவர் கூருணர்வு மிக்க செயன்முறைகளை அறிமுகப்படுத்துதல், வீடுகளிலும் சமுதாயங்களிலும் இடர்வரு நிலைமைக்கு முகம்கொடுத்துள்ள பிள்ளைகளுக்கான பாதுகாப்பான பராமரிப்பு)

- **இலங்கையின் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு முறைமையின் ஆக்கக்கூறுகள்**

இலங்கையில் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு முறைமை பற்றிய முறை சார்ந்ததொரு பொருள்கோடல் தற்போது இல்லாவிடினும் முறைசார்ந்ததொரு கண்ணோட்டத்தில் நேரடி மற்றும் மறைமுக வகிபாத்திரமொன்றை சிறுவர் பாதுகாப்பு சம்பந்தமாக ஈடேற்றுகின்ற பல்வேறு வகையிலான அரச நிறுவனங்கள் அவர்களினால் ஆற்றப்படும் குறைநிரப்பு வகிபாத்திரங்களை அறிந்து கொள்வதற்கு இந்த கொள்கை சட்டகமொன்றை உருவாக்குவதற்கு எத்தனிக்கின்றது.

அரச துறை தற்போதுள்ள அமைச்சுக்கள் மற்றும் திணைக் களங்களுக்கு தங்களது பிரிவுகள் ஊடாக பல்வேறு வகிபாத்திரங்கள் இருக்க முடியும் என்பதை கருத்திற் கொள்க	**கட்டம் : 1** *பாதுகாப்பு மற்றும் மீள்வரும் ஆற்றலை மேம்படுத்து வதற்கான உலகளாவிய நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள்*	**கட்டம் : 2** *பிரதான நிர்ணயிக்கும் காரணிகளை யும் இடர்வரும் காரணி களையும் விழித்துரைப் பதற்கான தடுப்புக் கொள்கைகள் மற்றும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள்*	**கட்டம் : 3** *இடர்வரு நிலையில் இருக்கின்ற குடும்பங்கள் மற்றும் பிள்ளைகளை இலக்காகக் கொண்ட சேவைகள்*	**கட்டம் : 4** *பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர் களுக்கான நீதிசட்ட முறையிலான சேவைகள்*
கல்வி	கல்வி அமைச்சு மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அலுவல்கள் அமைச்சு மற்றும் சிறுவர் செயலகம் இடர் முகாமைத்துவ அமைச்சு	கல்வி அமைச்சு இளைஞர் விவகார திறன் அபிவிருத்தி அமைச்சு	கல்வி அமைச்சு	
சுகாதாரம்	சுகாதார அமைச்சு மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அலுவல்கள் அமைச்சு	சுகாதார அமைச்சு	சுகாதார அமைச்சு	சுகாதார அமைச்சு சட்டம் ஒழுங்கு மற்றும் பொலிஸ் அமைச்சு
சமூக சேவைகள் மற்றும் பராமரிப்பு	சமூக சேவைகள் அமைச்சு	சமூக சேவைகள் அமைச்சு	சமூக சேவைகள் அமைச்சு	சமூக சேவைகள் அமைச்சு நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு திணைக்களம்
சட்ட அமுலாக்கல் நீதி மற்றும் சட்ட உரித்துகள்	நீதி அமைச்சு சட்டம் ஒழுங்கு அமைச்சு மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அலுவல்கள் அமைச்சு	நீதி அமைச்சு நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு திணைக்களம் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபை	நீதி அமைச்சு நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு திணைக்களம் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபை	நீதி அமைச்சு சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு மற்றும் பொலிஸ் அமைச்சு நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு திணைக்களம் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபை

தொழில் மற்றும் புலம்பெயர்வு	தொழில் அமைச்சு மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அலுவல்கள் அமைச்சு வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு அமைச்சு	வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு அமைச்சு	வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு அமைச்சு	சட்டம் ஒழுங்கு மற்றும் பொலிஸ் அமைச்சு
பொருளாதார அபிவிருத்தி	மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அலுவல்கள் அமைச்சு தேசிய கொள்கைகள் மற்றும் பொருளாதார அலுவல்கள் அமைச்சு உள்ளூராட்சி அமைச்சு	மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அலுவல்கள் அமைச்சு	சமூக சேவைகள் அமைச்சு	
தொடர்பாடல் மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பம்	மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அலுவல்கள் அமைச்சு வெகுசன தொடர்பு மற்றும தொடர்பாடல் அமைச்சு	மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அலுவல்கள் அமைச்சு வெகுசன ஊடக அமைச்சு தொலைத்தொடர்பு மற்றும் டிஜிட்டல் உட்கட்டமைப்பு அமைச்சு		
இடர் முகாமைத்துவ மீள் குடியேற்ற மற்றும் புனரமைப்பு அமைச்சு	இடர் முகாமைத்துவ அமைச்சு மீள் குடியேற்ற அமைச்சு மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அலுவல்கள் அமைச்சு	இடர் முகாமைத்துவ அமைச்சு	இடர் முகாமைத்துவ அமைச்சு	
ஏனைய பகிரங்க சேவைகள் (போக்குவரத்து போன்றவை)	மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அலுவல்கள் அமைச்சு மத அலுவல்கள் அமைச்சு போக்குவரத்து அமைச்சு நுகர்வோர் நலன்புரி அமைச்சு விளையாட்டு அமைச்சு நகர அபிவிருத்தி அமைச்சு			

தேசியக் கொள்கையினை நடைமுறைப்படுத்தவதற்கான நடைமுறைப்படுத்தல் பொறிமுறை

இக்கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்தும் விடயம் உயர் மட்டத்திலான தேசிய நெறிப்படுத்தல் குழுவொன்றின் மூலமாக அடைந்துகொள்ளப்படவிருப்பதுடன் சிறுவர் பாதுகாப்பு செயற்பாட்டு திட்டங்களை ஒருங்கிணைப்பதற்கும் பணிப்புரை வழங்குவதற்கும் அவற்றை அராசங்கத்தின் அனைத்து கட்டமைப்புகளிலும் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் பொருப்பானதாக செயற்படும்.

- **தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு கொள்கைக்கான நெறிப்படுத்தல் குழு.**

இத்தேசிய திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் விடயம் உயர் மட்ட நெறிப்படுத்தல் குழுவொன்றினால் மேற்பார்வை செய்யப்படுவதுடன் தேசிய மட்டத்திலான தலைவரொருவர் காப்பாளராக இருந்து நிறைவேற்று தரத்தில் செயற்படுவார் (சனாதிபதி அல்லது பிரதமர்). மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அலுவலக அமைச்சின் செயலாளர் இதன் தலைவராக செயற்படுவதுடன் சம்பந்தப்பட்ட மத்திய மற்றும் மாகாண அமைச்சுக்களின் செயலாளர்களும் ஏனைய சம்பந்தப்பட்ட சிரேஷ்ட மட்டத்திலான உத்தியோகத்தர்களும் சம்பந்தப்பட்ட விடயத்துறைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு பொறுப்பாக செயற்படுவர். தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அமைச்சு மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அலுவல்கள் அமைச்சின் சார்பில் இக்குழுவை கூட்டுவதற்கும் அதன் செயலாக்கத்திற்கும் ஒத்தாசை வழங்கும்.

- **நெறிப்படுத்தல் குழுவிற்கு தொழில்நுட்ப வழிகாட்டல் மற்றும் ஒத்துழைப்பு வழங்குவதற்கான நிபுணர் குழு**

  சிறுவர் பாதுகாப்பிற்கான தேசிய செயல் திட்டத்தின் குறிக்கோள்களுக்கும் இந்த கொள்கை சட்டகத்திற்கும் ஏதுவான வகையில் இந்த செயல்திட்டத்தினை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் கண்காணிப்பதற்கும் ஏதுவானதும் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையினால் கூட்டப்படுகின்றதுமான தொழில்நுட்ப நிபுணர்களைக் கொண்டதொரு சுயாதீன அமைப்பொன்று உருவாக்கப்படும்.

- **சிறுவர் பாதுகாப்புக்கான தேசிய செயல்திட்டத்துக்கான சட்டகம்**

- **சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பான தேசிய செயல் திட்டத்தை விருத்தியாக்குவது பற்றிய வழிகாட்டல்**

தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை மகளிர் மற்றும் சிறுவர்கள் விவகாரங்களுக்கான அமைச்சின் சார்பில் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பான தேசிய செயல்திட்டமொன்றினை விருத்தியாக்குவதற்கு வசதியளிப்புகளை மேற்கொள்வதுடன் இவ்விடயத்தில் பின்வரும் வழிகாட்டல்கள் பின்பற்றப்படும்.

1) இந்த கொள்கையின் முழுக்காலத்தினையும் உள்வாங்கிக் கொள்ளும் வகையில் முதலாவது 5 வருடங்களுக்கான சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பிலான தேசிய செயல் திட்டம் வடிவமைக்கப்படுவதுடன் அடுத்த 5 ஆண்டுகளுக்கான செயல்திட்டம் அதனை அடுத்து மற்றுமொரு தேசிய செயல் திட்டத்தினால் பதிலீடு செய்யப்படும்.

2) சிறுவர் பாதுகாப்பு பற்றிய தேசிய செயல்திட்டம் சிறுவர்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் அவர்களுக்கான நல்வாழ்வு அத்துடன் ஆரோக்கியமான அபிவிருத்தி ஆகியவற்றுடன் நேரடியாக அல்லது மறைமுகமாக ஏற்புடையதாக அமையக்கூடிய அனைத்து தேசிய மற்றும் மாகாண அமைச்சுக்கள் திணைக்களங்கள் மற்றும் ஏனைய அரச நிறுவனங்களின் இவ்விடயம் சார்ந்த உட்கூருகளை உள்ளடக்கியதாக அமையும்.

3) தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை இந்த கொள்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கோட்பாடுகளுக்கு இசைந்தொழுகும் வகையில் செயற்திட்டத்திற்கான அவர்களது உட்கூறுகளை வடிவமைப்பதற்கு மேற்குறிப்பிட்ட அரச நிறுவனங்களுக்கு தொழில்நுட்டப உதவிகளையும் ஒத்தாசைகளையும் வழங்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

4) சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பான தேசிய செயல்திட்டம் பரிணாமத்துக்கு உட்படுகின்றதான ஒரு செயன்முறையாக இருப்பதுடன் இது பல்தரப்பு ரீதியிலும் இரு தரப்பு ரீதியிலும் பங்கீடுபாட்டு நிறுவனங்களுடன் இணைந்து விருத்தியாக்கப்படும். இதன் மூலமாக பெருமளவிலான சம்பந்தப்பட்ட தரப்புகளுடன் ஈடுபடுவதன் மூலம் உருவாக்கப்படுகின்ற தான ஒரு விடயமாக இது அமைவதால் இதன் மூலமாக விளைகின்ற விடயப்பரப்பு மற்றும் சிக்கல்மிகு தன்மையின் காரணமாக இந்த செயன்முறை ஒரு முப்போக்குள்ள செயன்முறையாக அமைவதுடன் உடனடியாக ஏதுவாக அமைகின்ற அல்லது இந்த செயன்முறையுடன் ஈடுபடுவதற்கு தயாராக வேண்டிய நிலையில் இவ் விடயம் அமைச்சுக்கள் மற்றும் திணைக்களங்களில் இருந்து தொடங்குவதாக அமைகின்றது.

5) சிறுவர் பாதுகாப்பிற்கான தேசிய செயல் திட்டம் அங்கீகாரத்திற்காகவும் நடைமுறைப் படுத்துவதற்கான வள ஒதுக்கீட்டுக்காகவும் அமைச்சரவைக்கு சமர்ப்பிக்கப்படும்.

DRAFT

இலங்கையில் சிறுவர்களை பாதுகாக்கும் விடயத்தை சார்ந்த நடவடிக்கைகளுக்கான முன்னுரிமைப்படுத்தப்பட்ட துறைகள்

இலங்கையில் சிறுவர்களை பாதுகாக்கும் பொருட்டு தேவையாக அமைகின்றதான பிரதானமான முன்னுரிமைப்படுத்தப்பட்ட துறைகளை தேசிய கொள்கை மேற்கோள் காட்டுகின்றது. இவ்வாறான முன்னுரிமைப்படுத்தப்பட்ட துறைகள் அண்மைக்கால தேசிய செயற்றிட்டம், நிலவரங்களின் மீளாய்வு மற்றும் கலந்தாய்வு செயன்முறைகள் ஆகியவற்றின் ஊடாக இனங் காணப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு முன்னுரிமைப்படுத்தப்பட்ட துறைகளிலும் ஏனைய துறைகளிலும் தற்போது நடைமுறையில் உள்ள மற்றும் எதிர்காலத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்படவிருக்கின்ற விரிவான செயற்பாடுகளை இனங்காணும் விடயம் இந்த கொள்கை ஆவணத்தில் குறித்து வைக்கப்பட்டுள்ள சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பான தேசிய செயல்திட்டத்தை விருத்தியாக்கும் செயன்முறையின் ஊடாக மேற்கொள்ளப்படும்.

I. சிறுவர் பாதுகாப்பிற்கான நிறுவன ரீதியிலான ஏற்பாடுகளை வலுவூட்டுதல்

a. சிறுவர் பாதுகாப்பிற்கான அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகளை கண்காணிப்பதற்கும் ஒருங்கிணைப்பதற்கும் உயர்மட்டத்திலான அமைச்சுக்கிடையிலான பொறிமுறை ஒன்றை தாபித்தல்

b. ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் பொறுப்பேற்கப்பட்டுள்ள சிறுவர் பாதுகாப்பு செயற்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்தும் விடயத்திற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கும் பொருட்டு தேசிய, மாகாண, மாவட்ட, பிரதேச மற்றும் கிராம சேவையாளர் பிரிவு மட்டங்களுக்கிடையிலும் மட்டங்களுக்குள்ளேயும் பயனுறுதி மிக்க துறைகளுக்கிடையிலான ஒருங்கிணைப்பு பொறிமுறைகளை தாபித்தல்

c. பணிகள் இரட்டிப்பு நிலைகளை அடைதலை தடுத்தல் வகைப்பொறுப்பு மற்றும் குறைநிரப்பு நடவடிக்கைகளை உறுதிப்படுத்துதல் ஒத்துழைப்பினை வலுவூட்டுதல் சேவைகளின் வினைத்திறன் மற்றும் விளைத்திறனை உச்சமட்டத்திற்கு உயர்த்துதல் போன்ற விடயங்களை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு சிறுவர் பாதுகாப்புடன் தொடர்புடைய நிறுவனங்கள் மற்றும் உத்தியோகத்தர்களின் வகிபாகங்களையும் பணிகளையும் தெளிவுபடுத்துதல்.

d. சிறுவர் பாதுகாப்பு முறைமைகள் விளைத்திறன்வாய்ந்த வகையில் தொழிற்படும் பொருட்டு காணப்படும் கட்டமைப்பு ரீதியிலான தடைகளுக்கு பரிகாரம் காணும் வகையில் தேசிய, மாகாண, மாவட்ட மற்றும் பிரதேச செயலக மட்டத்திலுள்ள பங்கீபாட்டாளர்களுடன் கலந்தாலோசித்து சிறுவர் பாதுகாப்பு சார்ந்த சேவைகளுக்கான தாபன ரீதியிலான ஏற்பாடுகளை மறுசீரமைத்தல் மற்றும் மீள்கட்டமைத்தல்.

e. சிறப்புப் பணிகளை ஆற்றும் அரச உத்தியோத்தர்களின் தோழில்நுட்ப ஆற்றல், தகைமை மற்றும் தொழில் ரீதியிலான உயர்வுகளுக்கான வழிவகைகள் போன்றவற்றை மேம்படுத்துவதன் ஊடாகவும் சிறுவர் பாதுகாப்பு சம்பந்தமான வகிபாத்திரங்களை செயற்படுத்தும் சிறப்பு தகைமையற்ற உத்தியோகத்தர்களினதும் ஆளனியினதும் சம்பந்தப்பட்ட பயிற்சி மற்றும் சான்றிதளித்தல் ஆகியவற்றை விருத்திசெய்வதன் ஊடாகவும் சிறுவர் பாதுகாப்பினை தொழில்வாண்மைக்குட்படுத்துதல்.

f. சிறுவர் பாதுகாப்பு சம்பந்தமான தேசிய மற்றும் மாகாண வரவுசெலவு திட்ட ஒதுக்கீடுகளை நடைமுறைப்படுத்தல் வகை மற்றும் செயற்பாட்டு வகை ஆகிய அடிப்படையில் கண்டறிதல்.

g. சிறுவர் பாதுகாப்பு செயற்பாடுகளுக்கு போதியளவு வரவுசெலவு திட்ட ஒதுக்கீடுகள் மூலம் நிதியிடப்படுவதை உறுதிப்படுத்துதல்.

h. சிறுவர் பாதுகாப்பு சேவைகளுக்கான பௌதீக ஆற்றல், பொதுக்கட்டமைப்பின் ஆகக்குறைந்த தரங்கள் மற்றும் தன்மைகளின் நிலைகளை மீளாய்வு செய்தல்

.

i. சிறுவர் பாதுகாப்புடன் தொடர்புடைய சமமான மட்டத்தில் பணியாற்றுகின்ற வெளிவாரியான நிறுவனங்களுடன் தேசிய மாகாண மாவட்ட மற்றும் பிரதேச மட்டத்திலான அரசாங்க சேவைகளை பயனுறுதி மிக்க வகையில் ஒருங்கிணைப்பதற்கும் ஒத்துழைப்பினை ஏற்படுத்துவதற்குமான பொறிமுறை ஒன்றை தாபித்து மேம்படுத்துதல்

II. சிறுவர் பாதுகாப்புடன் தொடர்புடைய சட்டங்கள், கொள்கைகள் மற்றும் ஒழுங்குபடுத்தல் சட்டகங்களை மீளாய்வு செய்தல், புதுப்பித்தல், இல்லாதொழித்தல் உருவாக்குதல் மற்றும் இயற்றுதல்

a. இலங்கையில் சிறுவர் பாதுகாப்பினை மேம்படுத்தும் பொருட்டு சட்டங்கள் கொள்கைகள், ஒழுங்குபடுத்தல் சட்டகங்கள் ஆகியவற்றை மீளாய்வு செய்வதற்கும் புதுப்பிப்பதற்கும் இரத்து செய்வதற்கும் உருவாக்குவதற்கும் இயற்றுவதற்கும் தேவையான நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்தல் மற்றும் தற்போது நடைமுறையில் உள்ள செயன்முறைகளை விரைவுபடுத்துதல். இவ்விடயத்தில் பின்வரும் விடயங்கள் உள்ளாகி இருக்கக்கூடும் என்பதுடன் இவ்விடயம் இவற்றுக்கு மாத்திரம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டது அல்ல. அவையாவன : சிறுவர் நீதி பாதுகாப்பு சட்டம், முன்பிள்ளைப்பருவ பராமரிப்பு மற்றும் அபிவிருத்தி கொள்கை, மாற்றுப்பராமரிப்பு தொடர்பான கொள்கை பாதிக்கப்படும் சிறுவர்களின் பராமரிப்பு மற்றும் முகாமைத்துவம் மீதான வழிகாட்டிகள் சிறுவர் பராமரிப்பு

நிறுவனங்களுக்கான தேசிய உரிமம் வழங்கும் அளவுகோல்கள் இடர்வரு நிலையில் உள்ள பிள்ளைகளுக்கான மிகச்சிறந்த நன்மைகளை நிர்ணயிப்பதற் கான தேசிய வழிகாட்டல்கள் நெருக்கடி அல்லது அவசர நிலைகளின் போது சிறுவர்களை பாதுகாப்பதற்கான தேசிய வழிகாட்டிகள் சிறுவர்களுடன் பணியாற்றுகின்ற அனைத்து அரச பணியாட்களுக்குமான சிறுவர் பாதுகாப்பு நெறிமுறைக்கோவை.

b. சிறுவர்களுடன் நேரடியாக பணியாற்றுகின்ற அனைத்து அரச உத்தியோகத் தர்கள் மற்றும் பணியாட்களின் உளவியல் பற்றிய ஆராய்ந்தறிதலுக்கும் அவர்களின் பின்னணியை ஆராய்ந்து அறிவதற்குமான பயனுறுதி மிக்க நடைமுறை ஒன்றை தாபித்தல்

c. இலங்கையின் சிறந்த வழக்கங்கள் மற்றும் ஏனைய சம்பந்தப்பட்ட சூழமைவுகள் பற்றிய கிரமமான மீளாய்வுகளின் மூலம் புரிந்துணர்வினை பெற்றுக்கொண்டு சிறுவர்களுடன் தொடர்புடைய சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகள் வகுக்கப் படுகின்றன என்பதனை உறுதிசெய்தல்

d. கொள்கைகள் மற்றும் சட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தும் விடயம் எவ்வாறு சிறுவர்களின் வாழ்வின் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது என்பதனை பற்றி ஆதார அடிப்படையிலான மீளாய்வுகளினை கிரமமான முறையில் மேற் கொள்ளுதல் இதன் மூலமாக மிகச்சிறந்த பெறுபேறுகளை ஈட்டிக்கொள்ளும் பொருட்டு அரச உத்தியோகத்தர்களும் கொள்கை வகுப்பாளர்களும் சட்டம் வகுப்போருக்கும் அவர்களின் கொள்கைகளையும் வழக்கங்களையும் தொடர்ச்சியாக முன்னேற்றும் வாய்ப்பு கிட்டுகின்றது

e. சிறுவர்கள் மற்றும் குடும்பங்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் பிரத்தியேகத் தன்மையை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டு ஒழுக்கநெறிமுறை சார்ந்த வழிகாட்டல்களுக்கு இசைந்தொழுகும் வகையில் இடர்வரு நிலையில் உள்ள பிள்ளைகள் சார்ந்த பெறுபேறுகளை கண்காணித்தல் உள்ளிட்ட அனைத்து மட்டங்களின் சிறுவர் பாதுகாப்பு முறைமைகளை சார்ந்த அனைத்து சேவைகள் தொடர்பாகவும் முக்கியமான செயலாற்றுகை சுட்டிகளை பற்றிய வகைப்படுத்தப்பட்டதான தரவுகளை கிரமமான முறையில் சேகரிக்கப்படுவதையும் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுவதையும் உறுதிப்படுத்துதல்

f. சேவைகளின் தரத்தை தொடர்ச்சியாக மேம்படுத்தும் பொருட்டு பிரதான நிறுவனங்களுக்குள்ளே அறிவு முகாமைத்துவம் மற்றும் கற்றலுக்கான முறைமைகளையும் நடைமுறைகளையும் தாபித்தல்

III. எளிதில் பாதிப்படையும் நிலையில் உள்ள பிள்ளைகளின் வாழ்க்கையின் மீது தொடர்ச்சியாக பாரதூரமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி வருகின்ற நன்றாக உறுதிப்படுத்தப் பட்ட விழித்துரைப்பதற்கான மறுசீரமைப்புகளை துரிதப்படுத்துதல்

a. சிறுவர்களுக்கு தற்போது தீங்கு ஏற்படுத்தக்கூடிய விடயங்களை அகற்றுவதன் ஊடாகவும் சிறுவர் கூருணர்வு மிக்க மற்றும் சிறுவர் நேயமிக்க நடைமுறைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதன் ஊடாகவும் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்கள் மீள பாதிக்கப்படு வதையும் சட்டத்துடன் முரண்பாட்டு நிலையில் உள்ள பிள்ளைகளையும் குற்றவியல் நீதி முறைமைக்குள் சிறுவர் சாட்சியங்களாக இருக்கும் பிள்ளைகளையும் பற்றிய விடயங்களை விழித்துரையுங்கள்.

b. சிறுவர்கள் அத்தியாவசியமற்ற நிறுவன ரீதியிலான பராமரிப்பின் கீழ் வைக்கப் படுவதனால் தோன்றும் தீங்குகளை தடுத்து நிறுத்தும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் மற்றும் கவனத்தை வேறு திசைக்கு இட்டுச் செல்லும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள், தரம் மிக்க மாற்று பராமரிப்பினை வழங்குதல் அத்துடன் சிறுவர்கள் வதிவிட பராமரிப்பில் வைக்கப்பட வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களிலும் இவ்வாறாக நிறுவனங் களில் பிள்ளைகள் வைக்கப்படுகின்றதான காலத்தை இயன்றளவு குறைப்பதற்கும் அவ்வாறான இடங்களில் பராமரிப்பு மற்றும் உதவி வழங்குதல் சம்பந்தமாக இருக்கக்கூடிய ஆகக்குறைந்த தரமேனும் பூர்த்தி செய்யப்படுகின்றது என்பதையும் இயன்றளவு விரைவில் நிறுவனத்தில் இருந்து பிள்ளைகளை அகற்றுவதையும் பாதுகாப்பான குடும்ப சூழலுக்குள் அல்லது சமுதாய அடிப்படையிலான ஏற்பாடுகளில் மீள இணைப்பதற்கும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுகின்றது என்பதனை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

c. பொருத்தமான உதவிகளை வழங்கும் பொருட்டு குடும்ப அங்கத்தவர்கள், சமவயதில் உடையவர்கள் ஆசிரியர்கள், மற்றும் ஏனைய பங்கீடுபாட்டாளர்களின் ஆற்றலை விருத்தி செய்வதற்கு வழி சமைக்கக்கூடிய இலக்கு வைக்கப்பட்ட இடையீடுகள் மற்றும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் ஊடாக சமுதாய கட்டமைப்புக்கு உள்ளே புறக்கணிப்பு களங்கத்துக்கு உள்ளாக்குதல் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்கள் துஷ்பிரயோகத்துக்கு உள்ளாகக்கூடிய வாய்ப்புகள் போன்றவை சம்பந்தமான விடயங்களை விழித்துரையுங்கள்.

d. தொழிலுக்கு புலம்பெயரும் நிலை ஏற்படும் போதும் புலம்பெயர்வதற்கு முன்னரும் புலம்பெயர்கின்ற சந்தர்ப்பத்திலும் புலம்பெயர்ந்த பின்னரும் ஏற்படக்கூடிய பாதுகாப்பு இடர்வரும் நிலைகள் சம்பந்தமாக மதிப்பீடு செய்து தணிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு பதிற்செயற்பாடுகளை பொருத்தமான முறையில் மேற்கொள்ளும் பொருட்டு புலம்பெயர்பவர்களுக்கும் அவர்களுடைய பிள்ளை

களுக்கும் உள்நாட்டில் எஞ்சியிருக்கும் ஏனைய குடும்ப அங்கத்தவர்களுக்கும் பொருத்தமான உதவிகளை உருவாக்குங்கள்

e. வீதியில் உள்ள சிறுவர்கள் சம்பந்தமாக நிலவும் பாதுகாப்பு சம்பந்தப்பட்ட இடர்வரு நிலைகளை தணிப்பதற்கும் மாற்று வழியிலான வாழ்க்கை முறைக்கு அவர்களை திசைதிருப்புவதற்கான வழிமுறைகளை விருத்தி செய்வதற்கும் அல்லது மாற்று முறையிலான பராமரிப்பு ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கும் கற்றலுக்கான வாய்ப்புகளை பெற்றுக்கொடுப்பதற்கும் வாய்ப்பளிக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை உருவாக்குங்கள்.

f. இலங்கையில் மோதல்கள் பேரழிவுகள் போன்ற நெருக்கடி நிகழ்வுகளினாலே பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பு சம்பந்தப்பட்ட அச்சுறுத்தல் நிலைகளையும் அவர்கள் அச்சந்தர்ப்பத்தில் இருந்து மீள வருவதற்கான ஆற்றலை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கும் ஏதுவான விடயங்களைப் பற்றி விழித்துரைக்கும் பொருட்டு முறைமைகளையும் முன்னெடுப்புகளையும் வலுவூட்டுங்கள்

g. குடும்பம் சமுதாயம் மற்றும் நிறுவன கட்டமைப்புகளில் இயலாமையுடன் கூடிய பிள்ளைகளுக்கு ஏற்படுகின்ற துஷ்பிரயோகம் புறக்கணிப்பு மற்றும் ஏனைய வடிவங்களிலான தீங்குகளை விழித்துரைப்பதற்கு தேவையான முன்னெடுப்புகளை விருத்தியாக்குங்கள்.

h. வஞ்சக்கடத்தல் மற்றும் மிக மோசமான வடிவத்திலான சுரண்டல்கள் உள்ளிட்ட அனைத்து விதத்திலுமான சிறுவர் ஊழியம் சார்ந்த பிரச்சினைகளை தடுத்து நிறுத்துவதற்கும் அதற்காக பதிற்செயற்பாடு ஆற்றுவதற்கும் இடையீடுகளை வலுவூட்டுங்கள்.

DRAFT

National Policy on Child Protection 2017

DRAFT

National Child Protection Authoriy

Introduction

Scope:

The National Policy on Child Protection 2017-2027 provides the overall framework of goals, guiding principles and values, policy goals and main strategies that can be adopted to ensure that all children are protected from all forms of abuse, neglect and other forms of maltreatment and harm. The policy also describes the proposed principles and institutional arrangements to guide a multi-sectoral, 'across-government' approach to Child Protection in Sri Lanka. It also specifies an operational definition of child protection, including desired outcomes and recommended approaches to guide the development of plans and actions to be implemented across government.

The framework set out by the National Policy on Child Protection (NPCP) will be put into effect through the implementation of a multi-sectoral, multi-stakeholder 5-year National Action Plan on Child Protection (NAPCP) to be developed through the collaboration of all relevant government Line-Ministries, Provincial Ministries, Departments and other state institutions to specify relevant priority actions to be implemented by these to contribute to key child protection outcomes.

The content of the NAPCP may be incorporated within broader government action plans, such as a National Action Plan for Children (NAPC) or National Human Rights Action Plan (NHRAP). This document outlines the process for development of the National Action Plan on Child Protection.

The main purpose of the policy is to provide a common vision, definitional clarity, policy goals, guiding principles and a conceptual framework to guide multi-sectoral, multi-agency child protection activities 'across government'. It also provides a framework for monitoring and evaluation of outcomes and impact of child protection. The policy identifies priority areas to be addressed for the protection of children in Sri Lanka. It also identifies the key stakeholders in child protection. Finally the policy will become the basis for articulating a National Action Plan for Child Protection to guide provision of child protection services and prevention efforts, and facilitate reforms towards the creation of a coherent child protection system for Sri Lanka.

DRAFT

Rationale

Protection threats to children, such as physical, psychological and sexual abuse, neglect, exploitation and other forms of maltreatment cause serious suffering to individual children and often has grave consequences for their development and attainment of their full potential. These impacts not only have lifelong and inter-generational implications for the social, economic and health status of affected children, their families and wider society.

The government has recognized the need to establish a broad National Child Protection Policy to bring together efforts by multiple government stakeholders (and also non-government actors) working in area of relevance to promotion, prevention and responses within child protection. The policy links other relevant policies of the government in place and in the process of being developed such as the alternative case policy and the family policy that has a direct link to protection. Recognising the important advances that have been made in the area of child protection services, this policy aims to harmonise the activities of all relevant stakeholders to prevent and respond to children protection issues.

This policy outlines the vision of the Sri Lankan government in relation to the critical need to ensure the protection of children, and establishes specific goals for this to be achieved. The policy will be implemented through multi-sectoral, multi-level, coordinated interventions across government and also involving civil society, private sector and media stakeholders.

The policy sets out the guiding principles that must inform all child protection interventions as well as other relevant policies, programmes and actions that have implications for child protection. Recognising that incorporation of child protection considerations in other sectors will require time, resources and technical engagement, the policy also provides a means by which its goals and principles will be progressively realised, through the mechanism of 5-year National Action Plan for Child Protection.

Successful implementation of this policy will ensure delivery of effective services and secure a supportive environment that prevents and reduces harm to children from a wide range of threats to their protection, and promotes their safe and healthy development, with benefits to individuals, families and wider society.

DRAFT

Vision and Goals of the National Policy on Child Protection

Overall Policy Vision: All children in Sri Lanka are protected from abuse, exploitation, neglect and other forms of violence and harm, and affected children receive appropriate care and support as they develop into adulthood.

Policy Goal 1: All State stakeholders adopt evidence-based policies and programmes that uphold the principles of child protection and address the multiple fundamental factors that put children at risk of abuse, exploitation, neglect, and other forms of violence and harm, and empower families and children with the capacity to protect themselves and fostering resilience to adverse experiences.

Policy Goal 2: All relevant stakeholders adopt policies and programmes to ensure families and communities have capacity to provide appropriate care and support to survivors of childhood abuse, exploitation, neglect and other forms of violence and harm.

Policy Goal 3: All State stakeholders develop within their institutions the skills, knowledge and attitudes specific to the child protection component of their primary focus and within the shared national framework of child protection and its principles to ensure that the policies and programmes that are implemented fulfill the spirit of this national policy.

Policy Goal 4: A quality, accountable and well-coordinated system provides targeted services for at-risk families and children to prevent and reduce abuse, exploitation, neglect and other forms of violence and harm

Policy Goal 5: A well coordinated, well resourced and responsive system of direct child protection services to ensure that children who experience abuse, exploitation, neglect and other forms of violence and harm are protected and provided care and support to ensure their wellbeing and development into adulthood, in the context of family-based care wherever possible.

DRAFT

Guiding Principles and Values

The following principles and values will guide the implementation of this policy, and must be considered when undertaking any actions with implications for the protection of children. These principles and values are relevant to all stakeholders working with children, including government, civil society, private sector and media. These principles and values are underpinned by Sri Lankan law (see Annex 1), Sri Lanka's commitments under international law (see Annex 2), and by best practices in the field of child protection globally.

1. **Right to Life, Freedom, Wellbeing and Development**
   Every child has the right to life, liberty and security of person as well as opportunities for equitable wellbeing and development. No child shall be subjected to abuse, neglect or forced labour. No child shall be subjected to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, and persons under 18 years of age shall have the right to recognition everywhere as a child before the law.

2. **Equality, Diversity and Non-Discrimination**
   The Government shall address structural inequalities and systemic problems that put children at risk, including out-dated and harmful approaches inherited from colonial 'poor laws'. Non-discrimination and substantive equality shall be central pillars in the child protection policy where every child, especially those who are marginalised or survivors of violence, shall be entitled to services and support irrespective of socio-economic status, religion, ethnicity, gender, sexuality, disability, nationality and the state strongly recognises that all children in Sri Lanka have a right to equitable outcomes.

3. **The Best Interests of The Child**
   All decisions affecting the lives of the children must give primary consideration to the best interests of the relevant child. Determination of what is in the best interests of a particular child will include assessment of both short and long-term risks of harm to the safety, wellbeing and developmental needs of the child related to each of the possible actions or decisions that will impact her or his life. In addition to assessing potential threats in each specific context and circumstance, it is important to also review available resources and supports associated

with different options for intervention. These factors being considered during a best-interest determination will be dynamic, so it is vital that there is routine monitoring and review of the situation of the child.

When considering best interest, the Government shall consider balancing risks with short and long term benefits to the child. No intervention on a child shall take place if such intervention violates the 'do no harm' principle. Furthermore, the child's view shall always be considered in determining best interest of the child in line with evolving capacity of each child.

4. Participation of Children

All children have the right to participate in decisions that affect their lives. The nature of children's participation must take into account the evolving capacity of the child with developmental age and experience. Effective participation may require an appropriate process by which children can acquire the knowledge and skills to engage with decision-making to their fullest potential.

Persons with close caregiving responsibilities in relation to affected children must also participate in decision-making processes, unless there is a compelling reason not to permit this (ie. if a caregiver is the perpetrator, or is suspected of complicity).

Child participation shall be informed child participation recognizing the child's right to autonomy and giving due weight to probabilities of risks to suffer harm. It shall be stand alone, but a process of engagement with a depth understanding and engagement. The participation may range from a consultative, opinion seeking process to a process of full decision making on behalf of the child.

The Government recognizes that child participation may require support to build in capacity of the child and that those closest to children should also be involved in child participation processes unless there is a good reason not to do so (ie. such as in the case where a caregiver is the perpetrator, or suspected of involvement in harm to the child).

The participation of children will also be ensured within programme and policy processes that relate to their lives, through appropriate and meaningful child-friendly processes for relevant child stakeholders.

DRAFT

5. Family as a Primary Unit of Care and Protection of Children

The Government recognises the role of the families as a key social institution to protect, nurture and care for children. The state shall recognise the diverse forms of families in an evolving social context, and recognising the specific strengths and weaknesses of every individual family to appropriately support and nurture protection of its children. Where there are risks to children from within their families, the preference will be for removal from the family of the adults who pose a threat rather than the children. Institutionalisation of children shall be a last resort and shall not be done except under extremely compelling circumstances – on the basis of a best interests determination - and where necessary, will be for as brief a time period as possible.

6. Prevention, Promotion and Response Approaches to Protection of Children

The Government recognises that in addition to its particular responsibility to respond to children who are victims of violence, exploitation, neglect or other forms of abuse or who are at risk of harm, it has an equally key role in preventing and mitigating risks to all children in Sri Lanka. Any child may experience threats to their protection, and so it is necessary to put in place universal prevention measures for all children in Sri Lanka that can help reduce their likelihood of experiencing harm. Empowering children with skills and knowledge to face life's challenges, equipping their caregivers with parenting skills, fostering systems of community supports and improving access to services can reduce vulnerability and promote children's resilience even if they do experience adverse events. In addition, where specific social and economic factors might make some children especially vulnerable to particular kinds of harm, the government recognises it has a role to play in addressing these determinants with prevention programmes that target particular categories or groups of children. Where individual children or families are identified to be at risk, there is a need for services to intervene or provide support tailored to these specific circumstances to try to prevent or minimise the harm to the particular children. Where children have already faced abuse, exploitation, neglect or other kinds of violence, the government has an obligation to respond to secure the safety of the child and to provide care and support required to help the children recover from their experiences, recognising that this may take considerable time.

DRAFT

7. Multi-Sectorial, Multi-Stakeholder Responsibility Requiring Coordination and Cooperation

The Government recognizes that the protection of children is not a function of any individual state institution but rather that of many diverse agencies that have different complementary roles and responsibilities in a muti-sectoral system. Ensuring clarity around these functions and establishing effective procedures and systems for coordination and cooperation between different state institutions is vital for the protection of children. The Government is committed to a systemic approach for protecting children, mobilising all relevant state institutions to play their role in prevention of all forms of violence and harm, promotion of safety and resilience, and provision of care and support services where required. The Government also recognises the need to work in partnership with children, families, communities, non-government, private sector and media organisations to achieve the outcomes that it envisages for children in Sri Lanka.

8. Life-Cycle Approach

A life-cycle approach recognises that the issue of child protection involves not only linkages between childhood experiences and their potential impacts and outcomes at later stages of both childhood and adult life, but also the inter-generational nature of the life-experiences of adults and consequences that these may have for their own quality of parenting or treatment of other children. For example, children who experience victimisation may have difficulty in child-rearing themselves and the state is committed to take a life cycle approach towards child protection. Similarly, exposure to domestic violence between parents may have a profound impact on the wellbeing of children, including on their likelihood of being either perpetrators or victims of violence in childhood or as adults.

9. Privacy of Children and the Media

Privacy and confidentiality related to individual or groups of specific children shall be maintained at all times in the context of service provision and sharing of public information. The state actively discourages reporting on individual instances of child abuse as a general rule over mass media. In instances where there is compelling evidence that the benefit of reporting prima facie is much more than non-reporting (such as locating a missing child), the media may report on specific cases of child abuse. Reporting on child victims or vulnerable children in a manner that can reveal their identities or place them at greater risk shall not take place under any circumstance.

10. Evidence Based Practice and Policy

Policies, programmes and activities to prevent, protect and support the recovery of children from harm shall be designed and implemented on the basis of quality research evidence from Sri Lanka and within the global research literature. In addition, there will be systematic monitoring and formal evaluation of these policies, programmes and activities to ensure that they are effective in achieving their intended goals, especially at the level of impact on the lives of children.

11. Accountability and Professionalisation of Child Protection Services

Policies, programmes and operational procedures (ie. duty lists, circulars, best interests determinations, etc) will incorporate means of ensuring accountability of all stakeholders (at both individual and institutional levels) for their respective roles in relation to the protection of children, including adherence to relevant codes of conduct on child protection and other government guidelines. This will include mechanisms and processes for accountability between state institutions relevant to children. State institutions relevant to child protection will also establish internal monitoring and oversight mechanisms to ensure their accountability to the children, families, institutions and communities with whom they are mandated to work.

Specialized child protection services require technical personnel with appropriate skills, knowledge and support systems. The state recognizes that appropriate recruitment, pre-service training, in-service training and continuing professional development is fundamental to ensuring quality service provision. The government recognises the need to professionalise all specialised child protection roles, including personnel currently in service and those recruited in the future. Other categories of personnel playing supportive or non-specialised roles in relation to child protection must also have appropriate training and support. The government commits to ensuring necessary institutional support (ie. transport, supervision, staff care, equipment, etc) to child protection service providers to carry out their work with children, families and communities, including measures to protect and respond to burn-out and other work-related consequences. There will be mandatory background checks and appropriate psychological screening for all persons working with children, which will standardize across all government institutions, to protect against risks of abuse or inappropriate persons being placed in positions of responsibility or power over children.

DRAFT

12. Accessibility

Children and their families are entitled to access services and programmes to promote and respond to child protection needs. These services and programmes must be available, of good quality, accessible (in terms of cost, physical location, information and non-discrimination), and acceptable to children and families, for example following child & family-friendly procedures. The principle of accessibility also entails outreach and building the capacity of children and families to access services when needed.

DRAFT

National Policy Framework for Child Protection

The following section presents frameworks that can help plan, monitor and coordinate services and activities across government to prevent and respond to protection threats to children in Sri Lanka

Frameworks for Child Protection in Sri Lanka

- **Conceptual Framework for Child Protection Activities**

  This framework conceptualizes four different levels of interventions/actions that can be undertaken by state institutions to secure the protection of children in Sri Lanka

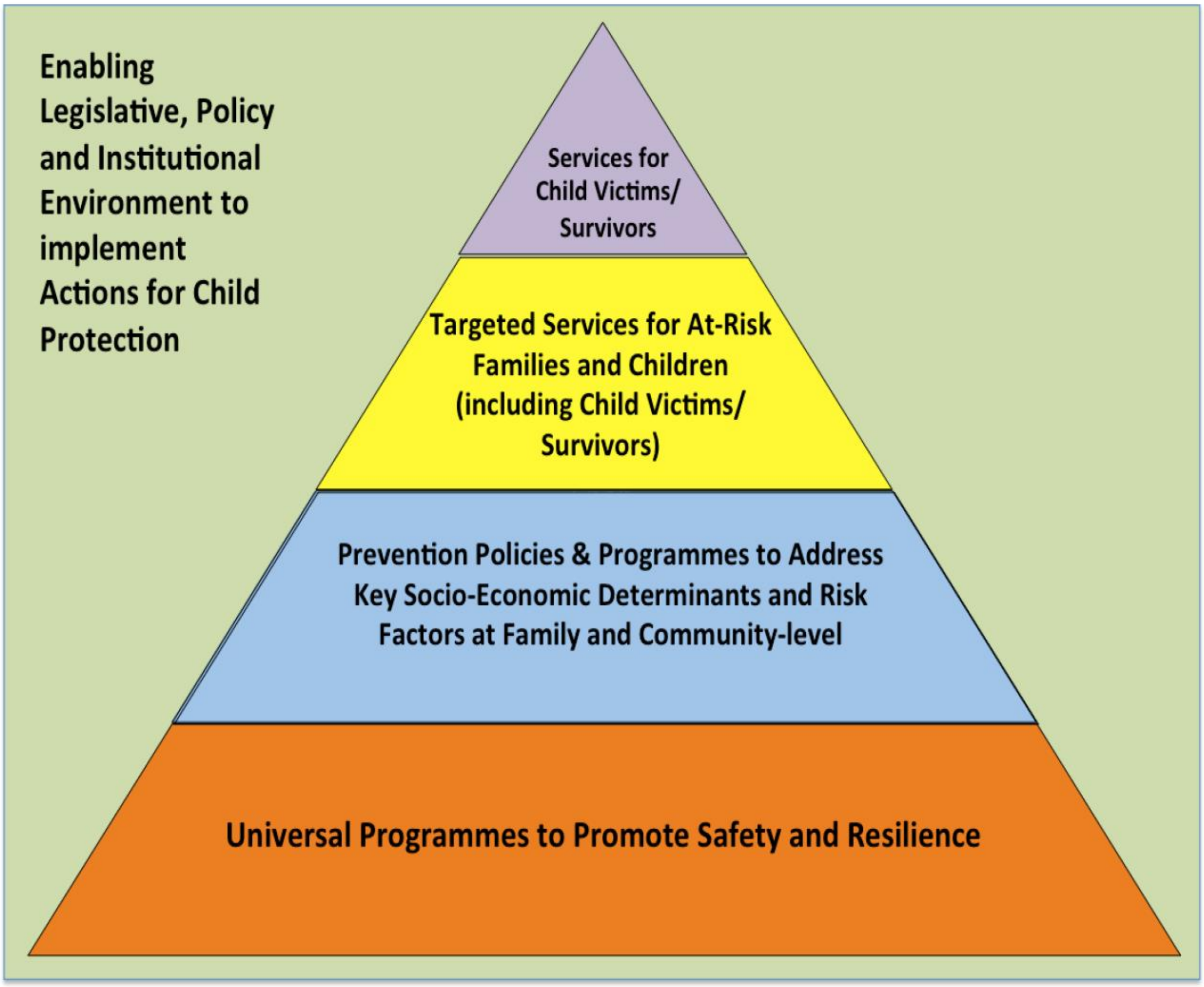

All children in Sri Lanka are protected from abuse, exploitation, neglect and other forms of violence and harm, and affected children receive appropriate care and support as they develop into adulthood.

Level 1: *Universal Programmes to Promote Safety and Resilience*

These are State programmes and services across multiple sectors and domains (ie. public education, nutrition and public health, education, rule of law, etc) provided to all citizens that actively contribute both directly and indirectly to promoting safety and development of resilience in children.

Level 2: *Prevention Policies & Programmes to Address Key Socio-Economic Determinants and Risk Factors at Family and Community-level*

These are State programmes and services that target specific communities or vulnerable groups to prevent or mitigate socio-economic factors that increase protection risks for children (ie. a programme within social welfare provisioning for single parent families), or those which target specific groups of families or communities to prevent or mitigate social and other factors that increase protection risks for children (ie. a programme to support a specific community to reduce early marriage practices).

Level 3: *Targeted Services for At-Risk Families and Children (including Child Victims/Survivors)*

These are services that specifically target individual families or children who are identified as being at high risk of harm, or those who have been harmed in the past and remain vulnerable as a result of this (ie. social worker support to family where child is at risk of exposure to domestic violence; intervention with school teachers, parents and peers of a child victim of abuse to support their reintegration to education and reduction of stigma).

Level 4: *Services for Child Victims/Survivors*

These are state and non-state services that are provided to children who have experienced harm for their immediate protection, care and recovery (ie. child-sensitive processes within judicio-legal response to child abuse; protective care for children at risk in their homes or communities).

DRAFT

- **Components of Sri Lanka's National Child Protection System**

Although there is currently no formal-definition of a national child protection system for Sri Lanka, this policy seeks to set out a framework through which diverse state institutions that play a direct and indirect role in relation to the protection of children can recognize their complementary roles from a systemic perspective.

State sector (Note that existing Ministries and Departments may have multiple roles across sectors)	Level 1: *Universal Programmes to Promote Safety and Resilience*	**Level 2:** *Prevention Policies & Programmes to Address Key Determinants and Risk Factors*	**Level 3:** *Targeted Services for At-Risk Families and Children*	**Level 4:** *Statutory Services for Child Victims*
Education	Min of Education Min of Women and Children's Affairs and Children's Secretariat Min of Disaster Management	Min of Education Min of Youth Affairs and Skills development	Min of Education	
Health	Min of Health Min of Women and Children's Affairs	Min of Health	Min of Health	Min of Health Ministry of Law and Order and Police
Social Services & Care	Min of Social Services	Min of Social Services	Min of Social Services	Min of Social Services DPCC
Law Enforcement, Justice and Legal Entitlements	Min of Justice Min of Law and Order Min of Women and Children's Affairs	Min of Justice DPCC NCPA	Min of Justice DPCC NCPA	Min of Justice Min of Law and Order and Police DPCC NCPA
Labour and Migration	Min of Labour Min of Women and Children's Affairs Ministry of Foreign Employment	Ministry of Foreign Employment	Ministry of Foreign Employment	Min of Law and Order and Police
Economic Development	Min of Women and Children's Affairs Ministry of National Policy and Economic affairs Ministry of Local Government	Min of Women and Children's Affairs	Min of Social Services	
Media and Information Technology	Min of Women and Children's Affairs Ministry of Mass Media Communication	Min of Women and Children's Affairs Ministry of Mass Media Ministry of telecommunication and Digital Infrastructure		
Disaster Management, Resettlement and Reconstruction	Ministry of Disaster Management Min of Resettlement Min of Women and Children's Affairs	Ministry of Disaster Management	Ministry of Disaster Management	
Other Public Services (ie. Transport, etc)	Min of Women and Children's Affairs Ministry of Religious Affairs Ministry of Transport Min of Consumer Welfare Ministry of Sports Ministry of Urban Devleopment			

Implementation Mechanisms for the National Policy

The implementation of this policy will be achieved through the establishment of a high-level National Steering Committee that will be responsible for coordinating and mandating child protection action plans and their implementation across government.

- **Steering Committee for the National Child Protection Policy**

The implementation of the National Action Plan will be overseen by a high-level Steering Committee, with a national leader with executive capacity as patron (ie. President or Prime Minister), chaired by the Secretary, Women and Child Affairs, and will comprise the Secretaries of each of the relevant National and Provincial Ministries and other relevant senior officials responsible for implementation of relevant subject areas. The National Child Protection Authority will support the convening and functioning of the Steering Group, on behalf of the Ministry of Women and Child Affairs.

- **Expert Panel to provide technical guidance and support to the Steering Committee**

An independent body of technical experts convened by the NCPA will be appointed to guide and monitor the implementation of the NAPCP in relation to its own objectives and this policy framework. They will report directly to the steering committee group for the NAPCP.

- **Framework for National Action Plan for Child Protection**

- **Guideline on Development of National Action Plan on Child Protection**

The development of the National Action Plan on Child Protection (NAPCP) will be facilitated by the NCPA, and will follow the guidelines below:

1) The initial NAPCP will be for a 5-year period, after which it will be succeeded by another NAPCP for a further 5 year period – to cover the entire period of this policy.

2) The NAPCP will comprise components that relate to every National and Provincial Ministry, Department and other state institution that has a direct or indirect relevance to the protection of children or to their wellbeing and healthy development.

3) The NCPA will provide technical assistance and support to the above state institutions in formulating their components of the action plan in line with the principles outlined in this policy. The NCPA will support stakeholder institutions to coordinate and align their plans with each other.

4) The NAPCP will be an evolving process developed multilaterally and bilaterally with stakeholder institutions. Given the scope of work entailed and complexities of engagement with a large number of relevant sectors, this process will be progressive - starting with ministries and departments that are most immediately relevant or prepared to engage with this process.

5) The NAPCP will be submitted to the Cabinet for approval and resource allocation for implementation.

DRAFT

Priority Areas for Action to Protect Children in Sri Lanka

The National Policy on Child Protection highlights key priority areas where action is required to better protect children in Sri Lanka. These priority areas have been identified through consideration of recent National Action Plans, situation reviews and consultation processes. Identification of ongoing and future detailed actions under each of these priority areas – as well as others - will take place through the process for development of a National Action Plan for Child Protection outlined in this policy document.

I. Strengthening Institutional Arrangements for Child Protection

a. Establishing high-level inter-ministerial mechanisms to monitor and coordinate government actions for child protection

b. Establishing effective inter-sectoral coordination mechanisms within and between National, Provincial, District, Divisional and Grama Niladhari Divisional levels to support implementing child protection actions being undertaken at each level (ie. policy and programme development, responding to individual cases, etc)

c. Clarifying roles and functions of relevant institutions and officers in relation to child protection, to avoid duplication, ensure accountability and complementarity, foster cooperation and maximize the effectiveness and efficiency of services.

d. Restructure and reform institutional arrangements for child protection related services in consultation with stakeholders at National, Provincial, District and Divisional levels, to remedy structural barriers to effective functioning of child protection systems.

e. Professionalize child protection services through upgrading technical capacity, qualifications and career pathways for government officers performing

specialized functions, and development of relevant training and certification for non-specialist officers and personnel performing roles related to child protection.

f. Track National and Provincial Budget allocations for child protection, disaggregated by implementing sector and by type of activity.

g. Ensure adequate budgetary allocations for financing of child protection activities across relevant sectors, including but not limited to inclusion of child protection considerations within schemes for poverty-alleviation.

h. Review of the status of physical capacity, minimum standards and quality of infrastructure for Child Protection services and take remedial measures where needed.

i. Establish and enhance mechanisms for effective coordination and cooperation of government services at National, Provincial, District and Divisional levels with external institutions (ie. community groups, non-government organisations, private sector and international agencies) relevant to child protection working at equivalent levels.

II. Review, Revision, Repeal, Formulation and Enactment of Laws, Policies and Regulatory Frameworks relevant to Child Protection

a. Expedite ongoing processes and initiate actions for review, revision, repeal, formulation and enactment of laws, policies and regulatory frameworks to enhance child protection in Sri Lanka. They would include, but are not limited to the following: Children Judicial Protection Bill, Early Childhood Care and Development Policy, Policy on Alternative Care, Guidelines on Care and Management of Child Victims, National Licensing Criteria for Child Care Institutions, National Guidelines for Best Interests Determination for Children at Risk, National Guidelines for Safeguarding Children during Crisis or Emergency Situations, a Child Protection Code of Conduct for all government

DRAFT

personnel working with children.

b. Establish an effective procedure for background checks and psychological screening for all government officers and personnel who work directly with children.

c. Ensure that formulation of policies and laws concerning children are informed by systematic reviews of research and best practices from Sri Lanka and other relevant contexts.

d. Carry out routine evidence-based reviews of how implementation of policies and laws impact on the lives of children, so that government officials, policy-makers and legislators can continuously improve policies and practices to achieve better outcomes.

e. Ensure routine collection and analysis of disaggregated data on key performance indicators across all services at every level of the child protection system, including monitoring of outcomes for children at risk, in line with ethical guidelines for ensuring the safety and privacy of children and families.

f. Establish systems and processes for knowledge management and learning within key institutions, to continuously improve the quality of services.

III. Expedite reforms to address well-established problems that continue to have serious impacts on the lives of vulnerable children

a. Address secondary victimization and re-victimization of child victims, children in conflict with the law and child witnesses within the criminal justice system, through removing current sources of harm to children and implementing child sensitive and child friendly procedures.

b. Reduce harm from children being placed in non-essential institutional care

DRAFT

through prevention programmes and diversion, provision of quality alternative care, and in instances when children must be placed within residential care, ensure that institutionalization is for the minimum required time, meets minimum quality standards for care and support, and that de-institutionalization and reintegration back to safe family or community-based-settings takes place as soon as possible.

c. Address marginalization, stigmatization and vulnerability of child victims of abuse within community settings through targeted interventions and broad programmes to enhance capacity of family members, peers, teachers and other stakeholders to provide appropriate supports.

d. Establish appropriate support for migrants, their children and remaining family members to assess, mitigate and respond appropriately to protection risks prior to, during and following migration.

e. Establish programmes for children on the street to mitigate protection risks and develop pathways towards diversion to alternative living / care arrangements and learning opportunities.

f. Strengthen initiatives and systems to address protection threats to and recovery of children affected by crisis events such as disaster and conflict in Sri Lanka.

g. Develop initiatives to address risks of abuse, neglect and other forms of harm to children with disability within family, community and institutional settings.

h. Strengthen interventions to prevent and respond to all forms of child labour, including the worst forms of exploitation and trafficking.

DRAFT

Annex 1: List of Sri Lanka Laws Relevant to Child Protection (Walker et al, 2016)

1. The Constitution (1978)
2. Children & Young Persons Ordinance No. 48 of 1939 as amended
3. Children and Young Persons (Harmful Publications) Act No 48 of 1956
4. Adoption of Children Ordinance No. 24 of 1949 as amended by Act Nos. 38 of 1979 and 15 of 1992
5. Age of Majority Ordinance No. 7 of 1865 as amended by Act No. 17 of 1989
6. Citizenship (Amendment) Act No. 16 of 2003
7. Civil Procedure Code (1889) and relevant amendments.
8. Civil Aspect of International Child Abduction, Act No. 10 of 2001
9. Penal Code and in particular Amendment Act No. 22 of 1995, 29 of 1998, 16 of 2006
10. Code of Criminal Procedure Act No. 15 of 1979 and in particular Amendment Act No 20 of 1995; 19 of 1997 and 28 of 1998
11. Convention on preventing and combating trafficking in women and children for prostitution Act. No. 30 of 2005
12. International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR) Act No. 56 of 2007
13. Community Based Corrections Act No. 46 of 1999
14. Corporal Punishment (Repeal) Act No 23 of 2005
15. Drug Dependent Persons (Treatment and Rehabilitation) Act No. 54 of 2007
16. Education Ordinance No 31 of 1939
17. Prohibition of Ragging and other forms of violence in Educational Institutions Act No. 20 of 1998
18. Employment of Women Young Persons and Children's Ordinance No 47 of 1956 as amended
19. Evidence (Special Provisions) Act No. 32 of 1999

DRAFT

20. The Factories Ordinance No.45 of 1942
21. Marriage Registration (Amendment) Act No. 18 of 1995
22. Kandyan Marriage and Divorce (Amendment) Act, No. 19 of 1995
23. Youthful offenders Training Schools Ordinance No. 42 of 1944
24. Registration of Domestic Servants Ordinance No. 28 of 1871
25. Obscene Publications Ordinance No. 4 of 1927 as amended by Act No. 22 of 1983
26. Assistance to and Protection of Victims of Crime and Witnesses Act No. 4 of 2015
27. Mediation Boards (Amendment) Act, No. 4 of 2011
28. Prevention of Domestic Violence Act, No. 34 of 2005
29. The National Child Protection Authority Act No. 50 of 1998
30. Tsunami (Special Provisions) Act No 16 of 2005
31. Houses of Detention Ordinance (1907) as amended.
32. Maintenance Act No. 37 of 1999
33. Orphanages Ordinance (1941) as amended.
34. Probation of Offenders Ordinance No. 42 of 1944
35. Protection of Rights of persons with Disabilities Act No. 28 of 1996
36. Births and Deaths Registration Act No. 17 of 1951 as amended.
37. National Authority on Tobacco and Alcohol Act, No. 27 of 2006
38. The Shop and Office Employees Act No.19 of 1954
39. The Minimum Wages (Indian Labour) Ordinance No.27 of 1927
40. The Mines and Minerals Act No. 33 of 1992
41. The Trade Unions Ordinance No. 14 of 1935
42. The Legitimacy Act No. 3 of 1970
43. The Draft Children (Judicial Protection) Act

DRAFT

The Constitution (1978):

The constitutional safeguards afforded to children in Sri Lanka are contained in the chapter on fundamental rights (chapter III) which recognizes, inter alia, the freedom of thought, conscience and religion, freedom from torture, right to equality, freedom from arbitrary arrest, detention and punishment, freedom of speech etc … which are equally applicable to children as well as adults. Taking affirmative actions for children as a special category that needs protection has also been made possible by the Constitution wherein it is specifically set out that the right to equality would not prevent making special provision by law, subordinate legislation or executive action for the advancement of children as well as women and disabled persons.

Moreover, in chapter VI of the Constitution dealing with Directive Principles of State Policy and Fundamental Duties, the responsibility of the State to promote with special care the interests of children and youth, so as to ensure their full development, and to protect them from exploitation and discrimination has been recognized. The State has to recognize and protect the family as the basic unit of society and ensure complete eradication of illiteracy and the assurances to all persons of the right to universal and equal access to education at all levels.

The Children & Young Persons Ordinance No. 48 of 1939:

The Children & Young Persons Ordinance (CYPO) is the principal legislation governing the administration of juvenile justice in Sri Lanka. This act is applicable to two categories of children, namely (i) children in conflict with the law and (ii) children in need of care and protection who are under the age of 16 years. As more fully discussed below, although it is now perceived that this law is now outdated, it has provided a valuable framework for the children of Sri Lanka for several decades in the area of juvenile justice. Some of the salient features of the CYPO are as follows;

- Recognizing the need for a special procedure for children in conflict and in contact with the law and the establishment of special courts for children;
- Recognizing the confidentiality of proceedings in court (Section 11 and 20)
- Recognizing the welfare principle (section 21)
- Separation of children from adults (Section 13)

DRAFT

- Need to summons parent /guardian to attend court (Section 16(1))
- Need to notify the Probation officer and the preparation of social report (sections 17(1) and (2).
- Not sending children for adult remand prison except young persons in exceptional circumstances (Sections 15 (1) and (2)
- Establishment of Remand Homes, Approved Schools and Certified Schools (Part III)
- Appointment of fit persons (Section 57)
- Identifying offences related to cruelty to children and exposing them to moral and physical danger (Part V)

Children and Young Persons (Harmful Publications) Act No 48 of 1956, Penal Code (Sections 285-287) as amended by Act, No. 22 of 1995, Obscene Publications Ordinance No. 4 of 1927 as amended by Act No. 22 of 1983:

The legislation referred to above have been enacted to protect children from harmful publications, selling and having in possession of obscene books/songs and obscene photographs and films.

Adoption of Children Ordinance No. 24 of 1949 as amended by Act Nos. 38 of 1979 and 15 of 1992

The adoption ordinance provides procedures for the adoption of children and registration for persons who are not the natural parents of the child but have the care, custody or control of child, in the District courts. The provisions in the adoption ordinance apply in addition to and not in substitution of the provisions contained in Kandyan and *Tesawalamai* laws. The Muslim law does not recognise adoption and the adoption ordinance being a general law does not abrogate the special Muslim law.

DRAFT

Age of Majority Ordinance No. 7 of 1865 as amended by Act No. 17 of 1989

The age of majority is 18 years in terms of the Age of Majority Ordinance (1865) as amended by the Age of Majority (amendment) Act No. 17 of 1989. The amending Act also states that its provisions shall not be construed as affecting the right of any person under 21 years of age to receive any benefit he is entitled to under any other law. The Age of Majority Ordinance also recognizes the right of a person attaining majority before he reaches 18 years. Such a situation arises by the grant of letters of venia aetatis at marriage or emancipation.

Citizenship (Amendment) Act No. 16 of 2003:

This Act enabled children to acquire nationality from both parents, whereas under the previous law it was only the father who was able to pass on Sri Lankan nationality to children.

Civil Procedure Code (1889) and relevant amendments:

Procedure of Civil Courts is contained in the Civil Procedure Code (CPC). The provisions related to children are contained in the procedure dealing with appointment of next friend (in actions by a minor), guardian/ guardian ad litem (in actions against a minor), guardian (to take charge of a minor), curator (to take charge of estate of a minor), and custody of a minor and compulsory judicial settlement of accounts of a minor.

Civil Aspect of International Child Abduction, Act No. 10 of 2001

This Act has been enacted to give effect to the Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction adopted at The Hague on 25th October 1980. The Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction came into force in respect of Sri Lanka on 01st December 2001 after Sri Lanka acceded to it and Civil Aspect of International Child Abduction, Act No. 10 of 2001 came in to effect from 01st March 2002. This Act provides for the return of children wrongfully removed from Sri Lanka or their country of habitual residence and retained in any specified country or Sri Lanka. This Act also

DRAFT

provides jurisdiction to the High Court of the Western Province to hear applications for the return of children wrongfully removed to or retained in Sri Lanka.

Penal Code :

Criminal offences in Sri Lanka are specified in the Penal Code. In respect of child protection, the amendments made to the Penal Code by Acts Nos. 22 of 1995, 29 of 1998 and 16 of 2006 are of paramount importance. The penal code amendment of 1995 introduced new offenses related to children and redefined existing offences whilst also increasing the applicable punishments. The offenses introduced/ redefined by 1995 amendment include, obscene publication and exhibition relating to children, cruelty to children, grievous hurt, sexual harassment, procuration, sexual exploitation of children, Trafficking, Rape (including Statutory Rape), Incest, acts of gross indecency between persons and grave sexual abuse. Another important provision introduced by the 1995 amendment is making publication of matters relating to offences specified therein, which would result in identifying the victim, a punishable offence (Sec. 365c).The offences specified includes sexual harassment, sexual exploitation of children, Rape and Incest and grave sexual abuse.

The amendment made in 1998 to the Penal Code introduced further more offences related to children and accordingly causing or procuring children to beg, hiring or employing children to act as procurers for sexual intercourse and hiring or employing children to traffic in restricted article were made punishable offences.

The Penal Code (Amendment) Act, No. 16 of 2006 extended the duty to prevent and report child abuse and made debt bondage, serfdom, forced or compulsory labor, slavery and recruitment of children for used in armed conflict a punishable offence. Moreover, the 2006 amendment redefined the offence of trafficking, introduced offences related to adoption and made soliciting a child for the purposes of sexual abuse of a child a punishable offence.

DRAFT

Code of Criminal Procedure Act No. 15 of 1979:

The criminal procedure is set out in the Code of Criminal Procedure Act. When amendments are made to the Penal Code relevant amendments are also made to the Code of Criminal Procedure Act.

Convention on preventing and combating trafficking in women and children from prostitution Act. No. 30 of 2005:

This Act has been enacted to give effect to the SAARC Convention on preventing and combating trafficking in women and children from prostitution. This act combined with Penal Code (Amendment) Act No. 16 of 2006 has strengthened the law against child trafficking in Sri Lanka. Section 360C introduced by the Penal Code (Amendment) Act No. 16 of 2006 adopts the wide definition of trafficking in the UN Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons. Section 358A has criminalized outstanding worst forms of child labour as stipulated in the International Labour Organization (ILO) Convention No. 182: debt, bondage and serfdom, forced or compulsory labour, slavery and engagement or recruitment of children in armed conflict. (The former three apply to all persons, not only children).

International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR) Act No. 56 of 2007:

This Act provides that the best interests of the child shall be of paramount importance in all matters concerning children whether undertaken by courts, administrative authorities, legislative bodies or public or private social welfare institutions, and strengthened protection for children in respect of birth registration, name and nationality and legal assistance.

Community Based Corrections Act No. 46 of 1999

Imposition of community based correction orders by courts in lieu of sentences of imprisonment, suspended sentence of imprisonment or fine where the offence convicted does not have a mandatory minimum sentence of imprisonment or the prescribed penalty is less than

two years. Pursuant to community based correction orders the offender has to do unpaid community work for a period prescribed by court.

Corporal Punishment (Repeal) Act No 23 of 2005

This Act repealed the Corporal Punishment Ordinance and also omitted the sentence of whipping where it is included as part of a sentence to be imposed by courts in respect of any offence committed under any written law.

Drug Dependent Persons (Treatment and Rehabilitation) Act No. 54 of 2007

This act provides for treatment and rehabilitation of drug dependent persons and related matters including establishment of treatment centers and licensing of private treatment centers. It is specifically mentioned in this Act that in the case of a minor, the parent or guardian can apply for admission to a treatment center on behalf of the minor.

Education Ordinance No 31 of 1939 (as amended)

The national law on education in Sri Lanka is contained in this ordinance. Establishment of the Department of Education and other administrative structures, specifying powers and functions of officers attached to those structures, special provisions on estate schools and general provisions such as prohibition of fees for admission to or education in government and assisted schools are contained in this Ordinance.

Prohibition of Ragging and other forms of violence in Educational Institutions Act No. 20 of 1998:

This Act was enacted to eliminate ragging and other forms of violent and cruel inhuman and degrading treatment from educational institutions. According to the Act, any person who commits or participates in ragging, within or outside an educational institution upon conviction

DRAFT

is liable to rigorous imprisonment for a term not exceeding two years. Such convicts may also be required to pay compensation. If the ragging relates to sexual harassment or grievous hurt, the offender will have to undergo rigorous imprisonment for term not exceeding 10 years.

Employment of Women Young Persons and Children's Ordinance No 47 of 1956 as amended:

This act has strengthened child labour law by increasing the minimum age of employment from 12 to 14 years, and prohibiting the employment of children under 14 while enhancing the sentence for violation of this provision. This act has further classified the minimum age for employment at sea (on a vessel) as 15 years; for training to take part in performances of a dangerous nature as 16 years; for public performances endangering life or limb, prescribed hazardous occupation and night work as 18 years.

According to this Act, a child may work in light agricultural or horticultural work before the commencement of regular school hours or after the close of school hours, by his or her parent(s)/ guardian(s); or in any school or other institution supervised by a public authority that imparts technical education or other training for the purpose of any trade occupation.

In terms of the amendment No. 24 of 2006 to the said Act and the regulations framed thereon under section 20A of the Act, employment of a male or female under 18 years in hazardous work has been prohibited. By Gazette No. 1667/47 dated 20.08.2010, 51 types of work have been published which are hazardous to both physical and mental health as well as the safety of persons under 18 years.

Evidence (Special Provisions) Act No. 32 of 1999:

This Act has amended s Evidence Ordinance as well has provided for the court to receive evidence of a child without causing an oath or an affirmation to be administered to such child. This Act also provides for the video recorded interview with a child to be lead in evidence in cases relating to child abuse.

DRAFT

The Factories Ordinance No.45 of 1942:

According to the Factories Ordinance, children between 16-18 years should not engage in work for more than 12 hours per day. They should not start work earlier than 6 a.m. and should not work after 6 p.m. Maximum hours of work for a young person are 60 hours per week, including overtime.

Marriage Registration (Amendment) Act No. 18 of 1995:

This Act raised the ages of capacity to marry for men and women in general law to 18 years.

Kandyan Marriage and Divorce (Amendment) Act, No. 19 of 1995:

This Act raised the ages of capacity to marry for men and women in Kandyan law to 18 years.

Youthful offenders Training Schools Ordinance No. 42 of 1944:

This Act provides for the establishment of training schools for the detention, training and reformation of youthful offenders (persons who have attained the age of 16 years and who have not attained the age of 22 years).

Registration of Domestic Servants Ordinance No. 28 of 1871 as amended by Act No 18 of 1936:

This is the only law in Sri Lanka related to Domestic Servants. This Act provides for the registration of domestic servants. Under current law in Sri Lanka children over 14 years of age can be employed as domestic servants.

DRAFT

Obscene Publications Ordinance No. 4 of 1927 as amended:

Offenses relating to obscene publications are set out in this Ordinance. Accordingly making/producing/having in possession/ importing …etc obscene writings, drawings, prints, paintings, printed matter , pictures , posters, emblems, photographs, cinematograph films or any other obscene objects are made punishable offences by this Act. Publication of an obscene article electronically is criminal offence under amended section 2 of the Obscene Publications Ordinance. Therefore, this ordinance is important to prevent online sexual exploitation of children. Furthermore, police and other law enforcement authorities file charges under the Obscene Publications Ordinance (as Amended by Act, No. 22 of 1995 and Act No. 29 of 1998), where school children or children under 18 years, are found with cell phones with pornographic material, or providing children access to such obscene video films in internet cafes etc..

Assistance to and Protection of Victims of Crime and Witnesses Act No. 4 of 2015:

The Assistance to and Protection of Victims of Crime and Witnesses Act No. 4 of 2015 provides significant and high level of protection and relief to both victims and witnesses including children. This Act sets out the rights and entitlements of victims of crime and witnesses and provides for a mechanism to promote, protect, enforce and exercise such rights and entitlements. These entitlements include the guarantee of prompt, fair and equal redress such as restitution, compensation, reparation and rehabilitation of survivors of crime. The Act also outlines the duties and responsibilities of judicial and public officers toward rights violations and associated penal sanctions. The Act also provides a mandate for authorities to adopt and implement best practices relating to protection of witnesses – including the facilitation of audio-visual testimonies.

Mediation Boards (Amendment) Act, No. 4 of 2011:

This Act sets out that if a person under 18 years of age commits theft in respect of property the value of which does not exceed Rs. 5000/- such matter has to be referred to mediation.

DRAFT

Prevention of Domestic Violence Act, No. 34 of 2005:

This Act provides for protection orders to be urgently obtained to safe guard those suffering and at risk of domestic violence including both women and children.

The National Child Protection Authority Act No. 50 of 1998

This Act provides for the establishment of the NCPA for formulating a national policy on the prevention of child abuse and the protection and treatment of children who are victims of such abuse and for coordinating and monitoring of action against all forms of child abuse.

Tsunami (Special Provisions) Act No 16 of 2005

This Act has provisions to deal with persons affected by Tsunami; special provisions for Tsunami orphaned children regarding their guardianship, custody, foster care and adoption; monitoring and evaluation of custody, foster care and recommendations for adoption.

Houses of Detention Ordinance (1907) as amended.

This Act provides for the establishment of houses of detention for vagrants. The word ‘’vagrant’’ is defined in this ordinance to mean any person found asking for alms or any person not being physically able to earn, or being unwilling to work for his own livelihood and having no visible means of subsistence (excluding priests or pilgrims). Street children will be coming within the preview of this Ordinance.

Maintenance Act No. 37 of 1999:

Maintenance of children (including disabled children) who are unable to maintain themselves is governed by this Act. (This Act also applies to spouse and children over 18 years who are unable to maintain themselves). Accordingly, where a parent having sufficient means neglects

or refuses to maintain his or her child (including disabled child referred to as 'disabled offspring' in this Act) who is unable to maintain himself/herself, the Magistrate can, after an inquiry, order such parent to make a monthly allowance for the maintenance of such child at such monthly rate as the Magistrate thinks fit. An application for maintenance of the child/disabled child (disabled offspring) can be made by such child/disabled child (disabled offspring) or any person who has custody of such child/disabled child.

Orphanages Ordinance (1941) as amended.

The registration and control of orphanages and other institutions for the boarding care and maintenance of orphan's and deserted children is governed by this Ordinance. The provisions related to the establishment of Children's Homes are also included in this Ordinance.

Probation of Offenders Ordinance No. 42 of 1944:

The law relating to the release of offenders on probation, the supervision of such offenders, the establishment and administration of probation service is governed by this Ordinance. Under this Ordinance the court, in appropriate cases, has the power to make a probation order in respect of an offender in lieu of sentencing him to any other punishment. Appointment of probation officers and duties of probation officers are also contained in this ordinance.

Protection of Rights of persons with Disabilities Act No. 28 of 1996:

The National Council for Persons with Disabilities (which is currently under the Ministry of Social Empowerment and Welfare) is established under this Act. This Act provides for the promotion, advancement and protection of rights of persons with disabilities in Sri Lanka. According to this Act, no person with a disability shall be discriminated against on the ground of such disability in recruitment for any employment or office or admission to any educational institution and no person with a disability shall, on the ground of such disability, be subject to any liability, restriction or condition with regard to access to, or use of, any building or place which any other member of the public has access to or is entitled to use, whether on the payment

DRAFT

of any fee or not. The term "person with disability" is interpreted in this Act to mean any person who, as a result of any deficiency in his physical or mental capabilities, whether congenital or not, is unable by himself to ensure for himself, wholly or partly, the necessities of life.

Births and Deaths Registration Act No. 17 of 1951 as amended:

The law relating to the registration of births, deaths and still-births is contained in this Act. According to this Act birth registration is done free of charge.

National Authority on Tobacco and Alcohol Act, No. 27 of 2006:

This Act has been implemented with the intention of eliminating tobacco and alcohol-related harm through different public health policies and their implementation. The important provisions of the NATA Act are: Sales and promotion of tobacco products to any person under twenty-one years of age prohibited, Advertising, promotions and sponsorship prohibited, Vending machines prohibited, Health warnings made compulsory, Smoking prohibited in all public places. The National Authority on Tobacco and Alcohol (NATA) was also established by this Act as the pioneer government institution for the purpose of enactment of the legal aspects for alcohol and tobacco prevention in Sri Lanka.

The Shop and Office Employees Act No.19 of 1954

Minimum age for employment in a shop or office is 14 years. A child between 14-18, who is working in a shop or office, is not allowed to work before 6a.m. after 6 p.m. Males who have attained the age of 16 years can work at night between 6p.m. and 10 p.m. in or about the business of a hotel, restaurant or place of entertainment.

The Minimum Wages (Indian Labour) Ordinance No.27 of 1927

Minimum age of work according to this ordinance is 14 years.

DRAFT

The Mines and Minerals Act No. 57 of 1981

Mine age is allowed for a person who has attained 16 years of age as long as the young person provides a certificate of fitness to the manager of the mine.

The Trade Unions Ordinance No. 14 of 1935

A person should be at least 16 years to be a member of a trade union.

The Legitimacy Act No. 3 of 1970:

According to this act a valid subsequent marriage of the parents (except under the Muslim and Kandyan Law) legitimizes any child bone prior to such marriage.

The Draft Children (Judicial Protection) Act:

The Draft Children (Judicial Protection) Act (CJPA) would repeal the Children and Young Person's Ordinance (CYPO) which was governing the administration of juvenile justice since 1939. While the CPYO includes some important protections for children, it does not provide a particularly strong basis for the development of a child-centred, rights-based juvenile justice system. Sri Lanka has acknowledged the need for juvenile justice reform and therefore has drafted the Children (Judicial Protection) Act embracing a newer, more child-centered and restorative approach to juvenile justice. Accordingly, the draft Children (Judicial Protection) Act represents a fundamental shift in the conceptual approach to children in conflict with the law, and in particular a shift away from arrest and containment approaches towards a system based on diversion, rehabilitation and restorative justice.

DRAFT

Annex 2: List of International Treaties and Conventions Signed by Sri Lanka (Walker et al, 2016)

Treaty Description	Treaty Name	Signature Date	Ratification, Accession(a), Succession(d) Date
1. Convention on the Rights of the Child	CRC	26-01-1990	12-07-1991
2. Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the involvement of children in armed conflict	CRC-OP-AC	21-08-2000	08-09-2000
3. Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the sale of children child prostitution and child pornography	CRC-OP-SC	08-05-2002	22-09-2006
4. Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on a Communication Procedure	CRCOP-CP		
5. Convention against Torture and Other Cruel Inhuman or Degrading Treatment or Punishment	CAT		03 -01-1994 (a)
6. International Covenant on Civil and Political Rights	ICCPR		11-06-1980 (a)
7. Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights : 1976	ICCPR-OP1		1997
8. Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance	CED	10-12-2015	25-05-2016
9. Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women	CEDAW	17-07-1980	05-10-1981
10. Optional Protocol to the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women : 2000			2002
11. International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination	CERD		18-02-1982 (a)
12. International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights	CESCR		11-06-1980 (a)
13. International Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families	CMW		11-03-1996 (a)
14. Convention on the Rights of Persons with Disabilities	CRPD	30-03-2007	08-02-2016
15. Hague Convention on Protection of Children and Intercountry Adoption		24-05-1994	23-01-1995
16. Hague Convention on Civil Aspects of International Child Abduction			28-09-2001(a)
17. Minimum Age Convention (ILO Convention 138,1973)			11-02-2000
18. Worst Forms of Child Labour Convention (ILO 182,1999)			01-03-2001
19. Convention Against Transnational Organized Crime (2000)		13-12-2000	22-09-2006
20. (Palermo) Protocol to Prevent , Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children (2000)		13-12-2000	15-06-2015
21. AARC Convention on Preventing and Combating Trafficking in Women and Children for Prostitution			2002
22. SAARC Convention on Regional Arrangements for the Promotion of Child Welfare in South Asia			2002

DRAFT

ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය
தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை
National Child Protection Authority

අංක 330,තලවතුගොඩ පාර, මාදිවෙල, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර, කෝට්ටේ.
இல. 330, தலவத்துக்கொட வீதி, மாதிவெல, ஸ்ரீஜெயவர்தனபுர.
No.330, Thalawathugoda Road, Madiwela, Sri Jayawadenapura, Kotte.

දුරකථන/ தொலைபேசி இல / Telephone : 0112778911-14
ෆැක්ස් / பெக்ஸ்/ Fax : 0112778915
විද්‍යුත් තැපැල / மின்னஞ்சல் / Email : ncpa@childprotection.gov.lk
වෙබ් අඩවිය / இணையத்தளம் / Web : www.childprotection.gov.lk